ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 9Εα ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΪΑΝ"

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 721
ΤΡΙΤΗ
29
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 23 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. Λ.
ΕΠΑΡΑΜΟΝΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΟΜΕΝΟΥ ΜΑΡ.
Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 16.6 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 10.0 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ Β. ΙΣΧ. ΙΟΝΙΟΝ
ΒΟΡ. ΜΕΤΡ. ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΤΡΙΚΥΜΙΩΔΗΣ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 7700

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας Μιχαὴλ

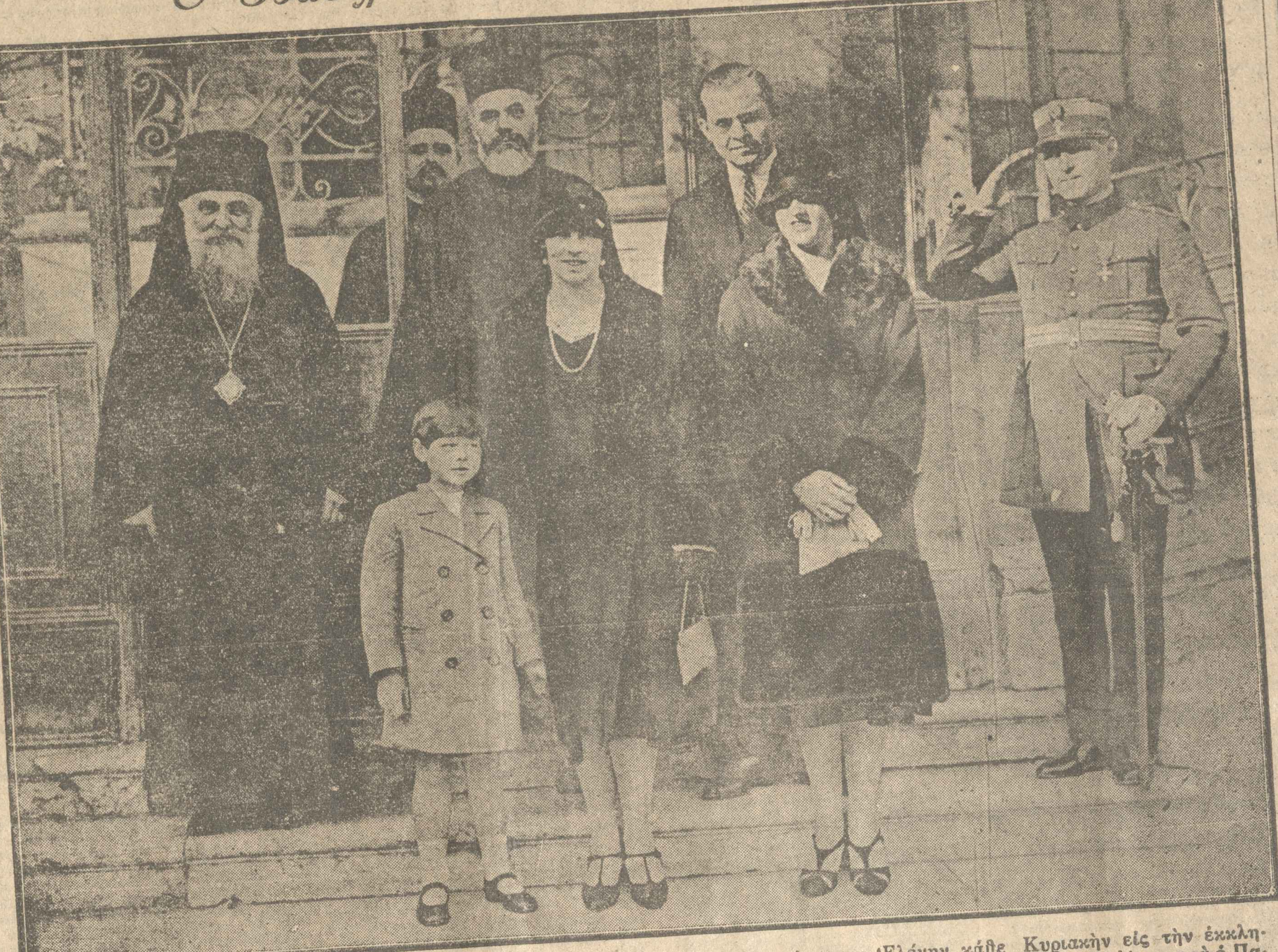

Ὁ μικρὸς Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας Μιχαὴλ ὁδηγεῖται ἀπὸ τὴν μητέρα του πριγκήπισσαν Ἑλένην κάθε Κυριακὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία ἐλήφθη τελευταίως εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ὅπου ἤκουσε τὴν λειτουργίαν ὁ Βασιλεύς. Ἀριστερὰ ὁ Πατριάρχης Μύρων, παρ' αὐτὸν ὁ μικρὸς Βασιλεὺς Μιχαήλ, ἡ Βασιλομήτωρ πριγκήπισσα Ἑλένη, δεξιὰ αὐτῆς ἡ πριγκήπισσα Εἰρήνη καὶ ὄπισθεν αὐτῆς ὁ πρίγκηψ Παῦλος

ΑΝΕΥΘΥΝΟΙ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΙ

Πρωϊνὴ συνάδελφος παρετήρησεν ὀρθῶς χθὲς ὅτι ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ θρησκευτικοῦ εἰς τοὺς πεσόντας τῆς ἀποφράδος 15/28 Νοεμβρίου 1922 μνημοσύνου ἀπὸ μερικοὺς ἀνευθύνους ἀπέδειξεν ὅτι δὲν ὑπάρχει νοῦς διοικῶν τὴν ἀντιβενιζελικὴν παράταξιν. Ἀλλὰ τὴν παρατήρησιν αὐτὴν ἐκάμαμεν ἡμεῖς πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς, διακηρύξαντες ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ ἀντιβενιζελισμὸς ἐξακολουθεῖ νὰ σπαράσσεται, δὲν θὰ ἴδῃ οὔτε αὐτὸς οὔτε ἡ χώρα καλυτέρας ἡμέρας. Δὲν θὰ ἴδῃ οὔτε αὐτὸς οὔτε ἡ χώρα καλυτέρας ἡμέρας ἐφ' ὅσον κυβερνώμεθα μόνον ἀπὸ αἰσθήματα καὶ δὲν κυβερνώμεθα ἀπὸ ἰδέας.

Τὸ ὅτι, παρὰ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν, τὸ τελευταῖον εἰς τὰ θύματα τῆς δικαστικῆς δολοφονίας μνημόσυνον συνεκέντρωσε τόσον πλῆθος εἰς τὸ Νεκροταφεῖον ἀποδεικνύει περιτράνως, ὅτι πλεῖστοι ὅσοι εἶναι οἱ Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι δὲν λησμονοῦν καὶ δὲν θὰ λησμονήσουν ποτὲ τὴν μεγάλην ἐκείνην ἀδικίαν. Ἀλλὰ δὲν ἀποδεικνύει ὅτι οἱ γύρω ἀπὸ τοὺς τάφους συναγερθέντες εἶναι αἱμοδιψεῖς ἄνθρωποι, ἄνθρωποι δῆλα δὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ «ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ» καὶ «ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος», ἄνθρωποι φιλέκδικοι θέλοντες νὰ ἱκανοποιηθοῦν διὰ τὴν δολοφονίαν τῶν Ἓξ μὲ τὸν φόνον ἄλλων τόσων ἢ καὶ περισσοτέρων τοῦ ἀντιπάλου στρατοπέδου. Ὁ Δημήτριος Γούναρης ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου του εἶπεν εἰς τοὺς φίλους του καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς του ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ ἀντεκδικήσεις καὶ ὅτι εὔχεται τὸ αἷμά του νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς τῶν παθῶν. Θὰ ἦσαν ἀσεβεῖς πρὸς τὴν μνήμην του, θὰ ἦσαν ἐχθροὶ τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος ὅσοι ἐκ τῶν προχθὲς συναγερθέντων παρὰ τὸν τάφον τοῦ Δημητρίου Γούναρη θὰ ἔδιδαν εἰς τὴν συγκέντρωσιν τὴν ἔννοιαν φιλεκδίκου συλλαλητηρίου. Οὔτε ὁ βραχὺς καὶ σεμνὸς λόγος τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἄλλως τε προέδιδε τοιαύτας διαθέσεις.

Παρὰ ταῦτα, ὀλίγοι εὐέξαπτοι, μηδένα πλὴν ἑαυτῶν ἐκπροσωποῦντες, ἀποσπασθέντες ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν ἐπεχείρησαν διαδρομὴν ἀνὰ τὴν πόλιν, ἡ ὁποία δὲν εἶχε κανένα λόγον καὶ ἡ ὁποία ἔβλαψε τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ, ἐφ' ὅσον ἀπέδειξεν ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ στρατόπεδόν του ἡ ἀναγκαιοῦσα πειθαρχία.

Πρὸς ἀποσόβησιν τοιούτων ἐκτρόπων, πρὸς ἀποσόβησιν ἀσχημιῶν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν παλαιὰν ἡμῶν παρατήρησιν: Τὴν παρατήρησιν ὅτι τὰ τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ πρέπει νὰ διέπωνται ἑνιαίως. Ὅτι χρειάζεται νὰ συγκροτηθῇ τὸ ταχύτερον τὸ διευθυντήριον τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ καὶ νὰ συγκροτηθῇ κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι οἱ ἀντιβενιζελικοὶ θὰ πειθαρχήσουν εἰς αὐτό, ὅτι ἔκτροπα ὡς τὰ προχθεσινὰ δὲν θὰ ἐμφανισθοῦν, καὶ ὅτι δὲν θ' ἀναλαμβάνωνται πρωτοβουλίαι ἀπὸ ἀνευθύνους νέους, δυνάμεναι νὰ διακυβεύσουν τὴν σοβαρότητα ἑνὸς ὁλοκλήρου πολιτικοῦ κόσμου....

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΙΚΡΟΓΕΛΟΥ

ΜΑΤΙ ΚΑΙ ΒΡΟΧΗ

— Λὸκ—ἄουτ, λοιπόν, Πικρόγελε, καὶ τὸ Πανεπιστήμιο. Ἀπεργία οἱ φοιτηταί; Ἀνταπεργία οἱ καθηγηταί, ἡ Σύγκλητος, ἡ Πρυτανεία. «Ἧλος ἥλῳ ἐκκρούεται», ἔλεγαν οἱ σοφοὶ πρόγονοί μας· καὶ κάποιος στρατηγός των ἔβαλε σὲ ἐφαρμογὴ τὴ σοφία αὐτὴ μὲ ἀποτελέσματα ἀπολύτως ἱκανοποιητικά. Ὅταν εἶδε τοὺς ἐχθροὺς νὰ καῖνε οἱ ἴδιοι τὰ χωριά τους καὶ τὰ σπαρτά τους, γιὰ νὰ λιμοκτονήσουν τὸ στρατό του, ποῦ δὲν εἶχε ἄλλον πόρο ἀπὸ τὴ διαρπαγή, παράγγειλε κι' αὐτὸς στὸ στρατό του νὰ καίῃ ὅσα δὲν ἤθελαν ἢ δὲν ἐπρόφθαναν νὰ καῖνε οἱ ἐχθροί του. Στὴν ἀπελπισία του ὁ στρατὸς ἄκουσε τὸ στρατηγὸ καὶ ἄρχισε νὰ καίῃ κι' αὐτός. Τότε ἔπαυσαν οἱ ἐχθροὶ τὸ κάψιμο καὶ σώθηκε ὁ στρατὸς τοῦ σοφοῦ στρατηγοῦ. Ἔτσι εἶνε· γιὰ νὰ νικήσῃς τὸ πεῖσμα τοῦ ἐχθροῦ σου, καλύτερο μέσον δὲν ὑπάρχει παρὰ νὰ δείξῃς ἐσὺ πεῖσμα δυνατώτερο. Ἢ μήπως ἐσὺ δὲν συμφωνεῖς μὲ τὴ σοφὴ αὐτὴ ἀρχὴ ποῦ ἐφαρμόζει τὸ Πανεπιστήμιό μας;

— Ποιὰ σημασία ἔχει, φίλε μου, ἡ γνώμη ἑνὸς παληοκαφενὲ σὰν ἐμένα; Γιὰ τὸ Πανεπιστήμιό μας ἀρκετὴ ἱκανοποίησις εἶνε ὅτι ἀκολουθεῖ τὴ στρατηγικὴ τοῦ στρατηγοῦ σου καὶ τὸ ἀξιοθαύμαστο σύστημα ζωῆς ποῦ ἀκολουθοῦσε ὁ μονόμματος ραγιάς.

— Ποιὸς εἶνε πάλι, Πικρόγελε, αὐτὸς ὁ μονόμματος ραγιᾶς» ποῦ μᾶς προβάλλεις γιὰ ὑπόδειγμα ζωῆς;

— Ἕνας ἄνθρωπος σοφός, φίλε μου, ποῦ θὰ εἶχε βέβαια διαβάσει καὶ αὐτὰ ποῦ διάβασες ἐσύ, ἴσως καὶ καμμιὰ θεωρία τοῦ Th. Ribot καὶ τὴν ἀνέπτυξε μπροστὰ στὸν κατῆ, τὴν ἡμέρα τῆς δίκης του.

«Μωρὲ στραβέ, τοῦ εἶπε ὁ κατῆς, χαϊδεύοντας τὴ γενειάδα του, τὸ βλέπω πῶς ἔχεις δίκηο· ἀλλὰ μὴν τὸ παρατραβᾶς καὶ σὺ τὸ σκοινί· λυπήσου τον κι' αὐτὸν τὸ φουκαρᾶ (τὸν ἀντίδικό του, νὰ ποῦμε)· φτωχὸς ἄνθρωπος εἶνε καὶ οἰκογενειάρχης· πάρε ὅσα σοῦ δίνει, γιατὶ δὲν ἔχει περισσότερα καὶ συμβιβασθῆτε. Μὴν τὸ κάνῃς καὶ σὺ πεῖσμα, μωρέ· δὲν ἀκοῦς ποῦ λέει «τὸ γινάτι βγάνει μάτι»; Καὶ σὺ ἕνα τὤχεις καὶ μοναχό».

Ὁ μονόμματος χαμογέλασε θριαμβευτικὰ καὶ λέει στὸν κατῆ:

«Αἴ, τοῦ λέει, ἀφέντη κατῆ, δὲ μὲ ξέρεις ἐμένα, καὶ γι' αὐτὸ μοῦ μιλᾷς ἔτσι· δὲν ξέρεις πῶς ἀπὸ μένα βγῆκε ἡ παροιμία ποῦ μοῦ λές;»

«Χά, χά, τοῦ λέει ὁ κατῆς, ποῦ σὰν κατῆς γουστάριζε πολὺ τοὺς μισελέδες· γιὰ πές μου, μωρὲ στραβέ, καὶ μπορεῖ ἅμα σ' ἀκούσω νὰ σοῦ δώσω τὸ δίκηο σου.»

«Ἐγώ, λέει ὁ μονόμματος, τὸ καλοκαῖρι συνηθίζω νὰ κοιμοῦμαι ἔξω· στήνω τὸ κρεββάτι μου ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν ἀστρέχα τοῦ σπιτιοῦ μου καὶ κεῖ κοιμοῦμαι μὲ τὴ γυναῖκά μου· αὐτὴ τὴ βάνω ἀπὸ μέσα κι' ἐγὼ κοιμοῦμαι κατὰ τὸ μεϊντάνι. Τὸ περασμένο καλοκαῖρι ἔπιασε ἀνεπάντεχα μιὰ δυνατὴ βροχή. Ἐγὼ ξύπνησα πρῶτος, γιατὶ τὸ νερὸ ἀπὸ τὴν ἀστρέχα ἔπεφτε στὸ μοῦτρό μου. Ἀλλὰ μόλις ἄνοιξα τὰ μάτια μου, νά σου μιὰ ἀφιλότιμη σταλαμματιὰ πέφτει μέσα στὸ δεξί μου μάτι. Τὤκλεισα γιὰ μιὰ στιγμή· ἀλλὰ μόλις τὸ ἄνοιξα πάλι, ντὰκ ἡ σταλαμματιὰ ξαναπέφτει στὸ μάτι μου καὶ μὲ κάνει νὰ τὸ ξανακλείσω. Τότε κατάλαβα πῶς ἡ σταλαμματιὰ τὤκανε πεῖσμα γιὰ νὰ μ' ἀναγκάσῃ νὰ κλείσω τὸ μάτι μου· καὶ λέω: «Τί ἄνδρας εἶμαι ἐγώ, καὶ μὲ τί πρόσωπο θὰ βγῶ αὔριο στὸ παζάρι, ἂν ἀφήσω μιὰ παληοσταλαμματιὰ νὰ κάμῃ τὸ κέφι της!» Πεῖσμα λοιπὸν αὐτή, πεῖσμα μεγαλύτερο ἐγώ. «Ὄχι, λέω, δὲ θὰ γίνῃ τὸ δικό σου· τρέξε ὅσο θέλεις, δὲ θὰ μὲ κάμῃς νὰ κλείσω τὸ μάτι μου». Καὶ γιὰ νὰ κερδίσω τὸν πόντο μου, πιάνω μὲ τὰ χέρια μου τὰ βλέφαρά μου καὶ κρατοῦσα τὸ μάτι μου ἀνοιχτό. Κάποια ὥρα ξυπνάει ἡ γυναῖκά μου καὶ μὲ ρωτάει τί κάνω. «Νά, τῆς λέω, μιὰ ἄτιμη σταλαμματιὰ τὤβαλε πεῖσμα νὰ μὲ κάμῃ νὰ κλείσω τὸ μάτι μου· ἀλλὰ δὲ θὰ τῆς περάσῃ». Ἡ γυναῖκά μου βάλθηκε νὰ μὲ παρακαλῇ καὶ νὰ μὲ τραβάῃ γιὰ νὰ κλείσω τὸ μάτι μου ἢ νὰ παραμερίσω ἀπὸ τὴ σταλαμματιά. «Σκασμός, τῆς λέω ἐκείνης ἐκεῖ, ἀφέντη κατῆ· ἔτσι εἶστε πεισματάρικα ὅλα τὰ θηλυκά. Μὰ θἆτανε ντροπὴ στὰ μουστάκια μου νὰ σᾶς ἀφήσω νὰ κάμετε τὸ δικό σας.»

»Νὰ μὴ σοῦ τὰ πολυλογῶ, ἀφέντη κατῆ, γιατὶ θἄνε κι' ὥρα γιὰ τὸν ντουγᾶ σου, ὡς τὰ ξημερώματα βάσταξε ἡ βροχή, κι' ὡς τὰ ξημερώματα βάσταξε καὶ τὸ πεῖσμα τῆς ἀτιμης τῆς σταλαμματιᾶς. Τὸ δεξί μου μάτι χύθηκε, μὰ δὲν τῆς πέρασε νὰ κάμῃ τὸ δικό της, νὰ μὲ κάμῃ νὰ τὸ κλείσω. Τέτοιος ἄνδρας εἶμαι ἐγὼ καὶ τέτοιο πεῖσμα ἔχω.»

«Ἀμ' τότε, τοῦ λέει ὁ κατῆς, δίκηο ἔχεις καὶ τὸ δίκηο σου θὰ τὸ βρῇς ἀπὸ μένα.»

— Καὶ σὰν τίνος, λές, Πικρόγελε, πῶς θἄνε τὸ μάτι ποῦ θὰ βγῇ σὲ τούτη τὴν περίστασι;

— Πολὺ φοβοῦμαι, φίλε μου, πῶς δὲν θἄνε οὔτε τῶν φοιτητῶν, οὔτε καὶ τῆς Πρυτανείας. Θἄνε τὸ μάτι τοῦ ἀθώου ποῦ θὰ πληρώσῃ τὴν ἀμάθεια τοῦ γιατροῦ του καὶ τοῦ δασκάλου του, τὸ μάτι τοῦ φουκαρᾶ ποῦ πληρώνει ὅλα τὰ σπασμένα, τὸ μάτι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΤΡΑΥΛΑΝΤΩΝΗΣ

Η ΝΕΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

ΠΡΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΘΕΜΕΛΙΟΝ: Η ΛΑΪΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ. Νοέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Εἶχα γράψει πρὸ μηνῶν περὶ τῆς συστηματικῆς ἐργασίας τοῦ Ὠδείου Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως συλλέξῃ τοὺς θησαυροὺς τῆς τουρκικῆς λαϊκῆς μουσικῆς. Ὁ διευθυντὴς τοῦ κυριωτέρου μουσικοῦ ἱδρύματος τῆς χώρας, Ζιὰ βέης, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο καθηγητῶν, εἶχεν ἐνεργήσει πέρυσιν ὁλόκληρον ἐκστρατείαν εἰς τὴν βορειοανατολικὴν μικρασιατικὴν Τουρκίαν. Ἐφέτος, τὸ ἴδιον ἐπιτελεῖον ἐνήργησε νέαν ἐκστρατείαν, διαρκείας τριάκοντα πέντε ἡμερῶν.

Πεδίον τῶν ἐρευνῶν του ἦτο αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ νοτιοδυτικὴ Ἀνατολία. Οἱ τρεῖς καθηγηταὶ ἤρχισαν τὴν ἐξερεύνησίν των ἀπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ Ἰκονίου, κατῆλθον εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν, ἐκεῖθεν εἰς τὴν Μαγνησίαν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὰ περίχωρα τῆς Σμύρνης. Ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Σμύρνης μετεφέρθησαν νοτιώτερον φθάσαντες μέχρις Ἀϊδινίου. Ἀναφέρομεν τὰς πόλεις, ἀλλὰ πρέπει νὰ νοηθῇ μᾶλλον ἡ πέριξ αὐτῶν ὕπαιθρος καὶ αἱ ὀρειναὶ δύσβατοι περιοχαί, ὅπου ζοῦν μεμονωμένα σχεδὸν ἀνθρώπινα σύνολα, τῶν ὁποίων ἡ λαογραφία παρουσιάζει ἰσχυρὰ στοιχεῖα πρωτοτυπίας.

Εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς ἐκστρατείας του, ὁ Ζιὰ βέης ἀναφέρει ὅτι ὑπὲρ τὰ 250 ἄγνωστα λαϊκὰ τραγούδια κατεγράφησαν ὑπὸ τὴν ἀρχικήν των ἔκφρασιν καὶ ὅτι πολλὰ ἐξ αὐτῶν χρονολογοῦνται ἀπὸ τεσσάρων αἰώνων.

Ἤδη ἡ λαογραφικὴ αὐτὴ ἐργασία καθ' ἑαυτὴν εἶνε λίαν ἀξιόλογος, ἐν ἀντιθέσει ἰδίως πρὸς τὴν ἔλλειψιν πάσης μουσικῆς λαογραφικῆς ἐργασίας ἐν Ἑλλάδι. Ἀλλὰ δὲν περιορίζεται ἕως ἐκεῖ ἡ φιλοδοξία τῶν πρωτεργατῶν τῆς τουρκικῆς μουσικῆς κινήσεως. Τὸ ἔργον τῆς συλλογῆς εἶνε ἕνας πρῶτος σταθμός, ἕνα μέσον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τοῦ Ὠδείου:

—Ὁ σκοπός μας, λέγει ὁ Ζιὰ βέης, εἶνε νὰ κατορθώσωμεν νὰ δημιουργήσωμεν μίαν νέαν τουρκικὴν μουσικήν, τῆς ὁποίας θεμέλια θὰ εἶνε τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς λαϊκῆς ψυχῆς. Αὐτὴ εἶνε ἡ γραμμὴ ἡ χαραχθεῖσα καὶ ὑπὸ ἄλλων, ὅπως οἱ Ρῶσσοι, διὰ νὰ ἀναφέρωμεν ἕνα μόνον παράδειγμα (ὁ Ρίμσκυ, ὁ Μποροντίν, ὁ Καῖσαρ Κουΐ κλπ.).

»Εἰς τὴν Τουρκίαν, ἡ σημερινὴ μουσικὴ εἶνε λείψανον μιᾶς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐδέσποζον αἱ περσικαὶ καὶ ἀραβικαὶ κατ' ἀρχὰς καὶ αἱ βυζαντιναὶ κατόπιν ἐπιρροαί. Αἱ τρεῖς, λοιπόν, αὐταὶ ἐπιρροαὶ χαρακτηρίζουν τὴν κυρίως ἀνατολικὴν κλασσικὴν μουσικήν, εἰς τὴν ὁποίαν περιλαμβάνονται καὶ αἱ μέχρι τοῦδε τουρκικαὶ μουσικαὶ συνθέσεις. Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ παραγωγὴ αὐτὴ—εἴτε εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀνήκει, εἴτε εἰς οἱονδήποτε ἄλλο κέντρον τῆς Τουρκίας, τὸ ὁποῖον ἔχει ὑποστῇ τὰς ἰδίας μουσικὰς ἐπιρροὰς— στερεῖται πρωτοτύπου ἐμπνεύσεως. Εἶνε μία «βαχχικὴ» μουσική, ἐστερημένη πάσης καλλιτεχνικῆς ἐκφράσεως καί, ἑπομένως, μουσικὴ κοινοτάτη. Ἐπὶ πλέον, ἡ ἀρχαϊκὴ αὐτὴ μουσικὴ δὲν ἀνταποκρίνεται πλέον πρὸς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας.

»Διὰ τῆς συλλογῆς λοιπόν, τῶν λαϊκῶν τραγουδιῶν τῆς Ἀνατολίας, τὸ Ὠδεῖον ἀγωνίζεται νὰ μπορέσῃ νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς συνθέτας τὰ αὐθεντικὰ ὑλικὰ μιᾶς πραγματικῆς τουρκικῆς μουσικῆς, δυναμένης, λόγῳ τοῦ ἐθνικοῦ της χαρακτῆρος, νὰ καταταχθῇ καὶ αὐτὴ μίαν ἡμέραν μεταξὺ τῶν παγκοσμίων μουσικῶν δημιουργιῶν. Τότε θὰ ἱδρυθῇ μία νέα σχολή: ἡ κυρίως τουρκικὴ σχολή.

»Φυσικά, ἡ μέλλουσα τουρκικὴ μουσικὴ θὰ εἶνε πολυφωνική. Ὀφείλομεν, λοιπόν, νὰ καταρτίσωμεν διὰ τὸ μέλλον πολλοὺς συνθέτας, διότι εἰς τὸν κλάδον αὐτὸν τῆς ἐθνικῆς πνευματικῆς καὶ μουσικῆς ζωῆς μας ὅλα πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν ἀπὸ τὸ ἄλφα.»

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

Η ΕΛΛΗΝΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ"

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, Νοέμβριος. — Ἡ Ρουμανικὴ Δυναστεία περιβάλλεται μὲ πραγματικὴν ἀγάπην καὶ βαθὺν σεβασμὸν ὑπὸ τῆς ὁλότητος σχεδὸν τῶν Ρουμάνων. Ἡ ἀγάπη καὶ ὁ σεβασμὸς εἶνε τόσος ὥστε νὰ μὴ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν ἢ νὰ συγχωροῦνται μερικαὶ ἀνθρώπιναι ἀτέλειαι, μερικὰ ἐλαττώματα καὶ μερικὰ παραπτώματα μελῶν τινων τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας—παραπτώματα, ἄλλως τε, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἐδικαιοῦτό τις πλήρως νὰ εἴπῃ ἐν Ρουμανίᾳ: ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω. Θὰ ἠμποροῦσε μάλιστα νὰ ἰσχυρισθῇ κανεὶς ὅτι ὡρισμένα παραπτώματα καθιστοῦν συμπαθητικώτερα, παρὰ τῷ Ρουμανικῷ λαῷ, μερικὰ ὑψηλὰ πρόσωπα. Ἐὰν δὲ ὁ πρίγκηψ Κάρολος εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ στοιχειωδῶς ἀξιόλογα βασιλικὰ ἢ καὶ ἀνθρώπινα ἔστω προτερήματα, ἢ μᾶλλον ἂν δὲν παρουσίαζεν ἐλαττώματα ἀσυγχώρητα εἰς ἄνθρωπον προοριζόμενον νὰ βασιλεύσῃ—διότι καὶ ἀθυρόστομον τὸν παριστοῦν πολλαὶ πληροφορίαι καὶ σκαιὸν καὶ βάναυσον καὶ ταραχοποιὸν καὶ ἄφρονα καὶ μέθυσον—αἱ ἐρωτικαί του περιπέτειαι, ἀντὶ νὰ τὸν ζημιώσουν παρὰ τῇ κοινῇ συνειδήσει, θὰ τὸν καθίστων δημοφιλέστατον. Κατὰ τοῦτο, ἄλλως τε, ὁ Ρουμανικὸς λαὸς δὲν ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν: Ὅλων τῶν λαῶν τὴν φαντασίαν τὴν γοητεύουν ἐρωτικαὶ περιπέτειαι πριγκήπων καὶ πριγκηπισσῶν, ἀρκεῖ ὁ πρίγκηψ νὰ εἶνε ἱπποτικὸς καὶ ἡ πριγκήπισσα ρωμαντική.

Τὰ αἰσθήματα ταῦτα τοῦ Ρουμανικοῦ λαοῦ—ἐννοῶ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν Δυναστείαν—εἶνε ἀπόρροια α) τῆς γενικῶς κρατούσης ἐν Ρουμανίᾳ πεποιθήσεως ὅτι ἡ βασιλεία, ὡς πολίτευμα, συμβαλοῦσα τὰ μέγιστα εἰς τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν μεγάλυνσιν τοῦ Ρουμανικοῦ Κράτους, εἶνε καὶ ἀπαραίτητος προϋπόθεσις τῆς ἐν τῷ μέλλοντι εὐτυχοῦς σταδιοδρομίας του, καὶ β) τῆς παγκοίνου εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἱδρυτὴν τῆς Δυναστείας Κάρολον τὸν Α' καὶ τὸν διάδοχόν του Φερδινάνδον, ἐργασθέντας πράγματι διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ρουμανικοῦ λαοῦ—μετὰ δραστηριότητος καὶ πολιτικότητος μοναδικῆς ὁ πρῶτος, ὁ δὲ δεύτερος, ἂν καὶ μὴ διαθέτων ὅσας ὁ προκάτοχός του ἱκανότητας, ἐπιδείξας ὅμως αὐταπάρνησιν καὶ πόνον εἰλικρινῆ διὰ τὰς τύχας τοῦ Ρουμανικοῦ ἔθνους καὶ διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν ὑπηκόων του, τῶν ὁποίων συνεμερίσθη, κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον καὶ μετ' αὐτόν, τὰ δεινοπαθήματα, τὰς ἀγωνίας, τὰς συμφοράς, ἀλλὰ καὶ τὰς χαρὰς καὶ τὴν εὐτυχίαν. Διὰ νὰ νοηθῇ καλῶς ὁ ρόλος τῆς βασιλείας ἐν Ρουμανίᾳ, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ Ρουμανικὸν Σύνταγμα παρεῖχε, παρέχει δὲ ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν μεταρρύθμισίν του, περισσότερα δικαιώματα ἐπεμβάσεως εἰς τὰ τῆς διακυβερνήσεως τοῦ Κράτους, οὕτως ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ Βασιλεὺς «ἀνεύθυνος ἄρχων», τοὐλάχιστον τόσον ἀνεύθυνος ὅσον εἰς τὰ κλασικῆς μορφῆς συνταγματικὰ Κράτη. Ὁ Βασιλεὺς ἐν Ρουμανίᾳ εἶχε, διατηρεῖ δὲ καὶ ἤδη, κάποιαν πρωτοβουλίαν εἰς τὸ ἔργον του ὡς ρυθμιστοῦ. Πρέπει ἀκόμη νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Ρουμανία, κατὰ τὸ διάστημα τῆς βασιλείας, δὲν διήνυσε κρίσεις τραχείας, ὅπως ἄλλα Κράτη, αἱ ἱστορικαὶ της δὲ περιπέτειαι ἔσχον εὐτυχῆ πάντοτε τὴν ἔκβασιν.

Ὁπωσδήποτε, ἐλάχιστοι συναντῶνται σήμερον οἱ κατ' ἀρχὴν δημοκρατικοὶ ἐν Ρουμανίᾳ, οὐδεὶς δὲ σχεδὸν ὑπάρχει ἀντιδυναστικός. Αὐτὸ ἐξηγεῖ πῶς ἀπετολμήθη ὑπὸ τοῦ Βρατιάνο ἡ ἀνάθεσις τῶν βασιλικῶν καθηκόντων εἰς τὸν ἑξαετῆ Μιχαήλ, χρειαζόμενον ἐννέα ἔτη μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὴν ἐνηλικίωσίν του, καὶ τοῦτο εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ θεσμὸς τῆς βασιλείας διατρέχει πανταχοῦ τοῦ κόσμου κρίσιν, αἱ συνθῆκαι δὲ ὑπὸ τὰς ὁποίας εὑρίσκεται πολιτικῶς, κοινωνικῶς καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἡ Ρουμανία σήμερον προμηνύουν διὰ τὸ διάστημα τῶν ἐννέα αὐτῶν ἐτῶν κλονισμοὺς καὶ περιπλοκάς, ὁμοίας τῶν ὁποίων εἰς ἔντασιν καὶ ἔκτασιν δὲν ἐδοκίμασε μέχρι τοῦδε. Αἰσθάνονται, ἐπαναλαμβάνω, τόσην ἀνάγκην τοῦ βασιλικοῦ θεσμοῦ ἐν Ρουμανίᾳ καὶ τόσην εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Δυναστείαν των, ὥστε νὰ εἶνε συγκαταβατικώτατοι ἀπέναντι τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ὡς ἀνθρώπων.

Ἀλλ' εἰς τὴν Ρουμανικὴν Αὐλὴν ὑπάρχει καὶ κάποιο Πρόσωπον μὲ δεσμοὺς πρὸς τὴν χώραν λίαν προσφάτους, ἡ πρὸς τὸ ὁποῖον λατρεία δὲν σκιάζεται ἀπὸ καμμίαν ἐπιφύλαξιν. Ἡ Βασιλομήτωρ Πριγκήπισσα Ἑλένη, ἡ Ἑλληνὶς Πριγκήπισσα. Ἦλθε πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν εἰς τὴν Ρουμανίαν. Ἀντεμετώπισε τὴν πρὸς μίαν ξένην δυσπιστίαν καὶ αὐστηρότητα τῶν Ρουμάνων. Διῆλθεν ἡμέρας κρισίμους διὰ τὸ γόητρόν της. Καὶ ἐστάθη ὑψηλὰ εἰς τὴν θέσιν της. Ἄσπιλος, ἀνεπίληπτος, ὑπέροχος. Καὶ ἐπεβλήθη εἰς τὴν πάγκοινον ἐκτίμησιν καὶ τὸν θαυμασμόν. Καὶ εἶνε σήμερον τὸ δημοφιλέστερον πρόσωπον ἐν Ρουμανίᾳ. Ἐὰν ἡ ἀντιβασιλεία τοῦ ἀνηλίκου Μιχαὴλ ὡρίζετο δι' ἐλευθέρου δημοψηφίσματος ἡ «Δομνίτσα Ἑλένα» θὰ συνεκέντρωνε τὴν παμψηφίαν. Δὲν ἠκούσθη ἐναντίον της καμμία ἀπὸ τὰς κακολογίας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι σιγοψιθυρίζονται εἰς τὰ ἀριστοκρατικὰ σαλόνια πρῶτον, διὰ νὰ φθάσουν κατόπιν εἰς τοῦ λαοῦ τὸ στόμα, ἀπὸ τὰς κακολογίας ἐκείνας, τὰς ὁποίας δύσκολον εἶνε νὰ διαφύγουν οἱ πρίγκηπες καὶ αἱ πριγκήπισσαι.

Ὑπάρχουν Ἕλληνες δημοκρατικοὶ ἐν Ρουμανίᾳ, μὴ συμπαθοῦντες τὴν Ἑλληνικὴν δυναστείαν· αὐτοὶ ἀκριβῶς μοῦ ἐξεφράσθησαν μὲ τὸν μεγαλύτερον θαυμασμόν, μὲ τὴν μεγαλυτέραν ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν Πριγκήπισσαν Ἑλένην. Μὲ ὅσους Ρουμάνους συνεζήτησα σχετικῶς, τοὺς ἤκουσα νὰ ὁμιλοῦν περὶ τῆς Πριγκηπίσσης μὲ σεβασμὸν καὶ λατρείαν ἀπεριόριστον, ἀντελαμβανόμην δὲ ἀπὸ τοὺς λόγους των ὅτι κατὰ βάθος θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἶχον νὰ εἴπουν κάτι ἐναντίον της. Ἀλλὰ δὲν ἔχουν. Αἱ δύσκολοι καὶ ἐπικίνδυνοι ἡμέραι, τὰς ὁποίας διῆλθεν ἐν Ρουμανίᾳ ἡ πριγκήπισσα Ἑλένη, ἀντὶ νὰ κλονίσουν τὸ γόητρόν της, τὸ ἐτόνωσαν, ἀναδείξασαι τὰς ἀρετάς της, ὡς συζύγου, ὡς μητρός, ὡς πριγκηπίσσης. Ἀρετὰς γυναικείας καὶ βασιλικάς.

Ἡ αὐστηρὰ καὶ ἐπιμελημένη ἀνατροφή, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς τὰ τέκνα της ἡ Βασίλισσα Σοφία, ἦτο ἡ πολυτιμοτέρα προίξ, τὴν ὁποίαν ἡ ὡραία καὶ χαριτωμένη πριγκήπισσα, ἐπῆρε μαζί της μεταβαίνουσα εἰς τὴν νέαν της Πατρίδα. Ὡς σύζυγος τοῦ Διαδόχου ἀνέπτυξε κοινωφελῆ δρᾶσιν ἀξιόλογον. Εἰσήγαγεν εἰς τὴν Ρουμανίαν τοὺς λαϊκοὺς ἐράνους ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν. Εἰργάζετο ἀποφεύγουσα τὸν θόρυβον.

Κατόπιν ἦλθον ἡμέραι δοκιμασίας. Ὁ πρίγκηψ Κάρολος σχεδὸν τὴν ἐγκατέλειψε τρέχων πλησίον τῆς Κας Λουπέσκου, προκαλῶν σκάνδαλα, διασκεδάζων μετ' ἐκδότων φίλων του. Ἐφέρετο ἀνοικείως. Προσέβαλλεν ὄχι μόνον τὴν πριγκηπικήν, ἀλλὰ καὶ τὴν γυναικείαν της ὑπερηφάνειαν. Καὶ ἡ πριγκήπισσα Ἑλένη ὑπέστη τὴν δοκιμασίαν μὲ ἀξιοπρέπειαν, ἡ ὁποία ἐπέβαλεν εἰς πάντας θαυμασμὸν καὶ ἐκτίμησιν. Ἀφωσιώθη εἰς τὴν ἀνατροφὴν τοῦ παιδιοῦ της. Αὐτὸ ἔθεσεν ὡς κύριον σκοπὸν τοῦ βίου της. Διευθύνει τὸν οἶκόν της, ἀποφεύγουσα τὰς κοσμικὰς διασκεδάσεις, μὴ ἐμφανιζομένη παρ' ὅταν ἡ ἀνάγκη τοῦ Αὐλικοῦ πρωτοκόλλου τὸ ἐπιβάλλῃ, καὶ τότε μετὰ σεμνότητος καὶ ἀξιοπρεπείας.

Τελευταίως, ὅταν ἐξεδηλώθη ἡ κίνησις τῶν ὀλίγων φίλων τοῦ Καρόλου, ἡ θέσις της κατέστη πάλιν δύσκολος. Ἀλλ' ἡ στάσις τὴν ὁποίαν ἐτήρησεν, ἀποφυγοῦσα τὴν παραμικρὰν ἀνάμιξιν, ἀπέδειξε τελείως ἀσυστάτους τὰς ὑπονοίας μερικῶν φοβηθέντων ὅτι ἡ Πριγκήπισσα θὰ καθίστατο κέντρον πολιτικῶν ραδιουργιῶν. Ἐλέχθη τελευταίως ὅτι ὁ Βρατιάνο, ὑποπτευόμενος τὴν Πριγκήπισσαν Ἑλένην, τὴν ἐκράτει οἱονεὶ ὑπὸ περιορισμόν. Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι μόνη της ἡ Πριγκήπισσα ἀπέστη οἱασδήποτε ἐνεργείας δυναμένης ἔστω καὶ πόρρωθεν νὰ δικαιολογήσῃ ἀνησυχίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν της. Δὲν ἀνεμίχθη εἰς τίποτε. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀφίχθησαν ἐδῶ ἡ πριγκήπισσα Εἰρήνη καὶ ὁ Πρίγκηψ Παῦλος. Ἔτσι ἡ Πριγκήπισσα Ἑλένη θὰ ἔχῃ κάποιαν συντροφιάν.

Εἰς ἓν μόνον ἐπέμεινε καὶ δὲν ἐπέτρεψεν ἀνάμιξιν ἄλλων: εἰς τὴν ἀνατροφὴν τοῦ Παιδιοῦ της, τοῦ μικροῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας Μιχαήλ. Τὸν ἀνατρέφει καθ' ὃν τρόπον εἶδε τὴν μητέρα της, τὴν Βασίλισσαν Σοφίαν ν' ἀνατρέφῃ τὰ παιδιά της. Μὲ στοργήν, καὶ μὲ συνεχῆ ἐπαγρύπνησιν. Τὸν ἔχει ἐμπιστευθῆ εἰς δύο Ἀγγλίδας παιδαγωγούς. Αἱ δύο αὐταὶ Ἀγγλίδες εἶνε αἱ ἴδιαι ποῦ ἀνέθρεψαν καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς μητρὸς της Βασιλίσσης Σοφίας.

Ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ εἶνε ἕνα χαριτωμένο ξανθὸ παιδάκι μὲ γαλανὰ μάτια, ζωηρότατον, γεμᾶτο ὑγείαν, ἐξυπνότατον. Τὰς περισσοτέρας ὥρας τῆς ἡμέρας τὰς περνᾷ εἰς τὸ ὕπαιθρον μὲ παιγνίδια βοηθοῦντα τὴν σωματικήν του ἀνάπτυξιν, χωρὶς νὰ τὸν ἐκνευρίζουν ἢ νὰ τὸν καταπονοῦν. Τὸν διδάσκουν, ἐπάνω εἰς ἕνα μικρὸν ἥσυχον ἀλογάκι, ἱππασίαν, ἡ ὁποία καὶ τοῦ ἀρέσει ὑπερβολικὰ καθὼς καὶ ὁ περίπατος μὲ τρισυκλέτταν. Ὁμιλεῖ ἤδη καλὰ τὴν Ἀγγλικὴν καὶ τὴν Ρουμανικήν. Ἀπὸ τὴν μητέρα του ἔμαθε καὶ ὀλίγας ἑλληνικὰς λέξεις, τὰς ὁποίας μεταχειρίζεται πρὸς μερικοὺς Ἕλληνας φίλους τῆς Αὐλῆς. Πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἤρχισε καὶ ἡ ἐκπαίδευσίς του μὲ τὴν πραγματογνωσίαν. Διδάσκεται μὲ δεκαπέντε ἄλλα παιδιὰ συνομήλικά του διαλεγμένα ἐξ ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων. Δεικνύει μεγάλην ἀντίληψιν καὶ δίδει ἀπαντήσεις ἑτοιμοτάτας. Λατρεύει τὴν μητέρα του, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν ἀποχωρίζεται ποτέ, καὶ περισσότερον ὅλων τῶν ἄλλων ἀγαπᾷ τὸν θεῖόν του Βασιλέα Γεώργιον.

Ἐδημοσιεύθησαν τελευταίως εἰς ξένας ἐφημερίδας συνεντεύξεις μὲ τὸν μικρὸν Μιχαὴλ διασκεδαστικαὶ πράγματι, ἀλλ' ὄχι καὶ ἀληθιναί. Ὁ μικρὸς Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας τώρα μόλις ἀρχίζει νὰ σχηματίζῃ κάποιαν ἀμυδρὰν ἰδέαν τῆς θέσεώς του. Ἀλλ' ἐκπλήσσεται ἀκόμη βλέπων τοὺς ἀνθρώπους νὰ λαμβάνουν, ἅμα τῇ ἐμφανίσει του, στάσιν περίεργον· δυσκολεύεται πολὺ ἀκόμη νὰ παραδεχθῇ ὅτι δὲν πρέπει νὰ τρέξῃ μὲ τὰ παιδάκια ποῦ βλέπει παίζοντα εἰς τὰς πλατείας, καὶ ἂν δὲν εἶχεν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν μητέρα του, δὲν θὰ ἐπείθετο ποτὲ ὅτι αὐτὸ πρέπει νὰ κάμνῃ καὶ ἐκεῖνο ν' ἀποφεύγῃ, ἐπειδὴ εἶνε Βασιλεύς.

Κ. Θ. ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

Εἰς μίαν ἐπιθεώρησιν, ἡ ὁποία ἐπαίχθη πέρυσιν εἰς Ἀθηναϊκὸν θέατρον, ὑπῆρχε καὶ ἡ ἀκόλουθος σκηνή: Ὁ πελάτης τῆς ταβέρνας καλεῖ τὸ παιδὶ τοῦ ταβερνιάρη καὶ τοῦ λέγει:

— Παιδί! Πάρε ἕνα τάλληρο καὶ πήγαινε νὰ μοῦ ἀγοράσῃς ἕνα πακετάκι τσιγάρα.

— Ἀμέσωωωως!

Τὸ παιδὶ ἀπέρχεται τρέχοντας πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παραγγελίας. Ἀλλ' ἐπιστρέφει ἀμέσως:

— Κύριε! Τὰ τσιγάρα αὐξήσανε! Ἔχουν πέντε καὶ πενῆντα.

— Ἂς εἶνε καὶ πέντε καὶ πενῆντα! Πάρε καὶ τρέχα.

Τὸ παιδὶ φεύγει διὰ δευτέραν φοράν. Ξαναγυρίζει ὅμως μετ' ὀλίγον μὲ τὰ λεπτὰ στὰ χέρια καὶ χωρὶς τὰ σιγαρέττα:

— Μωρέ, πάλι δὲ μοῦ ἀγόρασες; ἀναφωνεῖ ὁ πελάτης ἐν ἀγανακτήσει.

— Κύριε, δὲ φταίω ἐγώ. Ὅσο νἄρθω καὶ νὰ ξαναπάω, ξαναυξήσανε. Ἔχουν ἕξη δραχμές.

— Μπᾶ, κακὸ νὰ τοὺς ἔρθῃ! Ὁρίστε κι' ἄλλα πενῆντα καὶ τρέχα.

Ἀλλὰ καὶ ἡ τρίτη ἀπόπειρα τὴν ἰδίαν ἔχει τύχην:

— Ξαναυξήσανε, κύριε! Ἕξη καὶ πενῆντα.

— Πάρε ἕξη καὶ πενῆντα λοιπόν.

— Ξαναυξήσανε! Ἑφτά!

— Πάρε λοιπὸν ἑφτά.

— Μὰ τώρα ἔγιναν ἑφτὰ καὶ πενῆντα.

— Ἔστω! Πάρε καὶ μὲ ἑφτὰ καὶ πενῆντα.

— Μὰ ὅσω νὰ πάω, κύριε, ἔγιναν ὀχτώ.

— Ἄ! Αὐτὸ πειὰ δὲν ὑποφέρεται! ἀνακράζει τέλος ὁ καπνιστὴς πελάτης, ἁρπάζων τὰ λεπτά του ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ παιδιοῦ. Φέρε ἐδῶ τὸν παρᾶ μου, μωρέ! Τὸν κόβω τὸν καπνό!

Καὶ μὲ μίαν χειρονομίαν ἀποφασιστικήν, θέτει τὰ χρήματα εἰς τὴν τσέπην του, μεθ' ὅ, τείνων τὴν χεῖρα πρὸς τὸ πακέτο τοῦ καθημένου εἰς τὸ παραπλεύρως τραπεζάκι πελάτου, λέγει:

— Ἐπιτρέπεται, κύριος;...

Ἡ σκηνὴ ἐφάνη κάπως ὑπερβολικὴ τότε. Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ἔρχονται σήμερον τὰ πράγματα νὰ τὴν ἐπιβεβαιώσουν. Ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν, ἡ τιμὴ τῶν σιγαρέττων ἐδιπλασιάσθη δι' ἀλλεπαλλήλων αὐξήσεων. Πότε διότι ὑπερετιμήθησαν τὰ καπνὰ εἰς τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς, πότε διότι ηὔξησαν τὰ κόμιστρα εἰς τοὺς σιδηροδρόμους, πότε διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν σιγαροποιῶν, πότε διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ πότε δι' ἄλλας ἀφορμάς, τὰ σιγαρέττα ἔφθασαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς ὕψη δυσανάβατα. Μὲ τὴν τελευταίαν ὑπερτίμησιν αὐτῶν τῶν ἡμερῶν, ἕνα τσιγάρο ἔφθασε νὰ στοιχίζῃ πενῆντα πέντε λεπτά. Ἀλλὰ μήπως θὰ σταματήσῃ ἕως ἐδῶ τὸ κακόν; Ὕστερα ἀπὸ ὀλίγας ἑβδομάδας κάτι πάλι θὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ μέσον καὶ νέα τριακοντάλεπτος αὔξησις θὰ ἐπακολουθήσῃ. Τὸ κοινὸν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὑποδέχεται μὲ καταφανῆ δυσφορίαν τὸ συνεχιζόμενον τοῦτο γδάρσιμο, πολλοὶ δὲ καπνισταί, πληροφορούμενοι τὰς νέας αὐξήσεις, λαμβάνουν τὴν ἡρωϊκὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ ξανακαπνίσουν. Ἡ ἀπόφασις ὅμως αὕτη συνηθέστατα καταλήγει εἰς ὅ,τι κατέληξε καὶ ἡ ἀνωτέρω σκηνὴ τῆς ἐπιθεωρήσεως, τουτέστιν εἰς τὸ πακέτο τοῦ ἀτυχοῦς γείτονος!

Ἀλλὰ τί εἶνε ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὴ ἡ μανία τοῦ καπνίσματος ποῦ ἔχει καταλάβει τὸν σύγχρονον κόσμον; Οἱ προπάτορές μας τῆς ἀρχαιότητος ποῦ δὲν ἐκάπνιζαν, ἐπερνοῦσαν ἄρά γε τὴν ζωήν τους ἀσχημότερα ἀπὸ ἡμᾶς; Ἐν τούτοις τὸ πάθος αὐτὸ κατέστη τὸ μᾶλλον ἀκατανίκητον ἀπὸ ὅσα βασανίζουν τώρα τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐλάχιστοι εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κατώρθωσαν νὰ τὸ ἀποβάλουν, πλεῖστοι δὲ ἐπιχειρήσαντες, ἡττήθησαν ἐπαισχύντως. Ὁ ἀείμνηστος στρατηγὸς Κώστας Κουμουνδοῦρος κάποτε ἀπεφάσισε διὰ λόγους ὑγείας νὰ παύσῃ νὰ καπνίζῃ. Ἦτο τότε ὁ πόλεμος τοῦ 97 καὶ ὁ Κουμουνδοῦρος διοικοῦσε τὸ ἡρωϊκὸν τάγμα, τὸ ὁποῖον ἐβάδισε κατόπιν πρὸς τὰ Πέντε Πηγάδια. Τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ Κουμουνδοῦρος διῆλθεν ὁπωσδήποτε ἥσυχος. Τὴν δευτέραν ὅμως ἔγινε νευρικώτατος, καὶ τὴν τρίτην, τελείως ἀνυπόφορος. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ τάγματός του ἐννοήσαντες πόθεν ἐπῆλθεν ἡ ἀπότομος αὐτὴ μεταβολή, συνῆλθον τότε εἰς σύσκεψιν, καθ' ἣν ἀπεφάσισαν νὰ ζητήσουν δι' ἀναφορᾶς των ἀπὸ τὸν σωματάρχην των νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ κάπνισμα, χάριν τῆς γαλήνης τοῦ στρατεύματος. Ὁ Κουμουνδοῦρος ἐδέχθη τὴν ἀναφορὰν τῶν ἀξιωματικῶν του μειδιῶν:

— Ἔχετε δίκηο, βρὲ παιδιά, τοὺς εἶπε. Χωρὶς τὸν καπνὸ τοῦ Κουλουριώτη, ὁ καπνὸς τῆς μάχης ποῦ θὰ δώσουμε δὲν ἀξίζει τίποτε! Φέρτε μου ἐδῶ ἕνα τσιγάρο.

Ἄλλος πάλιν, ὡραῖος τύπος τῆς παλαιοτέρας ἐποχῆς, ὁ μουσικοσυνθέτης καὶ διευθυντὴς τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν Κατακουζηνός, ἀνήγγειλε θριαμβευτικῶς μίαν ἡμέραν εἰς τοὺς μαθητάς του ὅτι ἔκοψε τὸ κάπνισμα. Μετὰ ἕνα μῆνα συνέπεσε νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ εἰς τὸ σπίτι του. Ἐκάθητο εἰς ἕνα ντιβάνι πλησίον τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε ναργιλές, πακέττο μὲ σιγαρέττα καὶ μία σακκούλα γεμάτη καραμέλλες:

— Τί σημαίνουν ὅλα αὐτά, κύριε καθηγητά; τὸν ἠρώτησα.

— Δὲν σᾶς εἶπα ὅτι θὰ κόψω τὸ τσιγάρο; Λοιπὸν γιὰ νὰ τὸ κόψω στὴν ἀρχὴ μεταχειρίσθηκα τὸν ναργιλὲ καὶ κατόπιν γιὰ νὰ κόψω τὸν ναργιλέ, ἐχρησιμοποίησα τὶς καραμέλλες.

— Καὶ τώρα;

— Τώρα ἐσυνήθισα τὸν καπνό, τὸν ναργιλὲ καὶ τὶς καραμέλλες καὶ δὲν μπορῶ νὰ κάνω χωρὶς κανένα καὶ ἀπὸ τὰ τρία αὐτά!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΜΑΞ ΛΙΝΤΕΡ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Νοέμβριος.

—Ἀλέξανδρος Μιλλεράν: Ἐφέρατε ἐδῶ ὅλον αὐτὸν τὸν κόσμον, διὰ νὰ κηλιδώσετε θορυβωδέστερον, τὴν τιμὴν μιᾶς δολοφονηθείσης κόρης.

—Παῦλος Μπονκούρ: Ἐξετέλεσα πιστῶς τὸ σκληρὸν καθῆκον ποῦ μοῦ ἐπιβάλλουν αἱ περιστάσεις.

Δύο δικηγόροι, καὶ τί δικηγόροι, παλαίουν ἐνώπιον τῶν δικαστῶν διὰ τὴν τύχην ἑνὸς ἀμοίρου παιδιοῦ. Τοῦ παιδιοῦ τοῦ Μὰξ Λίντερ. Δὲν ἠξεύρω ἂν ὑπάρχῃ νοσηρὰ διάθεσις εἰς τὴν συρροὴν τόσου κόσμου εἰς τὸ δικαστήριον. Ἀλλὰ πῶς νὰ μὴ πλημμυρίσῃ ἡ αἴθουσα τοῦ Πρωτοδικείου ὅταν γύρω ἀπὸ τὸ ὄνομα ἑνὸς κινηματογραφικοῦ ἀστέρος ὅπως ὁ μακαρίτης ὁ Μάξ, θὰ λογομαχήσουν ἕνας τέως Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν κ. Παῦλος Μπονκούρ; Εἶνε οἱ δύο δικηγόροι τῶν ἀντιμαχομένων οἰκογενειῶν. Εἶνε οἱ πρωταγωνισταὶ μιᾶς σπαρακτικῆς δίκης, ἡ ὁποία ξαναθυμίζει εἰς τὸ πλῆθος τὴν τραγῳδίαν ἑνὸς ἀγαπημένου ἀπὸ τὸν λαὸν ἠθοποιοῦ. Δὲν βλέπει κανεὶς καὶ δὲν ἀκούει πρὸ παντὸς τόσον συχνά, ἕνα τέως Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας νὰ παρίσταται συνήγορος εἰς μίαν δίκην. Καὶ εἶνε μία ἀπόλαυσις ἡ ρητορεία, ἡ εὐστροφία, ἡ ἐπιχειρηματικότης τοῦ κ. Πὼλ Μπονκούρ.

Ἀλλὰ καὶ πόσον τραγικὴ ἡ δίκη. Ὅταν εἰς ἕνα δωμάτιον ξενοδοχείου εὑρέθησαν νεκροὶ ὁ Μὰξ καὶ ἡ νεαρὰ σύζυγός του, ἕνα μικρὸ κορίτσι ζητοῦσε ἀδιάκοπα τοὺς γονεῖς του καὶ ἀπὸ τὰ μικρὰ κοκκινισμένα ματάκια του ἔτρεχαν θερμὰ δάκρυα. Κανεὶς δὲν τοῦ ἔλεγε ποῦ εἶχαν πάει οἱ «σκοτωμένοι» γονεῖς του. Κι' ἐκεῖνο ἔμεινε ἀπαρηγόρητο. Ἔμεινε εἰς τὰ χέρια τῆς μητρικῆς γιαγιᾶς του. Τώρα τὸ γυρεύουν καὶ τὸ διεκδικοῦν οἱ γονεῖς τοῦ πατέρα της. Καὶ γύρω ἀπὸ τὴν τύχη τῆς μικρῆς Μὼντ-Λυντί, ἀναπαρίσταται, μὲ ὅλον τὸν διάκοσμον καὶ ἐμπρὸς εἰς τὸ πλέον λαίμαργον ἀκροατήριον, ἡ τραγῳδία, ἡ ἀνεξιχνίαστος τραγῳδία τοῦ ζεύγους Μὰξ Λίντερ.

Οἱ δικηγόροι δὲν θέλουν νὰ ἀφήσουν σκοτεινὸν κανὲν σημεῖον τῆς ἀπόψεως τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζουν. Ὁ Πὼλ Μπονκούρ ὑποστηρίζει ὅσα ὁ Μὰξ ἔγραψε ὀλίγον πρὶν ἀποθάνῃ. Ὅτι δηλαδὴ ἐν ᾧ ἠγάπησε τὴν κόρην ποῦ ἔκαμε σύζυγόν του, ἐν ᾧ τὴν ἀπήγαγε διότι οἱ γονεῖς της δὲν ἔδιδον τὴν συγκατάθεσίν των, ἀνεκάλυψεν ἐντὸς δύο ἐτῶν συζυγικοῦ βίου, ὅτι τὸ ἴνδαλμα τῆς ψυχῆς του ἦτο ἕνα κορίτσι διεφθαρμένο, ἐπιζητῆσαν μάλιστα νὰ παρασύρῃ καὶ τὸν ἴδιον εἰς τὰ πλέον ἀκατονόμαστα ὄργια. Πόσον εἶναι φρικτὴ αὐτὴ ἡ δίκη. Νὰ ἀνασκαλεύωνται ἔτσι δημοσίᾳ τὰ μυστικὰ δύο ἀνθρώπων ποῦ ἐζήτησαν νὰ σκεπάσουν τὴν ἀτυχίαν των μὲ τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου. Νὰ ρίπτωνται ἔτσι εἰς τὸ μέσον τοῦ στίβου ὅλα ἐκεῖνα τὰ αἰσθήματα καὶ τὰ γεγονότα ποῦ ἀπετέλουν τὴν εἰκόνα τῆς ζωῆς δύο πλασμάτων, ζωῆς τὴν ὁποίαν ἑκουσίως διέκοψαν. Καὶ βλέπει κανεὶς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου, ὅτι ὅλος αὐτὸς ὁ γυναικόκοσμος, ὅλα ἐκεῖνα τὰ πουδραρισμένα μουτράκια καὶ τὰ ἀγορίστικα κεφαλάκια, καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ ἐνδυματικὴ ἐπίδειξις, τῶν μεταξωτῶν καὶ τῶν γουναρικῶν, πλάϊ εἰς τὴν λαϊκὴν πελατείαν, εἰς τὸν κόσμον τοῦ συνοικιακοῦ καφενείου καὶ μέχρι τοῦ διαβάτου τοῦ μπουλβὰρ ντὲ Παλαί, δὲν ἦλθαν ὅλοι ἐκεῖ εἰς τὸ δικαστήριον διὰ νὰ ἀκούσουν τὸν κ. Ἀλέξανδρον Μιλλερὰν ἢ νὰ σαγηνευθοῦν ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ κ. Μπονκούρ. Ἦλθαν νὰ μάθουν τὰ «ἄπλυτα» τοῦ Μάξ.

Ἡ αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου ἦτον ἁπλῶς σήμερα αἴθουσα τοῦ κινηματογράφου. Ἕνα φίλμ ἐξετυλίγετο ἐν πλήρει ἡμέρᾳ. Ὁ Μὰξ δὲν ἔπαιζε τὸν πρωτεύοντα ρόλον, ἀλλὰ ἦτο ἐκεῖ παρὼν εἰς τὰ χείλη ὅλων καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὰ χείλη τῶν δικηγόρων. Ἡ δίκη ἦτον μία πρεμιέρα. Ἦτον μᾶλλον μία παράστασις ἀπὸ ἐκείνας ποῦ δίδουν τὰ κλασσικὰ θέατρα δωρεὰν τὴν 14ην Ἰουλίου, ἡμέραν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς. Τότε βλέπετε εἰς τὰ ἀκριβώτερα θεωρεῖα, τὴν θυρωρὸν τοῦ σπιτιοῦ σας μετὰ τῶν τέκνων καὶ ἐγγόνων καὶ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς ὀρχήστρας δὲν φιγουράρουν βέβαια τὰ σμόκιν καὶ οἱ κρυστάλλινοι μονύελοι. Ὁ λαὸς διὰ τρεῖς ὥρας δοκιμάζει τὴν αὐταπάτην τῆς κυριαρχίας του. Ἔτσι καὶ ἐδῶ εἰς τὸ δικαστήριον. Ὅλοι ἔκαμαν τὴν οὐρὰν ἔξω εἰς τὸ πλακόστρωτον

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

καὶ ὅλοι ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα τῆς εἰσόδου. Ὅλοι ἔχουν δικαίωμα μιᾶς γωνιᾶς εἰς τὸν ξύλινον πάγκον. Καὶ οἱ μεγάλες βεντὲτ τῶν θεάτρων καὶ τοῦ κινηματογράφου ποῦ ἦλθαν μυρωμένες καὶ μεταξοτυλιγμένες, μὲ τὸ κίτρινο χαρτονάκι εἰς τὸ χέρι ὡσὰν εἰσιτήριον θεωρείου, καὶ ὁ «λαὸς» ποῦ ἐτουρτούρισε εἰς τὸ ἀγιάζι ἔξω ἀπὸ τὸ δικαστήριον. Ὅλοι θέλουν νὰ ἴδουν καὶ νὰ ἀκούσουν. Καὶ σπρώχνονται εἰς τὴν εἴσοδον καὶ ποδοπατοῦνται καὶ παραμερίζονται ἀπὸ τοὺς φύλακας καὶ σκαρφαλώνουν εἰς τὰ θρανία καὶ ἐκδιώκονται καὶ λιποθυμοῦν. Μάλιστα λιποθυμοῦν. Ἔβγαλαν ἕναν ἕως ἐκεῖ πάνω ἄνθρωπον λιποθυμισμένον, οἱ φύλακες. Πάει νὰ σκάσῃ κανεὶς εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἡ ἀναπνοὴ εἶναι δύσκολη. Ὅλα τὰ ἀρώματα τῶν πρώτων γραμμῶν τῆς «ὀρχήστρας» δὲν ἀρκοῦν διὰ νὰ ἐξουδετερώσουν τοὺς ἀχνοὺς ποῦ ξεφυσοῦν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὰ ρουθούνια τους. Καὶ ἐπειδὴ τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν ἀνθρωπίλαν ποῦ πνίγει τὸν λάρυγγα τῶν ῥητόρων, ὁ πρόεδρος διατάσσει, χωρὶς ἄλλην αἰτίαν, τὴν ἐκκένωσιν τῆς αἰθούσης.

Ἄλλο δρᾶμα. Νὰ ἀγωνισθοῦν, νὰ παλαίψουν, νὰ γρονθοκοπηθοῦν, νὰ ποδοπατηθοῦν, νὰ ὑβρίσουν καὶ νὰ ὑβρισθοῦν, νὰ ξεπαγιάσουν εἰς τὸ πεζοδρόμιον ἀναμένοντας καὶ μπούμ ξαφνικὰ διατάσσεται ἡ ἐκκένωσις. Ἀνοίγουν διὰ μίαν στιγμὴν τὰ παράθυρα, τὸ δικαστήριον διακόπτει δι' ὀλίγα λεπτὰ τὴν συνεδρίασιν καὶ ὕστερα πάλιν ἄλλο σπρώξιμο, ἄλλα βάσανα διὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἰδίου φεῦ! ἀκροατηρίου.

Αὐτὴν τὴν κοσμοσυρροὴν ἐκατηγόρησεν ὁ κ. Μιλλερὰν τὸν ἀντίπαλόν του κ. Μπονκούρ, ὅτι προητοίμασε, διανέμων καταλλήλως ἀπὸ τὴν παραμονὴν εἰς τὸν Τύπον τὰς ἐξομολογητικὰς ἐπιστολὰς τοῦ Μὰξ Λίντερ, ὅπου ἡ κυρία Λίντερ κατηγορεῖται ὡς «διεφθαρμένη». Καὶ ἰδοὺ ὁ τέως πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ἔχει τὸν λόγον:

Μοῦ ἀρέσει ὑπερβολικὰ ὁ θεσμὸς αὐτὸς τῆς πάλης εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων ποῦ ἀνῆλθον εἰς τὰ ὕπατα ἀξιώματα τῆς πολιτείας. Εἶνε ἕνα κοντράστο μὲ τὴν ἰδικήν μας νοοτροπίαν, ποῦ μὲ συγκινεῖ. Ἡμεῖς ἔχομεν ἀνθρώπους ποῦ ἔτυχε νὰ γίνουν ὑπουργοὶ μίαν μόνον ἡμέραν καὶ γενικοὶ γραμματεῖς ὑπουργείων ἀκόμη, ποῦ δὲν ἐννοοῦν νὰ κάμουν τίποτε ἄλλο πλέον εἰς τὴν ζωήν, ἐὰν δὲν καταλάβουν πάλιν τὴν ἰδίαν των θέσιν ἢ καὶ ἀνωτέραν. Ἔχομεν βέβαια μερικοὺς δικηγόρους τέως ὑπουργούς. Ἀλλὰ τοῦτο ὀφείλεται μᾶλλον εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὸν τελευταῖον ἰδίως καιρὸν οἱ περισσότεροι τῶν Ἑλλήνων, εἶνε τέως ὑφυπουργοί, ἢ τέως ὑπουργοὶ ἢ κύριοι πρόεδροι.

Ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, φορεῖ τὴν μαύρην του ρόμπαν, μὲ τὴν κατασπρην ἐκείνην δικηγορικὴν γραβάταν ἀπὸ δαντέλλαν. Αὐτὸς δὲν πιστεύει τίποτε ἀπὸ ὅσα «ἕνας ἐρωτομανής, κοκαϊνομανής, καὶ τρελλὸς» ἄνθρωπος, ὁ Μὰξ Λίντερ, ἔγραψε ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τοῦ θανάτου του, ἀφοῦ πρῶτον ἐδολοφόνησε τὴν σύζυγόν του. Τὸ κορίτσι ποῦ ἀπήγαγε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, εἶχε ἀνατροφὴν ὑπεράνω πάσης μομφῆς. Καὶ ὁ κ. Μιλλερὰν διαβάζει τὸ γράμμα ἐκείνης, πρὶν ἀποθάνῃ, πρὸς τὴν μητέρα της. Τὸ γράμμα αὐτὸ ἔμεινε μυστικὸν μέχρι σήμερον. Ὁ κ. Μπονκοὺρ διαμαρτύρεται διὰ τοῦτο. Ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν θὰ μάθωμεν τί ἀκριβῶς ἔγραψε ἡ κυρία Λίντερ πρὸς τὴν μητέρα της. Ἕνα μικρὸν ἀπόσπασμα μόνον, διαβάζει ὁ κ. Μιλλεράν. «Συχώρεσέ με μητέρα διὰ τὸ κακὸ ποῦ σοῦ ἔκαμα καὶ θὰ σοῦ κάμω. Παρηγορήσου ὅτι δὲν ὑποφέρω πλέον. Ἡ Νίνα σου ποῦ ἔχει πολὺ μπομπό.» Τὸ χαϊδεμένο κορίτσι, εἶχε «μπομπὸ» ἕνα τόσο δὰ «μπομπὸ» εἰς τὴν καρδιά. Καὶ δὲν ἠμπόρουσε πειὰ νὰ ζήσῃ.

Ἀλλὰ ὁ κ. Μιλλερὰν θέλει τὸ γράμμα αὐτὸ γραμμένο κατ' ἐπιταγὴν τοῦ συζύγου, κατόπιν βίας. Δηλαδὴ ἡ σύζυγος τοῦ Λίντερ δὲν ἠμπόρεσε νὰ μᾶς εἰπῇ τὴν ἀλήθειαν. Ἀλλὰ ποῖος τότε ἠμπορεῖ νὰ μᾶς βεβαιώσῃ;

Ὁ μικρὸς καρπὸς τοῦ ἀτυχισμένου ἔρωτος, ἡ μικρὰ Μὼντ-Λυντί, τὸ κοριτσάκι τοῦ ζεύγους Λίντερ ποῦ ηὐτοκτόνησε, μένει εἰς τὸ σπίτι τῆς γιαγιᾶς του ἐκ μητρὸς καὶ ἐνῷ γυρεύει πάντα τὴ μαμά του, τὸν πατέρα του, δὲν ξεύρει ὅτι κινδυνεύει νὰ χάσῃ τὴν στοργὴν ποῦ τὸ περιέβαλλε μέχρι σήμερον, διὰ νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν ἄλλην γιαγιάν, ἡ ὁποία θὰ τοῦ λέγῃ πλέον τὰ ἀντίθετα πράγματα. Ὅτι δηλαδὴ ὁ μπαμπᾶς ἦταν καλὸς καὶ ἡ μαμὰ κακὴ καὶ «διεφθαρμένη».

Ἄμοιρο πλάσμα. Παλαίουν οἱ καλύτεροι δικηγόροι γύρω ἀπὸ τὴν ὕπαρξίν του καὶ τὴν τύχην του, ἐνῷ ἡ τύχη του ἔχει τελειώσει μὲ τὸ ξεψύχισμα τῶν γονέων του. Τὸ δικαστήριον, ἴσως ἀφήσῃ τὸ ἄτυχο κορίτσι, ἐκεῖ ὅπου εὑρέθη μετὰ τὴν τραγῳδίαν. Ἴσως ὁ κ. Μιλλερὰν κερδίσῃ τὴν ὑπόθεσιν. Θὰ εἶνε ἀνθρωπίνη ἡ νίκη του.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Λίαν Προσεχῶς

SALLE
"WAGRAM,,
D'Athènes

Κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἐν Παρισίοις ὁμωνύμου πυγμαχικῆς αἰθούσης

Τὸ μεγαλύτερον ἀθλητικὸν γεγονὸς τῆς ἐφετεινῆς περιόδου

GEO
FIGUES
CATSIMPAROS

FOURREES DE NOIX
EN VENTE PARTOUT

Σατυρικοὶ στίχοι

Βουλὴ

('Ο Μητσοτάκης ὁμιλεῖ στὸ βῆμα στηριγμένος
κι' ὁ Καφαντάρης ἔξαφνα θεᾶται κοιμισμένος).

Μητσοτάκης: — Γιὰ δῆτε φίλοι βουλευταί, τοῦ Ἔθνους παραστάται
Αὐτὸς ποῦ πάντα ἀγρυπνεῖ, στὴν ἕδραν του κοιμᾶται.
Ἀπροσδοκήτους συμφορὰς ὁ νοῦς μου ὑποπτεύεται...
Ποτέ του δὲν κοιμήθηκε ἀφ' ὅτου πολιτεύεται.
Τοῦ Ἔθνους ἄγρυπνος φρουρὸς κατώρθωσε νὰ γίνῃ
Τὸν δὲ Μορφέα ἔδιωχνε μ' ἀλύπητο στηλιάρι,
Καὶ μ' ἥσυχο κοιμόντανε μυαλὸ ἡ Ρωμηοσύνη,
ἀφοῦ ἠγρύπνει δι' αὐτὴν ὁ νοῦς τοῦ Καφαντάρη.
Κι' ἔτσι τὸ Ἔθνος μπόρεσε ποτὲ νὰ μὴ φοβᾶται
Ἀπὸ στομάτων ἐχθρικῶν αὐθάδεις ἀπειλάς,
Μὰ τώρα πειὰ οἱ Βούλγαροι τὶς ὧρες ποῦ κοιμᾶται
Θ' ἀρχίσουν στὴν μεθόριον νὰ κάνουν εἰσβολάς.

Σοφούλης: — Στὸν κύριον ἀντιπρόεδρον τὸν κώδωνα θ' ἀφήσω
Κι' ἀφοῦ γιὰ τὸν κοιμώμενον ἀρχίσατε τροπάριον,
Ὡς βουλευτής, τοὺς βουλευτὰς τοὺς ἄλλους νὰ ρωτήσω
Τί ἆρά γε στὸν ὕπνο του νὰ βλέπῃ τὸν μακάριον;

Τσαλδάρης: — Ἴσως κυττᾷ στοῦ Ἰλισσοῦ πῶς εἶνε τὴ γωνιά
Κι' ὡς Μωϋσῆς τὴν ὄχθην του κτυπᾷ μὲ μπαστουνιά,
Καὶ τῶν δανείων ὁ χρυσὸς στὸν χείμαρρον εἰσρέει,
Κι' ἡ Ρωμηοσύνη μὲ βουτιὲς εἰς τὸ χρυσάφι πλέει.
Κι' ἐνῷ τὸ ὄνειρον αὐτὸ μπροστά του ξετυλίγεται,
Ἡ Ρωμηοσύνη ἔξαφνα εἰς τὸ χρυσάφι πνίγεται.

Μιχαλακόπουλος: — Ἴσως κυττᾷ στοῦ Πειραιῶς πῶς πῆγε τὸ λιμάνι
Καὶ τὸν Ντουμὲργκ μὲ Γαλλικὰ πολεμικὰ νὰ φθάνῃ,
Ν' ἀνταποδώσῃ βίζιτα στὸν κύριο Καφαντάρη
Ἀφοῦ τὰ πήγανε μαζὶ εἰς τὸ Παρίσι φίνα,
Κι' ἴσως ἰνκόγνιτο μετά, σὲ καφενὲ πατάρι,
Ὡς φίλοι ἐπιστήθιοι παίζουν στραβὴ κοντσίνα.

Μερλόπουλος: — Ἴσως κυττᾷ πῶς πρόκειται ψηλότερα νὰ φθάσῃ
Κι' ὁ Κουντουριώτης τὸν καλεῖ Κυβέρνησιν νὰ φτιάσῃ
Κατόπιν στὸν προθάλαμον τοῦ Κυβερνείου φθάνει
Καὶ στὸν Φραντζῆ μαθήματα περὶ πολέμου κάνει.

Κύρκος: — Ἴσως κυττᾷ πῶς ἔγινε στὸν κόσμο δοξαστός.

Παπαναστασίου: — Αὐτὸ θαρρῶ τὸ ὄνειρον τὸ βλέπει ξυπνητός.
Ἐγὼ νομίζω πῶς κυττᾷ στοῦ ὕπνου του τὰ σκότη
Πῶς εἶνε σ' αὐτοκίνητον μετὰ τοῦ Κουντουριώτη,
Καὶ κάποιος Γκούσιος πεινῶν μ' ἀνταρτικὸν ἀέρα
Εἰς τὸν καθένα ἀπ' τοὺς δυὸ φιλοδωρεῖ μιὰ σφαῖρα.

Ζαΐμης: — Διαφωνῶ. Οὔτε Γκουσίου φάντασμα τὸν νοῦν του θὰ πλανᾷ,
Οὔτε τὸν Λάγγουρα κυττᾷ, οὔτε τὸν Βουτσινᾶ,

Παπανδρέου: — Ἴσως νὰ βλέπῃ αἴθουσαν θεατρικὴν ὡραία
Κι' ἀπὸ σκηνῆς τὸ δίπρακτον τοῦ Μιχαὴλ Ἀνδρέα.
Αὐτὸ τὸ ἀριστούργημα, νομίζω θὰ κυττάζῃ.
Καὶ δῆτε... νὰ στὴν κεφαλὴ τοῦ χέρι ἀνεβάζει,
Μὲ τῆς χειρὸς τ' ἀνέβασμα κάτι ζητεῖ νὰ πάρῃ...
Θ' ἀναζητῇ κοιμώμενος νὰ βρῇ τὸ μαξιλλάρι.

Μεταξᾶς: — Ἂν ἀπὸ δῶ καὶ στὸ ἑξῆς κοιμᾶται τακτικά,
Προτείνω νὰ μὴ γράφεται αὐτὸ στὰ πρακτικά,
Γιατὶ τοῦ Ἔθνους οἱ ἐχθροὶ θὰ πάρουνε ἀέρα
Καὶ τῶν Ρωμηῶν ὁ διάβολος θὰ πάρῃ τὸν πατέρα.

ΣΤΙΧΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ

Γνωστοποιοῦμεν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου σχηματίζονται νέα Cours ΡΥΘΜΙΚΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ.

Πληροφορίαι δίδονται καθ' ἑκάστην εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου Φειδίου 3—Τηλεφ. 31—03.

KRUX?

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ
20 ο)ο ἐκπτώσεις. Θὰ χάσετε ἐὰν δὲν ἰδῆτε τὴν νέαν συλλογήν μας. Παζὰρ Στοᾶ Ἀρσακείου.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Παράδοξα

Εἶνε μερικὰ παράδοξα πράγματα ποῦ μᾶς συμβαίνουν, κι' εἶνε παράδοξα, γιατὶ ἴσως μονάχα δὲν τὰ καταλαβαίνουμε. Μπορεῖς νὰ ζήσῃς χρόνια σ' ἕναν τόπο, νὰ γεννήθηκες ἐκεῖ, νὰ σὲ συνδέουν χίλια πράγματα, χίλιες ἀναμνήσεις, χίλιοι δεσμοί, κι' ὅμως, δὲν βλέπεις τὴν ὥρα πότε νὰ φύγῃς καὶ καταλήγεις νὰ τὸν μισήσῃς τόσο, ποῦ κι' ὁ θάνατος θὰ σοῦ ἦταν λυτρωμός, φτάνει νὰ μποροῦσες νὰ ξεφύγῃς. Ὑπάρχουν πρόσωπα ποῦ σοῦ εἶνε προσφιλῆ, ἢ τοὐλάχιστον πρέπει νὰ σοῦ εἶνε, σὲ συνδέουν χίλια πράγματα μαζί τους, δεσμοὶ αἵματος καμμιὰ φορά, κι' ὅμως νοιώθεις πῶς σοῦ εἶνε ἀνυπόφορα, πῶς δὲν θὰ μποροῦσες νὰ ζήσῃς μαζί τους καὶ δὲν βλέπεις τὴν ὥρα νὰ χωριστῇς, νὰ φύγῃς μακρυά, νὰ μὴν τὰ βλέπῃς.

Εἶνε μερικοὶ τόποι ποῦ τοὺς βλέπεις γιὰ πρώτη φορά, γιὰ λίγες ὧρες, δὲν πρόκειται νὰ μείνῃς οὔτε μιὰ μέρα κἄν, δὲν πρόφτασες νὰ τοὺς γνωρίσῃς, δὲν θὰ τοὺς ξαναϊδῇς ἴσως ποτέ, κι' ὅμως νοιώθεις πῶς εἶνε μέσα στὴν ψυχή σου, σὰν νὰ ἔχῃς ζήσει μέσα σ' αὐτούς, σὰν νὰ σὲ συνδέουν χίλια πράγματα, χίλιοι δεσμοί, ποῦ φέρουν στὸ μυαλὸ κάτι ἀνύπαρκτες ἱστορίες, ποῦ θὰ εἶχες μπορέσει νὰ ζήσῃς ἐκεῖ, βλέπεις πράγματα ποῦ τὰ νοιώθεις γνώριμα, δρομάκια ποῦ σοῦ φαίνεται πῶς τὰ διαβαίνεις γιὰ μυριοστὴ φορά, σπιτάκια ποῦ θαρρεῖς πῶς ἔχεις διαβῇ τὸ κατῶφλί τους, σὲ κάθε ὥρα καὶ σὲ κάθε καιρό, καὶ λυπᾶσαι ποῦ φεύγεις καὶ λὲς πότε νὰ ξαναγυρίσῃς. Κι' εἶνε πρόσωπα ποῦ τὰ εἶδες μιὰ φορά, ἕνα λεπτό, στὴν τύχη τοῦ δρόμου σου, πρόσωπα ποῦ δὲν θὰ ξαναϊδῇς, ποῦ δὲν σ' ἐνδιαφέρουν, ποῦ δὲν μποροῦν νὰ σ' ἐνδιαφέρουν, κι' ὅμως τὰ θυμᾶσαι μὲ λύπη καὶ λὲς «γιατὶ νὰ μὴν τὰ ξαναϊδῶ;»

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Διαλέξεις

Σήμερον ὥραν 5 1)2 μ.μ. εἰς τὸν «Παρνασσὸν» ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ ποιητοῦ Οὔγου Φωσκόλου θὰ ὁμιλήσουν ὁ Ἰταλὸς λόγιος κ. Οὖγος Ὀζέττι καὶ ὁ κ. Μάτεσις καὶ ἔπειτα θὰ προβληθῇ ἡ κινηματογραφικὴ ταινία τῶν ἐν Ζακύνθῳ ἑορτῶν. Ἡ εἴσοδος διὰ προσκλήσεων.

—Τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἡμέραν Πέμπτην ὥραν 6 1)2 μ.μ. εἰς τὸν «Παρνασσὸν» διάλεξις τῆς κ. Ἐλευθερίας Βλάχου—Ἀνδριανάκου μὲ θέμα: «Ἡ νοσοῦσα Πατρὶς καὶ χριστιανικὴ οἰκογένεια».

Εἰς τὴν διάλεξιν ταύτην θὰ παραστῇ ὁ πρέσβυς τῆς Ἰταλίας κ. Ἀρλόττα, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Νικολούδης καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι Ἰταλοί.

Ταχυδρομεῖον

ΤΡΙΤΗ, 29—11—27. Ἀεροπορικῶς εἰς Βρινδήσιον 6.1)2 π.μ. «Κ. Τόγιας» 6 π.μ. Ἀργολικὸν. (Αἰγυπτιακὸν) 10 π. μ. Αἴγυπτον. «Βυζάντιον» 2 μ.μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον καὶ προσεγγίσεις. «Σμύρνη» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσ)νίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς. «Ρούμελη» 2 μ.μ. Ἀντίκυρα, Ἰτέαν, Αἴγιον, Πάτρας, Βασιλικήν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν. «Πέτρος» 2 μ.μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν. «Βέλλα» 2 μ.μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν, Ἀστακόν, Βόνιτσαν. «Δωρὶς» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον. «Λακωνία» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγ. Πελαγίαν—Καλάμας. «Παναγία» 2 μ.μ. Κάρυσταν, Κύμην, Σκῦρον, Σκίαθον, Σκόπελον, Γλῶσσαν, Ἀλόνησον. «Μοσχάνθη» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον. «Κατερίνα» 2 μ.μ. Πὸρτ-Σάϊδ, Ἀλεξάνδρειαν.

Θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ. (Θίασος Κοφινιώτη). «Ἀντίο γλέντια».
ΑΠΟΛΛΩΝ. (Θίασος Κυβέλης). «Θὰ μὲ παντρευτῇς» μὲ τὴν κ. Κυβέλη.
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Τὸ Βαγγελάκι».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Μ. Κοτοπούλη). «Ὁ ἀγαπητικούλης», πρώτη.
ΚΟΣΜΙΚΟΝ. (Θίασος Τασίας Κύρου). «Ἡ κυρὰ μαμμή», ἀκατάλληλον.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Πίφ-Πάφ-Πούφ».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. «Ὁ Κοῦκλος».

Κινηματογράφοι

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Μπὲν Χούρ».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Μπὲν Χούρ».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Κατηραμένος Καπετάνιος».
Α.Ο.Δ.Ο. «Νόθος».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Τὸ τελευταῖον Βάλς».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Ὀνειρῶδες Βάλς».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ὁ μαῦρος θάνατος».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Χορεύτρια τοῦ Τσάρου».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Τὸ καλό μου Παρίσι».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Λεμβοῦχος τοῦ Βόλγα».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ματθίας Σάντορφ».
ΜΑΓΕΙΑ. «Τὸ θῦμα».
ΟΛΥΜΠΙΑ (Πειραιῶς). «Ὁ κοκοτόδρομος».

«Ἡ Κασσιανὴ»

Τὸ βιβλίον ποῦ συνεκίνησεν ὅσον οὐδὲν ἄλλο, καὶ ὅταν ἐδημοσιεύθη ὡς ἐπιφυλλὶς καὶ κατὰ τὰς δέκα ἐκδόσεις του, τὸ ἀριστούργημα τοῦ Ἀριστείδου Κυριακοῦ «Ἡ Κασσιανὴ» ἐκδίδεται ἀπὸ τῆς αὔριον Τετάρτης εἰς φυλλάδια ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου «Κεραυνὸς» (ὁδὸς Πολυκλήτου 18).

Ἡ καλλιτεχνικὴ κίνησις

Ἔκθεσις Κ. Ἀργυρίου

Εἶνε νὰ χαίρεται κανείς, ὅταν μπαίνει σὲ μιὰ ζωγραφικὴ ἔκθεσι, σὰν αὐτὴ ποῦ μᾶς παρουσιάζει στὴν αἴθουσα τοῦ ξενοδοχείου «Ἑρμῆς» ὁ κ. Κ. Ἀργυρίου. Νὰ χαίρεται κανείς, γιατὶ ὁ κ. Ἀργυρίου εἶνε πολὺ νέος, πρώτη φορὰ ἐμφανίζει συγκεντρωμένο τὸ ἔργο του, καὶ τὸ ἔργον αὐτὸ ξαφνίζει μὲ τὴν ὀμορφιά του καὶ γίνεται ἀμέσως ἀγαπητὸ μὲ τὴν ἔκφραση τῆς τέχνης του. Ἕνας καλοπροαίρετος κριτικὸς ποῦ ξέρει νὰ μπαίνῃ μὲς στὴν ψυχὴ τοῦ καλλιτέχνη καὶ νὰ τὴ βυθομετρᾷ, ποτὲ δὲν πρέπει νὰ καταφεύγῃ στὴ μέθοδο τῆς συγκρίσεως τοῦ ἔργου του πρὸς τὰ ἔργα τῶν μεγάλων ζωγράφων, ποῦ ἔμειναν καὶ κατεκυρώθησαν. Γιατὶ νὰ ἀπογοητεύσωμε ἕνα ἀναφαινόμενο ταλέντο; Γιατὶ νὰ μὴν ἀτενίζωμε μὲ πίστη τὸ μακρυνὸ φῶς, ποῦ τὸ βλέπομε νὰ ἔρχεται αὐθόρμητο καὶ χωρὶς νὰ τρέμῃ;

Βέβαια ἡ ζωὴ ἑνὸς καλλιτέχνη ποτὲ δὲν εἶνε ἀρκετὴ γιὰ νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργο του, γιατὶ τὸ κέντρο τῆς τέχνης εἶνε παντοῦ καὶ ἡ περιφέρειά της στὸ ἄπειρο. Μὰ στὸν ἀληθινὸ καλλιτέχνη εἶνε ἀρκετὴ ἡ ζωὴ γιὰ νὰ δουλέψῃ μὲ εἰλικρίνεια καὶ νὰ παραδώσῃ στὸν ἐπερχόμενο ἀναμμένη τὴν λαμπάδα. Μιὰ τέτοια ἐλπίδα μᾶς δίνει καὶ ὁ κ. Ἀργυρίου μέσα στὰ ὑπερεβδομήκοντα ἔργα του. Τὰ χρώματά του εἶνε καθαρὰ καὶ τὸ φῶς του τόσο ἀληθινό, ποῦ ξεχνιέται κανεὶς ὧρες μπροστὰ σὲ πίνακες ὅπως: τὸ «Κοριτσάκι στὸ πηγάδι», ἡ «Στραβὴ ἐληά», ἡ «Χαρούμενη», ἡ «Σπανιόλα» καὶ τόσα ἄλλα.

Ὁ Γκαῖτε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ὁμιλίες του μὲ τὸν Ἔκερμανν τονίζει πῶς «ἂν ὁ καλλιτέχνης δὲν ἔχῃ μέσα του τὴ γνώση τοῦ κόσμου ἀπὸ προαίσθηση, τὰ μάτια του θὰ μείνουν τυφλὰ καὶ ὅλες του οἱ ἔρευνες καὶ οἱ μελέτες θὰ μείνουν ἄγονες καὶ μάταιες. Τὸ φῶς εἶνε ἐμπρός του καὶ τὰ χρώματα τὸν περιτριγυρίζουν. Ἀλλ' ἂν δὲν ἔχῃ κανένα φῶς καὶ κανένα χρῶμα μέσα του, δὲ θὰ μπορέσῃ νὰ ἀντιληφθῇ τέτοια πράγματα ἔξω ἀπὸ τὸν ἑαυτό του.» Καὶ φαίνεται πῶς ὁ κ. Ἀργυρίου ἔχει μέσα του πολὺ φῶς καὶ ὅταν τὸ ἀποδίδῃ τὸ «βλέπει». Ἡ ἔκθεσή του δὲν εἶνε μονότονη· δὲν περιορίζεται στὰ αἰώνια ἑλληνικὰ τοπία, ποῦ ὡς τόσο ξέρει νὰ τὰ ζωντανεύῃ, τοποθετῶντας ὅπου πρέπει μιὰ-δυὸ φιγοῦρες· παρουσιάζει καὶ συνθέσεις, τὸ τόσο δύσκολο αὐτὸ εἶδος ποῦ τὸ ἀποφεύγουν καὶ πεπειραμένοι ἀκόμα καλλιτέχνες. Ἕνα τέτοιο ἔργο εἶνε, γιὰ νὰ μιλήσω γι' αὐτὸ ποῦ μοῦ ἔκαμε ἐξαιρετικὴ ἐντύπωσι, ἡ «Ἐπίσκεψη στὴ νεαρὴ μητέρα». Ἕνα ὑπνοδωμάτιο μὲ τὴν ἁπλῆ του ἐπίπλωση· ἡ μητέρα μὲ τὴ χαριτωμένη ἀτημελησία τῆς νιόπαντρης κοιτάζοντας μὲ πονεμένο χαμόγελο τὸ μικρὸ ποῦ ἀναπαύεται στὴν ἀγκαλιά της· καὶ ἀπέναντί της «ἡ ἐπίσκεψη», μιὰ ἄλλη νεαρὴ γυναίκα, καθιστὴ κοντὰ στὸ ψάθινο τραπεζάκι, παρακολουθεῖ μὲ συμπάθεια τὴ γοητευτικὴ σκηνή· καὶ τὸ σύνολο τῆς συνθέσεως γεμᾶτο αἴσθημα· ἕνα αἴσθημα ποῦ κυριαρχεῖ σὲ ὅλα τὰ ἔργα τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς. Νομίζω, πῶς κάποιο ἀπὸ τὰ φιλανθρωπικὰ ἄσυλα ὀρφανῶν παιδιῶν θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ στὴν κατοχή του τὸ συμπαθητικὸ αὐτὸ πίνακα.

Τὰ προβλήματα τοῦ φωτός, τοῦ χρώματος καὶ τῆς προοπτικῆς εἶνε πράγματα ἀκατανόητα, βέβαια, γιὰ τὸν ἀμύητο. Ἀπάνω ἀπ' ὅλα ὅμως ὑπάρχει ἡ ἐντύπωση, ἡ συγκίνηση ποῦ ἀπαιτεῖ κανεὶς ἀπὸ τὴν τέχνη, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὰ μέσα τῆς ἀποδόσεως· καὶ εἶνε γνωστό, ὅτι ἡ τέχνη, ὅσο λιγώτερα μέσα διαθέτει, τόσο περισσότερο συγκινεῖ. Γι' αὐτὸ καλὸ θὰ ἦτανε καὶ οἱ προσωπογραφίες νὰ μᾶς δίνωνται, χωρὶς κανένα διάκοσμο στὸ βάθος, ὁπότε ἡ ἐντύπωση θὰ εἶνε πάντοτε ἰσχυρότερη.

Μὲς στὴν αἴθουσα κυριαρχεῖ, ἐκτὸς τῆς «Χαρούμενης» καὶ ἡ προσωπογραφία τοῦ γλύπτου κ. Νάτσιου. Ἡ στάση, τὰ παιχνίδια τοῦ φωτὸς πάνω στὸ τσάκισμα τοῦ χεριοῦ, ἡ ἔκφραση τῆς συλλογισμένης φυσιογνωμίας δείχνουν πῶς ὁ ζωγράφος κατέχει τὴν τέχνη του, ἀλλὰ καὶ πῶς ἐβοηθήθηκε ἀπὸ τὸ μοντέλο του ποῦ «ξέρει νὰ στέκεται». Προσωπογράφος ὁ κ. Ἀργυρίου; Ἴσως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ πορτραῖτο τοῦ κ. Νάτσιου εἶνε δημιουργικὸ φαινόμενο. Τὴν προσωπογραφικὴ τέχνη παλαιοὶ καὶ νεώτεροι δάσκαλοι τὴν ἀνέβασαν στὸν κύκλο τῆς δημιουργίας. Ὅποιος θὰ διαβάσῃ τὸ σύντομο αὐτὸ κριτικὸ σημείωμα, θὰ δοκιμάσῃ μερικὲς ἀπορίες γιατὶ δίπλα στοὺς μεγάλους δασκάλους σημειώνεται μὲ τόση ἀφέλεια τὸ ὄνομα ἑνὸς ἀγνώστου νέου. Μὰ ἀφοῦ ἡ ἔκθεσή του μᾶς ἔδωσε τὴν καλλιτεχνικὴ συγκίνηση, πῶς μποροῦμε νὰ φανοῦμε ἀνειλικρινεῖς στὸν ἑαυτό μας, παίρνοντας ὕφος αὐστηρὸ ἀπέναντι ἑνὸς συνόλου τόσο συμπαθητικοῦ καὶ ποῦ μᾶς ἐκίνησε τόσο ζωηρὸ τὸ ἐνδιαφέρον; Τὸ χαμόγελο τῆς «ἄσχημης» αὐτῆς «Σπανιόλας» καὶ ὅμως τόσο ὡραίας μὲ τὰ ἐρωτικώτατα μάτια της, τὴ μαντίλλια της, τὸ γαντωμένο της χεράκι ποῦ λυγίζει τόσο χαριτωμένα κρατῶντας τὴ βεντάλλια της, μᾶς παρακολουθεῖ ὕστερα ἀπὸ τόσες μέρες. Ἡ γλυκειὰ μελαγχολία τοῦ «Δρόμου τῆς Κούλουρης» μὲ τὸ ἕνα του δέντρο, οἱ «Ἀραγμένες βάρκες», τὸ «Στὸ μαγκάλι», τὸ «Κάτω ἀπὸ τὸν Ἅη-Γιώργη», (ἕνα σύνολο κοκκινωπῶν στεγῶν, χωρὶς οὐρανό, ποῦ ὁ καλλιτέχνης τὶς εἶδε ἀπὸ ψηλά, εἶνε, ἀλήθεια, πολὺ πρωτότυπο), τὸ «Θέατρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ» εἶνε τόσοι ὡραῖοι πίνακες καλοβαλμένοι, καλοτελειωμένοι ποῦ δίνουν τὴν καλλιτεχνικὴ συγκίνηση ἀκόμα καὶ σὲ κείνους ποῦ δὲν ἔχουν εἰδικὲς γνώσεις γιὰ τὴν τέχνη ἢ καὶ κάποια αἰσθητικὴ μόρφωση.

Ὁ κ. Ἀργυρίου «ἐτόλμησε» νὰ κρατήσῃ τὸ πινέλο πρὶν βγῇ ἔξω, στὰ μεγάλα κέντρα τῆς τέχνης, ἀλλὰ τὸ ἐκράτησε καλά. Ἂν τὰ μέσα του τοῦ ἐπιτρέψουν κάποιο ταξεῖδι στὴν Εὐρώπη γιὰ ἀνώτερες σπουδές, θὰ μποροῦμε νὰ ἐλπίσωμε ὅτι ἡ ἑλληνικὴ τέχνη θὰ ἀποκτήσῃ ἕνα ἀκόμη ἐκλεκτὸ ζωγράφο.

ΑΙΜΙΛΙΑ ΣΤΕΦ.—ΔΑΦΝΗ

Ἀθλητισμὸς

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνάντησιν τοῦ πρωταθλήματος μεταξὺ «Ἀτρομήτου—Ἀρμενικῆς» ἔλαβε χώραν λυπηρὸν ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ διακοπῇ ὁ ἀγών. Ἐπὶ πλέον ὅμως κατέληξεν εἰς τὸ νὰ ξυλοκοπηθῇ ὁ διαιτητὴς κ. Λωρέντης ἀπὸ τοὺς παίκτας τοῦ «Ἀτρομήτου». Εἴμεθα τῆς γνώμης ὅτι ταῦτα εἶνε ὅλως ἀντιαθλητικὰ καὶ ὅτι ἡ ἀνωτάτη ποδοσφαιρικὴ μας ἀρχὴ πρέπει νὰ τιμωρήσῃ αὐστηρῶς τοὺς αἰτίους.

—Ὁ «Ἀτρόμητος» εἰς τὸ «ΠΟΚ»

Ὑπῆρχον χθὲς διαδόσεις ὅτι κατόπιν τοῦ ἀναφερομένου ἐπεισοδίου, ὁ «Ἀτρόμητος» θεωρηθεὶς ὡς ἀδικηθεὶς ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ θὰ ἀποχωρήσῃ τοῦ πρωταθλήματος, προσχωρῶν εἰς τὴν χορείαν τῶν τριῶν συνεργαζομένων σωματείων. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ ἐπὶ τοῦ προκειμένου διακοπεὶς ἀγὼν ἔληξεν ὑπὲρ τῆς «Ἀρμενικῆς» μὲ 1 τέρμα.

—Ὁ «Ἀττικὸς» εἰς τὰς Πάτρας

Ἐπανῆλθε χθὲς ἐκ Πατρῶν, ὅπου εἶχε μεταβῇ διὰ νὰ συναντηθῇ μὲ τὴν ἐκεῖ ὁμάδα τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» ὁ «Ἀττικὸς» Ἀθηνῶν. Ὁ «Ἀττικὸς» ἡττήθη ἀπὸ τὸν «Ὀλυμπιακὸν» μὲ 3 τέρματα ἔναντι 1.

—«Ἐθνικὸς—Ἀπόλλων»

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ρούφ ὁ «Ἐθνικὸς» Πειραιῶς, ἔπειτα ἀπὸ προπόνησιν ἑνὸς μηνὸς καὶ πλέον, θὰ συναντηθῇ μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ «Ἀπόλλωνος». Ὁ ἀγὼν προμηνύεται ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Τὴν Τρίτην, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἡ αὐτὴ Πειραϊκὴ ὁμὰς θὰ συναντηθῇ εἰς τὸ ἴδιον γήπεδον μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ «Ἀτρομήτου».

—Ξένη ὁμὰς

Τὸ Σάββατον ἀναμένεται διὰ τρεῖς συναντήσεις ἡ νέα ὁμὰς τὴν ὁποίαν μετεκάλεσε εἰς Ἀθήνας τὸ «τράστ» τῶν συνεργαζομένων σωματείων. Τὸ ὄνομά της τηρεῖται, ἐπὶ τοῦ παρόντος, μυστικόν. Διεδόθη ὅμως χθὲς ὅτι πρόκειται διὰ τὴν γνωστήν μας «Κάφεμπεργ».

—Ἐπανέρχεται ὁ Ἀγιαννόπουλος

Ἔπειτα ἀπὸ ἑξάμηνον διαμονὴν καὶ προπόνησιν ὡς καὶ πολλὰς νίκας, ἐπανέρχεται περὶ τὰ τέλη τοῦ προσεχοῦς μηνὸς εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ ὁμογενὴς πυγμάχος Ἀγιαννόπουλος. Θὰ ἐγκατασταθῇ μονίμως ἐνταῦθα λαμβάνων μέρος εἰς προσεχεῖς μεγάλας πυγμαχικὰς ὀργανώσεις.

—Ὁ ἀθλητισμὸς εἰς τὴν Γαλλίαν

Μία ἀπὸ τὰς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν ἐσημείωσεν ὁ κλασσικὸς ἀθλητισμὸς ἀλματικὴν πρόοδον κατὰ τὸ λῆγον ἔτος, εἶνε ἡ Γαλλία. Οὕτω κατὰ τελευταίως γενομένην στατιστικήν, κατερρίφθησαν εἰς τὴν Γαλλίαν, 12 ἐθνικαὶ ἐπιδόσεις, αἱ κάτωθι:

100 μ. ὑπὸ Μουρλὼν (10''3)5). 300 μ. ὑπὸ Ντεγκλὲρ (35''). 1000 μ. ὑπὸ Μαρτὲν (2'26''). 2.000 μ. ὑπὸ Λαντουμὲργκ (5' 28''4)5). 3.000 μ. ὑπὸ Λαντουμὲργκ (8' 40''4)5). Ἀκοντισμὸς ὑπὸ Ντεγκλὰν (60. 97 μ.). Σφαιροβολίας ὑπὸ Ντουχοὺρ (14.87 μέτρα). Ἅλματος ἐπὶ κοντῷ ὑπὸ Βιντουσκι (3.82 μ.). Σκυταλοδρομίας 4Χ100 μ. (42'' 1)5). Σκυταλοδρομίας 4Χ400 μ. (3'18'' 2)5). Σκυταλοδρομίας 4Χ1500 μ. (16'42'' 3)5).

—Ἡ Τσεχοσλοβακία εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς

Ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμοσπονδία τῆς Ὀλλανδίας ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ Ὀλλανδία ἀπόσχῃ ἀπὸ τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἄμστερδαμ.

Ὁμιλίαι

Ἡ Νεοελληνικὴ θεατρικὴ λογοτεχνία

Εἰς τὸ θέατρον τῆς Κυβέλης ἐγένετο χθὲς ἡ δευτέρα διάλεξις τοῦ κ. Γιάννη Σιδέρη περὶ Νεοελληνικῆς θεατρικῆς λογοτεχνίας.

Κατὰ τὴν πρώτην ὁμιλίαν, ὁ κ. Σιδέρης ἀνέφερε πολλὰ περὶ τῶν ποιητικῶν ἔργων καὶ τῆς πολιτικῆς δράσεως τῶν ἀδελφῶν Ἀλεξάνδρου καὶ Παναγιώτου Σούτσου εἰπὼν ὅτι ἡ ποίησις των ἐστερεῖτο καλλιτεχνικῶν ἐλατηρίων ἐξυπηρετήσασα μόνον τοὺς πολιτικοὺς των σκοπούς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνθυμίζει ἐν μέρει καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἀριστοφάνους, τοῦ ὁποίου τὰ ποιητικὰ ἔργα δὲν ἦσαν ἀμέτοχα τῆς πολιτικῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας, ἡ δὶς Σοφία Βερώνη, τοῦ θιάσου τῶν «Νέων», ἀπήγγειλε στίχους ἀπὸ τὸν ὁδοιπόρον τοῦ Π. Σούτσου μὲ ἀρκετὰ καλὴν ἐκτέλεσιν.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ὁμιλίαν, ὁ κ. Σιδέρης ἔκαμε λόγον περὶ τοῦ Ἰωάννου Ζαμπελίου καὶ περὶ ἄλλων συγχρόνων του, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐμφανίσεως τῶν πρώτων κωμῳδιῶν, διὰ τὰς ὁποίας εἶπεν, ὅτι στερούμεναι καλλιτεχνικῶν ἐλατηρίων σκοπὸν εἶχον τὴν ἠθικὴν ἐξύψωσιν τοῦ κοινοῦ. Αἱ κωμῳδίαι αὗται δὲν ἐπαίχθησαν, ἐκτὸς μιᾶς, τῆς «Βαβυλωνίας» τοῦ Βυζαντίου, περὶ τῆς ὁποίας ἐγένετο πολὺς λόγος ἕνεκα τῆς σχέσεως τὴν ὁποίαν εἶχε πρὸς τὸ γλωσσικὸν ζήτημα.

Εἰς τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν ὁμιλίαν ὁ κ. Σιδέρης θὰ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ Κυριακοῦ Ἀριστία καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Ρίζου Ραγκαβῆ.

Μύλλερ

Ὡμίλησε χθὲς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ὁ κ. Ἀριστοτέλης Κουρτίδης περὶ τοῦ Γουλιέλμου Μύλλερ, ποιητοῦ τῶν τραγουδιῶν τῶν Ἑλλήνων. Κατὰ τὴν διάλεξιν παρέστη καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας.

Ὁ κ. Κουρτίδης μᾶς ἔδωσε πλείστας πληροφορίας περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ φιλέλληνος ποιητοῦ.

Ὁ ποιητὴς ἐγεννήθη τὸ 1794 εἰς τινα γερμανικὴν κωμόπολιν. Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ὁ Μύλλερ ἦτο ζωηρὸς καὶ ἀτίθασσος, δεικνύων ἐνδιαφέρον μόνον διὰ πράγματα τὰ ὁποῖα τοῦ ἤρεσκον ὑπερβολικά. Τὸ ἀτίθασσον τοῦ χαρακτῆρός του ὤφειλεν εἰς τοὺς γονεῖς του, οἱ ὁποῖοι ἐδεικνύοντο πολλοὶ περιφεροὶ πρὸς αὐτὸν καὶ πολὺ δικαίως ἐφ' ὅσον ἦτο ὁ μόνος ἀπὸ τοὺς ἐξ ἐπιζῶν υἱός των.

Ἀφοῦ ἔμαθε τὰ πρῶτα γράμματα εἰς τὴν γενέθλιον πόλιν, ὁ Μύλλερ, μετέβη τῷ 1812 εἰς Βερολῖνον καὶ ἐνεγράφη εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν διὰ τὴν παρακολούθησιν εὐρυτέρων σπουδῶν. Καὶ ἐκεῖ ὅμως δὲν ἔμεινε πολὺ διότι τὸ πατριωτικόν του αἴσθημα τὸν ὤθησεν εἰς τὸν στρατὸν ὅπου ἐρρίφθη μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς νεαρᾶς του ψυχῆς. Ἀργότερον γενόμενος διδάκτωρ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου, προεκρίθη διὰ μίαν ἀρχαιολογικὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν Ἀνατολήν. Τὸ περιοδικὸν «Λόγιος Ἑρμῆς» τὸ ὁποῖον ἐξεδίδετο τότε ἐν Βιέννῃ ὑπὸ τοῦ Ἀνθίμου Γαζῆ, ἱερωμένου, ἐδημοσίευε σχετικῶς μίαν συστατικὴν ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν τοῦ ἔδωσεν ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου Φίλιππος Βούττμανος πρὸς διευκόλυνσιν διὰ τὸ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ταξείδιόν του. Εἰς Ἑλλάδα ὅμως ὁ Μύλλερ, ἀδιαφορῶν διὰ τὴν ἀρχαιολογικήν του ἀποστολήν, ἔμεινε, μεταβληθεὶς ἀπὸ Ἑλληνομαθοῦς εἰς φιλέλληνα, καὶ ἤρχισε νὰ συγγράφῃ ποιήματα καὶ ὕμνους διὰ τὴν ζωὴν καὶ τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνας τῶν Ἑλλήνων, ὅπως εἶνε π.χ. τὸ «Ὑδραιοτόπουλο», ἡ «Μανιάτισσα», τὸ «Μανιατόπουλο», τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκει μεταφρασμένα ὁ κ. Κουρτίδης. Τὸ 1821 ὁ ποιητὴς ἐδημοσίευσε τὸ πρῶτον ἐν Γερμανίᾳ συλλογὴν τῶν ἑλληνικῶν τραγουδιῶν καὶ οὕτω ὑπεκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συμπατριωτῶν του κατορθώσας νὰ σχηματίσῃ ἐν Γερμανίᾳ μέγα φιλελληνικὸν ρεῦμα.

Ἡ δρᾶσίς του ὅμως, κατέληξεν ὁ κ. Κουρτίδης, δὲν ἔμελλε νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ διότι κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1826 ἠσθένησε καὶ ἀπέθανε τὴν 1ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1827, εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας του, καταλείπων ἡμιτελὲς τὸ ἔργον του.

Ἐν τέλει ὁ κ. Κουρτίδης ἐξέφρασε τὴν ἀγανάκτησίν του διὰ τὴν ἀδιαφορίαν τὴν ὁποίαν δεικνύουν αἱ ἑκάστοτε ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις πρὸς τὸν φιλέλληνα ποιητήν, μὴ ἀξιώσασαι τοῦ ὀνόματός του οὔτε μίαν ὁδὸν τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Κουρτίδη συνοδευθεῖσα καὶ ὑπὸ προβολῆς φωτεινῶν εἰκόνων, ἤρεσε πολύ, καταχειροκροτηθεῖσα.

Ὁ Ἀκροατὴς

Διπλωματικὴ κίνησις

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδέχθη χθὲς εἰς ἀκρόασιν ὅλους τοὺς ἐνταῦθα ξένους ἀντιπροσώπους, ὧν ἡ ἀκρόασις εἶχεν ἀναβληθῆ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευήν.

Ἐπίσημοι δεξιώσεις

Τὴν ἑσπέραν τῆς σήμερον ἡ Κυβέρνησις παραθέτει γεῦμα ἐν τῷ «Πτὶ-Παλαὶ» πρὸς τιμὴν τῶν διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Φωσκόλου ἐλθόντων Ἰταλῶν ξένων.

Αὔριον τὴν ἑσπέραν, παρατίθεται ἐπίσης γεῦμα πρὸς τιμὴν αὐτῶν εἰς τὴν Ἰταλικὴν πρεσβείαν.

Τὸ ρεσιτὰλ τοῦ Ρουμπινστάϊν

Πολὺ ἐνδιαφέρον τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐκτελέσῃ σήμερον ὥραν 6ην μ.μ. εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη ὁ διάσημος Πολωνὸς βιρτουόζος πιανίστας κ. Ἀρθοῦρος Ρουμπινστάϊν. Πλὴν τοῦ Καρναβὰλ τοῦ Σοῦμαν περιλαμβάνει καὶ συνθέσεις Μπάχ, Λίστ, Σοπέν, Ἀλμπενιτς, Ντεμπυσσῦ κλπ.

Ἱστορικὴ Ἐθνολογικὴ Ἑταιρεία τῆς Ἑλλάδος

Τὰ ἐν τοῖς Π. Ἀνακτόροις Μουσεῖον τῶν ἐνθυμίων Γεωργίου τοῦ Α' εἶνε ἀνοικτὸν Τρίτην, Πέμπτην καὶ Κυριακὴν 3—5 μ.μ. καὶ τὴν Κυριακὴν τὸ πρωὶ 9—12.

Ὁ Σύνδεσμος Καλλιτεχνῶν

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ «Συνδέσμου Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν» ἐξελέγησαν ἐκ μὲν τῶν ζωγράφων οἱ κ.κ. Ὀδυσσεὺς Φωκᾶς, πρόεδρος, Δ. Γερμενῆς εἰδ. γραμματεύς, Κ. Στεφάνου ταμίας, καὶ Κ. Ἀρτέμης, Α. Χριστοφῆς, Δ. Μπραέσσης, Ε. Γεωργαντῆς σύμβουλοι. Ἐκ τῶν ἀρχιτεκτόνων ὁ κ. Δ. Τσιπούρης σύμβουλος, ἐκ τῶν γλυπτῶν οἱ κ.κ. Ν. Γεωργαντῆς ἀντιπρόεδρος καὶ Γ. Συννέφας σύμβουλος.

Δωρεαὶ

Ἀνώνυμος προσέφερεν εἰς τὸν «Ἐθνικὸν Σύνδεσμον» πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ σκοποῦ του δραχμὰς 25.000, ἡ κ. Μ. Σπετσεροπούλου δραχμὰς 1000 διὰ ἐτησίαν συνδρομὴν καὶ ἡ κ. Μ. Τέτενε δραχμὰς 3000 διὰ τὸ περιοδικὸν τοῦ Συνδέσμου «Παιδικὴ Ζωή».

Καταθέσεις τοῦ Λαχείου

Κατετέθησαν χθὲς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Ἑλληνικοῦ Λαχείου δρ. 1.472.632. 50 ὡς ἀπόδοσις εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικοῦ Στόλου ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῆς 6ης Κληρώσεως τοῦ Λαϊκοῦ Λαχείου τῆς γενομένης τὴν 27 Νοεμβρίου 1927.

ΒΙΚΤΩΡ ΜΑΡΓΚΕΡΙΤ

ΤΟ ΚΟΡΜΙ ΣΟΥ ΕΙΝΕ ΔΙΚΟ ΣΟΥ

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ)

[Ἡ Σπίριτα, μιὰ χωριατοπούλα, ζῇ σ' ἕνα ὑποστατικὸ κοντὰ στὸ Σατὼ-Ρούζ. Ὁ θεῖός της Σεβαστιανὸς Πακώ, ποῦ τὴν ἔχει βαφτίσει καὶ τὴν ἀγαπᾷ σὰν κόρη του, τὴν ἔχει ἀναθρέψει μὲ τὴν ἐλευθέρα γνῶσι τῶν μυστικῶν τῶν φύλων. Ἡ περιωρισμένη ὅμως ζωή της στὴν Ὀλιβέττα, τὸ ὑποστατικὸ τῆς μητέρας της, φιλάργυρης ποῦ ἐκμεταλλεύεται τὰ παιδιά της ὅσο μπορεῖ, καὶ τὴν Σπίριτα πιὸ πολύ, ποῦ ἀγαπᾷ λιγώτερο, καὶ τὴν φορτώνει ὅλη τὴν δουλειά, γιὰ νὰ μὴν πληρώνῃ ἐργάτες, κάνει τὴν Σπίριτα νὰ πλήττῃ καὶ ζητεῖ νὰ φύγῃ, διψῶντας ἐλευθερία καὶ ἄνετη ζωή. Ὁ θεῖός της Πακώ, ποῦ ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν παρακολουθῇ, τῆς συνιστᾷ ὑπομονή, ἀλλὰ ἐκείνη ἀποφασίζει νὰ φύγῃ, γιὰ νὰ γίνῃ καμαριέρα στὶς «Πορτοκαλλιὲς», τὴν ἔπαυλι μιᾶς πλουσίας, ἀμφιβόλου ἠθικῆς, τῆς κυρίας Ὡμπρύκ. Τὴν ἀπόφασί της αὐτὴν ἐπιταχύνει μιὰ σκηνὴ μὲ τὴν μητέρα της καὶ τὸν ἀδελφό της· κατόπιν μιᾶς συναντήσεως μὲ τὸν Φραγκῖσκον, ἕνα παιδικό της φίλο, ποῦ τὴν ἀγαπᾷ καὶ τῆς ἐπιτίθεται νὰ τὴν φιλήσῃ. Στὶς «Πορτοκαλλιὲς» ὅμως ἡ ζωὴ δὲν εἶνε ὅπως τὴν φαντάζεται καὶ εὑρίσκεται μέσα σ' ἕνα διεφθαρμένον περιβάλλον, ἀρχίζοντας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας. Δέχεται ἀνηθίκους προτάσεις ἀπὸ μέρους τοῦ ὑπηρέτου Ἴμπουρον καὶ τῆς κυρίας Ὡμπρύκ, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν ἐπίπλαστον καλωσύνην της εἶνε μιὰ διεφθαρμένη, καὶ ὕστερα ἀπὸ μιὰ βραδυὰ ἀκολάστων ὀργίων τῆς κυρίας Ὡμπρὺκ καὶ τῶν φιλοξενουμένων της, εἰς τὰ ὁποῖα τυχαίως εὑρίσκεται, ἡ Σπῆ ἀποφασίζει νὰ φύγῃ ἀπὸ τὶς «Πορτοκαλλιὲς» καὶ ξαναγυρίζει στὴν Ὀλιβέττα, προσμένοντας τὴν ἐπάνοδο τοῦ θείου της. Ἐκεῖ ἀρχίζει νὰ νοιώθῃ μιὰ χαύνωσι καὶ μιὰ κατάπτωσι ἠθική, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀκόλαστη ζωὴ τῆς ὁποίας ἔγινε μάρτυς. Ἡ μητέρα της ἐπωφελεῖται τῆς καταπτώσεως αὐτῆς γιὰ νὰ τὴν φέρῃ πρὸς τὴν παλαιά της ζωὴ καὶ πείθει τὸν παπᾶ-Μπονατέλ, τὸν ἐφημέριο τοῦ Σατὼ-Ρούζ, νὰ τῆς μιλήσῃ.]

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ὁ μεθυσμένος κοντοστάθηκε, μουδιασμένος. Ἡ Σπῆ, ξερριζώνοντας πατάτες, ἀρχίνησε νὰ τραγουδάῃ:

«Σὰν δὲν ἤθελες τὴν γλῶσσα,
τί τὴν ἔπαιρνες τὴν γκιόσσα !»

Μὰ κοντοστάθηκε σὲ λίγο, κυττῶντας τὸν πατέρα της.

— Ἄντε, μπαμπᾶ, νὰ πλαγιάσῃς ! Ἄντε! — Μὲ περιμένει ὁ Μάριος Βερέ. Ἔχει κάτι νὰ μοῦ πουλήσῃ...

— Κάνει πολὺ ζέστη, μπαμπᾶ ! Θὰ σὲ φωνάξω σὰν γύρει κομμάτι ὁ ἥλιος.

Ἔκανε πῶς ὑπάκουσε, ἀποφασισμένος νὰ τὸ σκάσῃ χωρὶς νὰ τὸν ἰδοῦν, ἀπ' τὴν πόρτα ποῦ ἔβγαινε στὰ πεῦκα. «Κακόμοιρε μπαμπᾶ!» σκέφτηκε ἡ Σπῆ. «Εἶνε τόσο ἀδύνατος, τόσο ἀγαθός. Τί κρῖμα ποῦ δὲν εἶχε, σὰν κι' ἐμένα, ἕναν καλὸν θεῖο νὰ τὸν ὁδηγήσῃ !»

Ξανάρχισε τὴ δουλειά της, χωρὶς τραγούδια, βυθισμένη σὲ σκέψεις. «Ποτέ του δὲν εἶνε κανένας εὐχαριστημένος ! Τώρα ποῦ εἶμαι ἥσυχη, καὶ χάρις στὶς προσπάθειές μου ξαναβρῆκα τὴν ὑγεία μου καὶ τὴν ἐλπίδα, τώρα ποῦ ὁ Φραγκῖσκος μ' ἀγαπᾷ, βγαίνει στὴν μέση ὁ μπαμπᾶς γιὰ νὰ μὲ βασανίζῃ... Ἄχ ! μποροῦσα νὰ τὸν κάνω νὰ κόψῃ τὸ πιοτό ! Μὰ πρῶτα ἀπ' ὅλα θἄπρεπε νὰ τὸν γιατρέψω ἀπ' τὴν μαμᾶ ! Μόλις μοῦ βρῇ δουλειὰ ὁ νουνός, θὰ πάρω τὸν μπαμπᾶ μαζί μου. Θέλω νὰ περάσῃ τοὐλάχιστον ἥσυχα τὰ γερατειά του ....».

Δὲν θέλησε νὰ ἀποτελειώσῃ τὴν σκέψι της ἀπὸ φόβο μήπως ξαναντικρύσῃ τὴν ὑποψία ποῦ ἀπέκρουε ἡ καλή της καρδιά, τὴν σιχαμάρα μιᾶς βρωμοδουλειᾶς ποῦ πήγαιναν νὰ σκαρώσουν στὸν πατέρα της, ὅλοι μαζί, ἡ μητέρα της, ὁ Ρέσσι-Μπαζάρ, ἡ Καρλόττα κι' ὁ Λουΐζος, ἤθελαν νὰ κλείσουν τὸν γέρο.

Δὲν ἤθελε μὲ κανένα τρόπο νὰ πουλήσῃ δύο ἑκτάρια πευκότοπο, γιὰ τὰ ὁποῖα μιὰ οἰκοδομικὴ ἑταιρεία εἶχε προσφέρει μὲ τὸν πράκτορά της, ὅταν ἡ Σπῆ ἦταν στὶς «Πορτοκαλλιὲς», μιὰ τέτοια τιμὴ ποῦ οἱ ἄλλοι ἔσκαζαν ἀπ' τὸ κακό τους, γιατὶ δὲν τὸ δεχόταν... δέκα φράγκα τὸ μέτρο !... Διακόσιες χιλιάδες φράγκα μέσα στὸ νερό !... «Ὄχι ! Σ' ἕνα χρόνο θὰ κάνῃ δεκαπέντε φράγκα!... Τριακόσιες χιλιάδες !» ἔλεγε ὁ γέρος, πεισματικά. Μὰ ὁ Ρέσσι, ποῦ προέβλεπε ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀλματικὴ ὕψωσι τῶν τιμῶν μιὰ στασιμότητα, ἂν ὄχι ἕνα κατρακύλισμα, δὲν ἄφησε σὲ ἡσυχία τὸν Λουΐζο καὶ τὴν μητέρα του γιὰ νὰ κλείσουν τὴν δουλειά, ἔστω, καὶ βγάζοντας ἀπ' τὴν μέση τὸν πεισματάρη...

Κι' αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶχε μὲ τὴν συγκατάθεσι τῆς Καρλόττας, ξεφορτωθῇ τὰ δικά του, ποῦ ἦταν ἐπάνω ἀπὸ τὸ δάσος τοῦ Φερφ. Ἦταν ὁ καιρὸς τοῦ ξεπουλήματος. Ὕστερα θὰ ἦταν πολὺ ἀργά...

Ἀδιάφορη γιὰ κάθε χρηματικὸ ζήτημα, ἡ Σπῆ, ποῦ ἀγαποῦσε τὴν σκιὰ καὶ τὴν εὐωδιὰ τοῦ λόφου, εἶχε πάρει τὸ μέρος τοῦ πατέρα της σὰν ξαναγύρισε στὴν Ὀλεβίττα, καὶ θὰ ἤξερε νὰ τὸν ὑπερασπιστῇ, ἂν ἤθελε χρειαστῇ. Ἔδιωξε ἀπ' τὸ μυαλό της τὴν ἄσχημη ἰδέα, ἀφωσιώθηκε θεληματικὰ στὴν δουλειά της. Εἶχε γεμίσει ἕνα καρροτσάκι καὶ τὸ πήγαινε εἰς τὴν ἀποθήκη, γιὰ νὰ τὸ ξεφορτώσῃ.

Ἡ ἀποθήκη ἦταν μεγάλη κι' εὐρύχωρη, κάτω ἀκριβῶς ἀπ' τὸν ἀχυρῶνα. Χρησίμευε πρὸ πάντων γιὰ νὰ βάζουν τὶς σοδειὲς τῶν καρπῶν καὶ τῶν ὀσπρίων, καὶ στὴν ἀρχὴ τοῦ θέρους, γιὰ νὰ ἐγκαθίσταται ἕνα μικρὸ σηροτροφεῖο. Ἀπ' τὴν ἡμέρα δὲ ποῦ ἔσπασε ὁ ἄντρας της τὸ πόδι του, ἡ κυρία Ἀρέλλι κράτησε μονάχη της τὴν κρεββατοκάμαρα κι' ἅμα γιατρεύτηκε ὁ γέρος τὸν ἔβαλε νὰ κοιμᾶται ἐκεῖ.

«Κι' αὐτὸ ὅσο ποῦ χρειάζεται γιὰ τὰ κουκούλια... Ὕστερα θὰ τραβήξῃ κατὰ τὸν σταῦλο. Κοιμᾶται ποῦ κοιμᾶται τὴν ἡμέρα ! Τί θὰ τὸν πείραζε νἄμενε καὶ τὸ βράδυ !... Κι' ἔπειτα δὲν χρειάζεται καὶ καλύτερο, τέτοιος ποῦ εἶνε !»

— Εὐτυχῶς ποῦ εἶμαι κι' ἐγὼ ἐδῶ κι' ὅλα θ' ἀλλάξουν ! ἔλεγε ἡ Σπῆ μὲ τὸ νοῦ της, ἀναποδογυρίζοντας στὸν σωρὸ τῶν πατατῶν τὴν τρίτη της καρροτσιά... Τί ὀργισμένη ! εἶπε βλέποντας τὸν σωρό. Δὲν θὰ τὶς χωρέσῃ ὅλες !... Κι' εἶναι, καὶ τὸ κρεββάτι τοῦ πατέρα...

Ἕνα αἴσθημα ὑπερηφανείας καὶ μιᾶς συναισθήσεως δυνάμεως ἐφούσκωσε τὸ στῆθός της.

— Καὶ νὰ συλλογιέμαι πῶς ὅλα αὐτὰ εἶνε δική μου δουλειά ! Εἶχα ξαναγυρίσει τὸ ράφι καὶ βάλει τὰ φυτρα μονάχη μου, πρὶν φύγω γιὰ τὶς «Πορτοκαλλιές».

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΤΑ ΕΚΚΡΕΜΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Πολιτικοῦ Μικρασιατικοῦ Κέντρου» συνῆλθον τὴν μεσημβρίαν προχθὲς οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ κ.κ. Ἐμ. Ἐμμανουηλίδης, Δ. Ἰασωνίδης, Σ. Συμεώνογλου, Σπ. Νικολαΐδης, Δ. Θεοδωρίδης, Ἠλ. Παπαδόπουλος, Κ. Σῖμος, Δ. Ἀνδρεάδης, Ι. Τσουταρίδης καὶ ἄλλοι, μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μικρ. Κέντρου καὶ συσκεφθέντες διὰ μακρῶν ἐπὶ διαφόρων προσφυγικῶν ζητημάτων, ἀπεφάσισαν τὰ ἑξῆς:

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς κοινοβουλευτικῆς προσφυγικῆς ἐπιτροπῆς, ἐθεωρήθη ἀνεπαρκὴς ἡ ἐπιτευχθεῖσα λύσις τοῦ ζητήματος. Ἐνεκρίθη νὰ ἐπιδιωχθῇ ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη πρὸς τῇ νομοθετικῇ κατὰ τὰς διακοπὰς τῆς Βουλῆς ἐξουσιοδοτήσει ἔχῃ καὶ ἀσκῇ καὶ ἐξεταστικὰ δικαιώματα πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν παρεκτρεπομένων δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ συμπληρωματικοῦ Μητρῴου ἀπεφασίσθη νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ταχίστη ἔναρξις αὐτῆς, ἀφοῦ ὑπογραφῇ τὸ ταχύτερον ἡ ἀπαραίτητος σύμβασις μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν νέων ὁμολογιῶν, ἐξασφαλιζομένου πλήρως τοῦ εὐτυχῶς ὑπάρχοντος κτηματικοῦ καλύμματος.

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀγροτῶν προσφύγων, ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἐπιβάλλεται σύντονος ἐργασία πρὸς διευθέτησιν καὶ ταύτης, ἐφ' ὅσον ἡ πραγματικὴ ἀποζημίωσις τῶν ἀγροτῶν ἀνταποκρίνεται τελείως πρὸς τὸ αἴσθημα τῆς προσφυγικῆς ὁλότητος.

Ἀπεφασίσθη ἐπίσης νὰ παρακληθῇ ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς λύσεως τοῦ ἐκκρεμοῦντος ζητήματος τῆς ἀποζημιώσεως τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, λαμβανομένης φροντίδος καὶ ὑπὲρ τῶν ἐγκαταλειψάντων μόνον κινητὴν ἐν Τουρκίᾳ περιουσίαν.

Ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπισπεύσεως τῶν ἔργων στεγάσεως τῶν προσφύγων καὶ διευκολύνσεως τῶν ὁμάδων τῶν ἀστικῶν οἰκοδομικῶν Συνεταιρισμῶν.

Διὰ τὸ ζήτημα τῶν διαθεσίμων πιστώσεων τῆς Ε.Α.Π. διαπιστωθέντος ὅτι κρατεῖ ἡ Ε.Α.Π. διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1928-29 500 χιλιάδας λιρῶν Ἀγγλίας, ἀπεφασίσθη ἡ ἐνέργεια παρὰ τῇ Κυβερνήσει ὅπως συστήσῃ εἰς τὴν Ε.Α.Π. νὰ δαπανήσῃ καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο κατὰ τὴν τρέχουσαν χρῆσιν λόγῳ ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν ἀστῶν καὶ ἀγροτῶν προσφύγων.

Ἐξεφράσθη ἐπίσης ὁμόφωνος ἡ εὐχὴ πρὸς δικαίαν ἐπίλυσιν τοῦ κομιστικοῦ ζητήματος. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν γηγενῶν συναδέλφων των ἐπιδιώξουν τὴν ταχίστην ἔναρξιν τῶν ἀποξηραντικῶν, ἀρδευτικῶν καὶ ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων τῆς χώρας, ὡς καὶ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ὁριστικοποιήσεως τῶν γεωργικῶν κλήρων.

Θ' ἀποσταλῇ ἐπίσης ἔγγραφον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὑποδεικνύον τὴν ἀνάγκην τῆς κατασκευῆς γεφύρας ἐπὶ τοῦ Νέδοντος ποταμοῦ, διότι ἄνευ τῆς γεφύρας ταύτης ἀποκλείονται ὁλόκληροι προσφυγικοὶ συνοικισμοὶ ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ ἀπὸ τὰ βιομηχανικὰ κέντρα τῶν Καλαμῶν.

—Τοποθετήσεις ὑπουργείου Προνοίας

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὑπουργείου Προνοίας τοποθετοῦνται εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Κέντρου οἱ κάτωθι γραφεῖς: *Ἀγγ. Ἀντωνιάδου, Μαρ. Φωσκόλου, Καλλιόπη Ρωμανοῦ, Ἀμαλία Ζλάτκου, Ἀρτ. Ἀγγελοπούλου, Εὐγ. Ἀγραφιώτου, Ἀφρ. Βαγγελάτου, Εἰρ. Μιχαλοπούλου, Κλεονίκη Γαβριήλ, Ι. Γιαλίστρα, Ἑλένη Γιαννούση, Ἀγγ. Γιαννᾶ, Καλλ. Γορτυνίου, Π. Π. Δεληγιάννη, Σοφ. Δραγάτση, Ἄννα Κακριδῆ, Κούλα Καλημέρη, Ἐλ. Κελαϊδόνη, Φαίδρα Λύρα, Αἰκ. Μαρκάτου, Ἄννα Μεντζελοπούλου, Ἄννα Μπελιέ, Ἰω. Γκράβαλης, Βασ. Σπαθάρου, Καλλ. Φλωρίδου, Διον. Πιμώνης, Εὐαγ. Ἀντωνοπούλου, Φωτ. Δάλκα, Ἄννα Ξυλιάδου, Αἰκ. Παλαμίδου, Μ. Πρόκου, Δημ. Ἀραβαντινοῦ, Μιχ. Καραλῆς, Νικ. Ψυλλίδης, Κυρ. Ξενάκη, Ἀντ. Σταυρόπουλος, Μαρ. Γιαμαρέλλου, Κούλα Κοντογιάννη, Π. Καλαϊδώνης, Π. Παναγιωτόπουλος, Ἀργ. Καρτσούνη, Βασ. Μεργίκα, Μαρ. Γιουλάτου, Σοφ. Παπαδημητρίου, Μάριος Δικόπουλος, Χρ. Φιλίδας, Ἰω. Χαραλαμπίδης, Δημ. Χιωτίδης, Μαρ. Παπαγεωργίου, Εὐαγγ. Θεοφανίδου, Κ. Βουκικλάκης, Ἰάσμη Χριστοδούλου, Ἐλ. Νικολαΐδου, Στάσα Ἀθανασιάδου, Ἐλευθ. Ψάρας, Οὐρ. Καλῆ, Ἐμμ. Βιδάκης, Ἄννα Βλασοπούλου, Ἀγγ. Κάντα, Α. Σαραφετινίδης, Εἰ. Μαστοροπούλου, Μαρ. Μαρούλη, Κλεάνθη Βασιλείου, Ἀθηνᾶ Βάρφη, Μερόπη Γλυκοφρύδου.*

Ἐπίσης ἐτοποθετήθησαν οἱ δακτυλογράφοι: *Ἑλένη Γιαννακοῦ, Ἀλκμήνη Περβανᾶ, Ἀθαν. Ἠλιοπούλου, Μαίρη Μερίκα, Βαρβάρα Κοκκώνη, Λιλὴ Κουτσαντοπούλου, Πολ. Μεζεβύρη, Ἀντωνία Σκριβάνου, Πηνελ. Παπαδάκη, Ἑλλη Καρατζᾶ, Ἑλένη Σαραντοπούλου, Θάλεια Μολφέτα, Κατίνα Κάλφα, Ζωὴ Γιακουμῆ, Ἐλπινίκη Ἀποστολίδου καὶ αἱ τηλεφωνήτριαι Φιλομήλα Σαρανταίνα, Ἑλένη Παπαθανασιάδου καὶ Μαρ. Μεντζελοπούλου.*

—Τὰ καταστήματα «Ν. Φιλαδελφείας»

Ἀπὸ αὔριον ἄρχεται τὸ ἄνοιγμα τῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας ὑποβληθεισῶν ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματος ἐν τῷ συνοικισμῷ Ν. Φιλαδελφείας. Καθ' ἃ μᾶς ἀνεκοίνωσεν ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία δὲν θὰ γίνωσι πλέον δεκταὶ νέαι προσφοραὶ ἔστω καὶ ἂν αὗται εἶνε πλέον συμφέρουσαι εἰς τὸ Δημόσιον τῶν ὅσων ὑπεβλήθησαν μέχρι σήμερον.

—Ἡ γεν. συνέλευσις τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων Πειραιῶς

Κατὰ τὴν πρωΐαν τῆς χθὲς ἐγένετο ἐν Πειραιεῖ ἡ προαγγελθεῖσα γενικὴ συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Σωματείου τῶν ἐκ Τουρκίας Ἑλλήνων ὑπηκόων ἐν Πειραιεῖ καὶ τοῖς πέριξ, καθ' ἣν μετὰ λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους τοῦ κ. προέδρου καὶ μετὰ συζήτησιν καθ' ἣν ἔλαβον τὸν λόγον διάφορα μέλη ὁμιλήσαντα ἀποκαλυπτικῶς, ἐν οἷς καὶ ὁ ἐκ τῶν συμβούλων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑνώσεως κ. Σπυρίδης, ἡ Συνέλευσις ἐν ἀγανακτήσει ἐπεφόρτισε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὅπως συντάξῃ καὶ ἐπιδόσῃ ψήφισμα διαμαρτυρίας πρὸς τε τὴν Κυβέρνησιν ὡς καὶ πάντας τοὺς παράγοντας, διὰ τὸν τρόπον τῆς ἀποζημιώσεως τῶν δικαιούχων καὶ τὴν ὑπογραφεῖσαν σύμβασιν μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης, θεωρουμένην ἐπιζημίαν καὶ ἀσύμφορον ἐν σχέσει πρὸς τὴν θυσίαν ἣν ὑπέστησαν οὗτοι.

—Αἱ νοσοκόμοι τοῦ προσφυγικοῦ

Αἱ νοσοκόμοι τοῦ Προσφυγικοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν μᾶς παρακαλοῦν δι' ἐπιστολῆς των νὰ διαψεύσωμεν τὸ ἀναγραφὲν ὅτι ἡ συλληφθεῖσα πρό τινων ἡμερῶν Μερόπη Διονυσίου, ὡς στραγγαλίσασα τὸ νεογέννητον βρέφος της, ἦτο συνάδελφός των. Αὕτη ἦτο καθαρίστρια τοῦ Νοσοκομείου, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουσα μὲ τὸ νοσοκομειακὸν προσωπικόν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Νῖκος Σπυρόπουλος—Σοφία Ι. Κοραχάη ἐνυμφεύθησαν. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Δημ. Λιάλιος.

Modes

Παρελήφθη νεωτέρα συλλογὴ Modèles γυν. πίλων στὸ «Παρισινὸ Σαλόνι» ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ (ΣΤΟΑ ΡΙΖΑΡΗ) Κ. Χ. Μπουσμπουρέλη.

Διὰ τὰς ἑορτὰς

Τὸ πρόβλημα τῶν διαφόρων δώρων διὰ τὰς προσεχεῖς ἑορτὰς τὸ λύετε εἰς τοῦ Φλωρεντινοῦ. Μέσα εἰς τὴν μεγάλην συλλογὴν ἀνθοδεσμῶν, καλαθιῶν, φυτῶν ἀνθισμένων καὶ φοινικοειδῶν, εὑρίσκετε καὶ πλοῦτον ἀντικειμένων, ὅλα μὲ πολὺ γοῦστο καὶ μὲ πολλὴ χάρι.

Ἰατροὶ

—Ι. ΚΑΚΟΥΡΗΣ ὠτορινολαρυγγολόγος. Δέχεται, Χαλκοκονδύλη 52α. 4—6 μ. μ.

—ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΣΑΣ: Μόνον μὲ τὴν βαφὴν τριχῶν Παπαζήτη ἐπιτυγχάνεται τὸ χρῶμα ποῦ θέλετε: Μαυρομιχάλη 54.

— Γεωρ. Ν. Μουμουτζῆς. Δερματολόγος ἐπὶ 16ετίαν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται Κεφαλληνίας 30. 8—11 π.μ. καὶ 4—7.

ΜΙΧ. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ ὀφθαλμίατρος θεραπεύει τὸν καταρράκτην ἐντὸς 5 ἡμερῶν διὰ νέας μεθόδου, τὰ τραχώματα κ.λ.π. Ὁδὸς Πειραιῶς Πλατεῖα Ὠδείου Τηλ. 4—13.

—Θεραπεία νοσημάτων Στομάχου, Ἀκτινοσκόπησις στομάχου. Εἰδικὸς ἰατρὸς Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20 τηλ. 5-27.

—Οἱ εἰδικοὶ δερματολόγοι ἰατροὶ κ.κ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΣ καὶ ΑΝΝΙΝΟΣ δέχονται πλατεῖα Κάνιγγος, Τζώρτζ 4, 10—1 καὶ 5—7. Τηλέφωνον 32—39.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν ἀγαπητήν μας μητέρα καὶ ἐξαδέλφην
ΒΙΚΤΩΡΙΑΝ Α. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ
θανοῦσαν χθὲς ἐκηδεύσαμεν.
Π. Φάληρον τῇ 28 Νοεμβρίου 1927.
Τὰ τέκνα: Εὐτέρπη Κ. Βαρικοπούλου, Κώστας Βαρικόπουλος. Οἱ ἐξάδελφοι: Πηνελόπη Στεργιοπούλου, Κορνηλία Ριζοπούλου.

«ΑΓΕΛΑΔΑΡΗΣ» ΚΑΙ «ΑΛΟΓΟΓΙΑΤΡΟΣ» τοῦ μακαρίτου κτηνιάτρου Πετ. Κωνσταντινίδου, θανόντος ἐν πολέμῳ.

Μετὰ ὁλόκληρον 10ετηρίαν τὰ πολύτιμα, σοφὰ καὶ προληπτικὰ τῶν νόσων καὶ θανάτων τῶν ζώων ταῦτα βιβλία ἤρξαντο πωλούμενα εἰς πάντα τὰ βιβλιοπωλεῖα

Αἱ πρόοδοι τῆς ναυτιλίας

Τὰ "πλωτὰ Μέγαρα,,

Ὑπερωκεάνεια μὲ κήπους, μὲ γυμναστήρια, μὲ τέννις, μὲ ἀσύρματον τηλέφωνον κ.λ.π.

Ἕνα νέον γερμανικὸν σκάφος

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Νοέμβριος. — Μεταξὺ τῶν μεγάλων χωρῶν παρατηρεῖται τελευταίως συναγωνισμὸς πρὸς κατασκευὴν μεγάλων καὶ πολυτελῶν ὑπερωκεανείων. Μόλις πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἡ Γαλλία ἔθεσεν εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ ἕνα τοιοῦτον, τὴν «Νῆσον τῆς Γαλλίας», ὅπερ ἐθεωρήθη τότε ὡς ἡ τελευταία λέξις τῆς ναυτικῆς τέχνης καὶ εὐμαρείας. Ἤδη διασχίζει τὸν ὠκεανὸν νέον «Πλωτὸν Μέγαρον», ἀναχωρῆσαν τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐξ Ἀμβούργου καὶ κατευθυνόμενον εἰς Μπουένος Ἄϋρες.

Τὸ νέον ὑπερωκεάνειον, τὸ ὁποῖον φέρει τὸ ὄνομα «Cap Arcona» ἀνήκει εἰς τὴν Ἀμβουργο—Νοτιοαμερικανικὴν Ἀτμοπλοΐαν καὶ ἔχει κατασκευασθῆ εἰς τὰ ναυπηγεῖα τοῦ Ἀμβούργου. Ἔχει χωρητικότητα 27.000 τόννων, ἡ εἰς ἐμπορεύματα ὅμως ἱκανότης του περιορίζεται εἰς 400 ἕως 500 τόννους. Τὸ πλοῖον προορίζεται ἀποκλειστικῶς δι' ἐπιβάτας.

Τελειότατα ἀσανσὲρ ἀνεβάζουν τοὺς ἐπιβάτας εἰς ἓξ καταστρώματα, τῶν ὁποίων τὸ προτελευταῖον εὑρίσκεται 20 μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Εἰς τὸ τελευταῖον κατάστρωμα εἶνε ἐγκατεστημένα λουτρὰ παντὸς εἴδους, θαλάσσια, ἠλεκτρικὰ κλπ.

Τὸ πρῶτον κατάστρωμα εἶνε ἀφιερωμένον εἰς τὰ σπόρ. Περιέχει στίβον διὰ τέννις ἀρκετὰ εὐρύχωρον. Ἑκατέρωθεν τοῦ στίβου ἔχει κατασκευασθῆ στάδιον μὲ καθίσματα διὰ τοὺς θεατάς. Τῇ βοηθείᾳ ἰσχυρῶν ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων τὸ παιχνίδι δύναται νὰ γίνῃ καὶ τὴν νύκτα.

Κάτω ἀπὸ τὸ κατάστρωμα τῶν σπὸρτ εὑρίσκεται τὸ κατάστρωμα Α. Τοῦτο ἔχει μῆκος 300 γυαρδῶν. Εἰς τὸ κέντρον αὐτοῦ εἶνε ἐγκατεστημένος κῆπος μὲ μωσαϊκά, μὲ φοίνικας καὶ μὲ πίδακα, ὁ ὁποῖος εἰς εὐρεῖαν μαρμαρίνην λεκάνην δροσίζει ἀρκετὰ χρυσόψαρα.

Ἐκεῖθεν τοῦ κήπου, πρὸς τὴν πρῷραν, εἶνε ἐγκατεστημέναι 78 καμπῖναι μὲ μίαν κλίνην, ὡραῖα δωμάτια μὲ πλατειὰ παράθυρα. Εἰς τὸ ἄκρον τῶν καμπινῶν αὐτῶν εὑρίσκεται μία αἴθουσα προωρισμένη διὰ τὰ παιδιά. Πρὸς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ κήπου, δηλαδὴ πρὸς τὴν πρύμνην, εὑρίσκονται δύο ἰδιαίτεραι αἴθουσαι φαγητοῦ, περαιτέρω δὲ πλῆρες γυμναστήριον, τὸ ὁποῖον συμπληροῖ τὰς γυμναστικὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ πλοίου.

Ὑποκάτω εἶνε τὸ κατάστρωμα Β, τὸ ὁποῖον ἔχει μῆκος καὶ πλάτος σεβαστὸν καὶ περιλαμβάνει τὸ καπνιστήριον, τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ, τὸ ἀναπαυτήριον καὶ τὴν κυρίαν αἴθουσαν τοῦ φαγητοῦ. Ὅλα τὰ διαμερίσματα αὐτὰ συνδέονται πρὸς ἄλληλα καὶ φαίνονται ὡς νὰ ἀποτελοῦν ἓν σύνολον.

Ἡ αἴθουσα τοῦ φαγητοῦ δὲν ἔχει τὸ ὕψος τοῦ ἑστιατορίου τῆς «Νήσου τῆς Γαλλίας», εἶνε ὅμως καὶ αὐτὴ πολυτελῶς ἐπιπλωμένη μὲ τάπητας καὶ πληθώραν καθρεπτῶν. Τὰ παράθυρα τῆς αἰθούσης αὐτῆς χρησιμεύουν καὶ ὡς θύραι καὶ ὅταν ἡ θερμοκρασία εἶνε ὑψηλὴ ἠμποροῦν ν' ἀνοιχθοῦν. Ὁ φωτισμὸς τῆς αἰθούσης εἶνε ἀθέατος.

Ἐφ' ὅσον τὰ κοινὰ διαμερίσματα εἶνε συγκεντρωμένα εἰς τὸ κατάστρωμα Β, αἱ καμπῖναι τῆς πρώτης θέσεως, πλὴν τῶν εὑρισκομένων εἰς τὸ κατάστρωμα Α, εἶνε ἐγκατεστημέναι κάτωθι τοῦ Β καταστρώματος, εἰς τὰ καταστρώματα Γ, Δ καὶ Ε. Εἰς τὸ κατάστρωμα Γ εὑρίσκονται αἱ καμπῖναι πολυτελείας καὶ αἱ καμπῖναι μὲ δύο κλίνας—ὀρθογώνια δωμάτια, πολλὰ τῶν ὁποίων ἔχουν καὶ ἰδιαίτερον νιπτῆρα.

Τὸ σκάφος ἔχει εἰς τὴν πρώτην θέσιν 378 καμπίνας, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ περιλάβουν 575 ἐπιβάτας. 92 ἐξ αὐτῶν περιέχουν μίαν μόνον κλίνην, αἱ λοιπαὶ ἔχουν ἀνὰ δύο.

Ἡ δευτέρα θέσις δύναται νὰ περιλάβῃ 274 ἐπιβάτας καὶ ἡ τρίτη 700. Ἐν συνόλῳ τὸ Γερμανικὸν ὑπερωκεάνειον δύναται νὰ μεταφέρῃ 1.549 ἐπιβάτας. Τὸ πλήρωμά του ἀνέρχεται εἰς 634 ἄνδρας. Οὕτως συνολικῶς τὸ πλοῖον δύναται νὰ διαθρέψῃ καὶ μεταφέρῃ 2.183 ἄνδρας.

Τὸ «Cap Arcona» εἶνε τὸ μεγαλύτερον σκάφος ποῦ κατεσκεύασεν ἡ Γερμανία ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου. Εἶνε τὸ μεγαλύτερον πλοῖον τῆς Ἀμβουργο—Νοτιοαμερικανικῆς Ἀτμοπλοΐας, καὶ τὸ δεύτερον μέγα σκάφος ποῦ προσφάτως κατεσκευάσθη ἐν τῷ Γερμανικῷ ἐμπορικῷ ναυτικῷ. Ἐπὶ πλέον εἶνε τὸ μεγαλύτερον σκάφος ποῦ κινεῖται μὲ πετρέλαιον εἰς τὰς γραμμὰς τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

Βυθίζεται εἰς τὸ ὕδωρ 27 1)2 πόδας. Τοῦτο δὲ ἠμπόδισε τὴν ἔξοδόν του ἐκ τοῦ ποταμοῦ Ἔλβα, διότι τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ εἶχον ὑποστῆ ἐλαφρὰν μείωσιν καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευσε νὰ προσκρούσῃ εἰς τὸν πυθμένα. Ὁπωσδήποτε τὸ σκάφος ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν, ἀφοῦ ὑπέστη ἰσχυροὺς κλονισμούς, δεδομένου ὅτι ὑπὸ τὴν καρίναν του ὑπῆρχε σχετικῶς ἐλάχιστον ὕδωρ.

Τὸ «Cap Arcona» κινεῖται μὲ δύο σειρὰς τουρμπινῶν, αἱ ὁποῖαι ἀναπτύσσουν δύναμιν 24.000 ἵππων καὶ παρέχουν ταχύτητα 20 κόμβων. Τὸ σκάφος διὰ τὸ ταξείδιόν του θὰ δαπανήσῃ 6.000 τόννους πετρελαίου. Κατὰ τὰς δοκιμὰς ἡ δύναμις τῶν μηχανῶν του ἔφθασεν εἰς 27 χιλιάδας ἵππους καὶ ἔδωσε ταχύτητα 21 κόμβων.

Τὸ ταξείδιον τοῦ νέου ὑπερωκεανείου ἀπὸ Ἀμβούργου εἰς Ρίον Ἰανέϊρον θὰ γίνεται ἐντὸς 12 ἡμερῶν. Διὰ τὸ Σάντος θ' ἀπαιτοῦνται 13 ἡμέραι καὶ διὰ τὸ Μοντεβίδεον καὶ τὸ Μπουένος Ἄϋρες 15.

Τὸ Γερμανικὸν ὑπερωκεάνειον εἶνε ἐφωδιασμένον μὲ ὅλας τὰς νέας ἐφευρέσεις. Ἔχει ἀσύρματον τηλέφωνον, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἐπικοινωνῇ εἰς ἀκτῖνα 1000 καὶ πλέον μιλίων. Οἱ ἐπιβάται του ἐπίσης θ' ἀπολαμβάνουν τὰς συναυλίας τὰς διδομένας εἰς πόλεις εὑρισκομένας ἐντὸς τῆς ἀκτῖνος ταύτης.

Τὸ συμβόλαιον διὰ τὴν κατασκευὴν ὑπεγράφη τὴν 1ην Ἀπριλίου 1926 καὶ τὸ πλοῖον παρεδόθη τὴν 31ην παρελθόντος Ὀκτωβρίου. Δηλαδὴ ἐπερατώθη ἐντὸς 19 μηνῶν, πέντε μῆνας πρὸ τῆς συμφωνίας. Τὸ πλοῖον στοιχίζει 25.000.000 χρυσῶν μάρκων.

Ἂν παρασυρθοῦν ἀπὸ τὸν ἀνταγωνισμὸν καὶ ἄλλαι χῶραι δὲν θὰ βραδύνωμεν νὰ ἴδωμεν καὶ ἄλλα ὑπερωκεάνεια μεγαλύτερα ἴσως καὶ πολυτελέστερα. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἔχουν μεγαλύτερα σκάφη ἀπὸ τὸ «Cap Arcona» καὶ ἀπὸ τὴν «Νῆσον τῆς Γαλλίας», ἀλλὰ ταῦτα ὑστεροῦν κάπως εἰς εὐμάρειαν καὶ ταχύτητα. Ἡ Ἰταλία ἴσως ἐπιδοθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα, λαμβάνουσα μάλιστα ἀφορμὴν εἰς τὸ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ βυθισθὲν ὑπερωκεάνειόν της «Πριγκήπισσα Μαφάλδα».

Ι. Σ. Μ.

Τὸ ἰωβιλαῖον μιᾶς ἐπιστημονικῆς δόξης

Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργον τῆς Κας Κιουρὶ

Πῶς ἀνεκάλυψε τὸ ράδιον

Αἱ παλαιότεραι γενεαὶ ἐνθυμοῦνται ἀκόμη πολὺ καλὰ ὁποίαν ἀναστάτωσιν προσεκάλεσεν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τῆς Εὐρώπης, πρὸ εἰκοσιεννέα ἀκριβῶς ἐτῶν, τῷ 1898, ἡ ἀνακάλυψις ὑπὸ τοῦ συζυγικοῦ ζεύγους Μαρίας καὶ Πέτρου Κιουρὶ τοῦ ραδίου, ἡ συμβολὴ τοῦ ὁποίου τόσον εἰς τὴν θεωρητικὴν ἐπιστήμην ὅσον καὶ εἰς τὴν ἰατρικήν, ὡς θεραπευτικοῦ καὶ καταπραϋντικοῦ μέσου, ἔμελλε ν' ἀποδειχθῇ ἐντὸς ὀλίγου εὐεργετικὴ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἀλλὰ ποῖον ἦτο λοιπὸν τὸ παράδοξον αὐτὸ συζυγικὸν ζεῦγος; Πρὸ πάντων δὲ ποία ἦτο ἡ γυναῖκα ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐπέτελει ἕνα τόσον σπουδαῖον ἆθλον εἰς τὸν στίβον τῆς θετικωτέρας τῶν ἐπιστημῶν; Ἰδοὺ λοιπὸν τί περὶ αὐτῆς ἐγνώσθη τότε: Ἡ κυρία Κιουρί, τὸ πατρικὸν ὄνομα τῆς ὁποίας ἦτο Μαρία Σκλοντόβσκα, κόρη ἑνὸς καθηγητοῦ γυμνασίου εἰς τὴν Βαρσοβίαν, εἶχε δείξει μοναδικὴν κλίσιν διὰ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας κατὰ τὰς γυμνασιακὰς σπουδάς της. Τὰ μέσα της ὅμως ἦσαν πενιχρὰ καὶ ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὰς σπουδάς της διὰ νὰ ζητήσῃ μίαν θέσιν παιδαγωγοῦ εἰς τὴν Ρωσσίαν, τὴν ὁποίαν καὶ εὗρε. Μὲ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκέρδιζεν ὡς παιδαγωγός, ἡ Μαρία Σκλοντόβσκα, ἤλπιζεν ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς σπουδάς της. Εὐτυχῶς —καὶ τὸ εὐτυχῶς αὐτὸ μόνον ἐκ τῶν ὑστέρων τὸ λέγομεν— μηνυθεῖσα ὡς στοιχεῖον ἀναρχικὸν καὶ καταχωρηθεῖσα ὑπὸ τῶν Ρωσσικῶν Ἀρχῶν εἰς τὸ κατάστιχον τῶν ὑπόπτων καὶ τῶν ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν τελούντων ἀτόμων, ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ Παρίσι κατόπιν ἀνεκδιηγήτων δοκιμασιῶν καὶ ἀφοῦ ἐπανειλημμένως διέτρεξε τὸν κίνδυνον ν' ἀποθάνῃ τῆς πείνης. Χωρὶς χρήματα, χωρὶς προστασίαν, εἶχε τέλος τὴν τύχην νὰ προσληφθῇ ὡς βοηθὸς εἰς τὸ χημικὸν ἐργαστήριον τοῦ καθηγητοῦ Λίπμαν. Ἀλλ' ἡ Σκλοντόβσκα δὲν ἔμεινε πολὺν καιρὸν εἰς τὴν θέσιν αὐτήν. Ἡ ἐξωτερική της ἐπίδοσις εἰς τὴν χημείαν ἐπέσυρε τέλος τὴν προσοχὴν τοῦ καθηγητοῦ Λίπμαν, ὁ ὁποῖος τὴν κατέταξε μεταξὺ τῶν μαθητῶν του. Εἰς τὸ φροντιστήριον τοῦ καθηγητοῦ Λίπμαν ἐγνωρίσθη καὶ μὲ τὸν μετέπειτα σύζυγόν της Πέτρον Κιουρί. Ἡ πρὸς τὴν ἐπιστήμην κοινὴ ἀγάπη των τοὺς συνέδεσε διὰ παντός, μετ' ὀλίγον δὲ εἰσήρχοντο ἀμφότεροι εἰς τὸ χημικὸν ἐργαστήριον τοῦ καθηγητοῦ Ἑρρίκου Μπεκερέλ, ὁ ὁποῖος κατεγίνετο συστηματικῶς μὲ τὴν ἀνάλυσιν τῶν ραδιενεργῶν οὐσιῶν καὶ ὁ ὁποῖος μετ' οὐ πολὺ ἔφερεν εἰς φῶς τὸ οὐράνιον.

Ἕνας μὴ εἰδικὸς εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξιστορήσῃ ἐν ὅλαις ταῖς λεπτομερείαις τὰς ἀόκνους προσπαθείας τῶν τριῶν σοφῶν πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ραδίου. Τοῦτο μόνον εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ κυρία Κιουρί, ἡ ὁποία ἐπεβλήθη εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον μὲ ἕνα ἔργον της περὶ τῶν μαγνητικῶν ἰδιοτήτων τοῦ χυτοχάλυβος, ἐξηκολούθησε καὶ μετὰ τὸν γάμον της νὰ ἐργάζεται μετὰ τοῦ συζύγου της, μετὰ τοῦ ὁποίου ἵδρυσε μετ' ὀλίγον ἴδιον χημικὸν ἐργαστήριον. Κυρίως ἐπέσυραν τὴν προσοχὴν τῶν δύο σοφῶν χημικῶν αἱ ὑπὸ τοῦ Μπεκερὲλ ἀνακαλυφθεῖσαι ἀφανεῖς ἀκτῖνες τοῦ ἀρεμίου, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἀφορμὴ ὅπως ἀνακαλύψουν τὰς λεγομένας ραδιενεργοὺς ἐμφανίσεις. Ὁ Πέτρος Κιουρὶ ὡμολόγησεν ἀπεριφράστως ὅτι ἡ σύζυγός του ἐπέσυρε πρώτη τὴν προσοχήν του ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν ἐρευνῶν τούτων, ἡ δὲ κυρία Κιουρί, φύσει μετριόφρων, καθώρισεν ὡς ἑξῆς τὴν ἔκτασιν τῆς συμβολῆς της εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἀνακάλυψιν.

— Ὅλα τὰ ἀνεκαλύψαμεν ἀπὸ κοινοῦ καὶ θὰ ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ χωρίσῃ κανεὶς τὴν ἐργασίαν τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἄλλου.

Πάντως εἶνε γεγονὸς ὅτι τόσον τὸ ζεῦγος Κιουρί, ὅσον καὶ ὁ καθηγητὴς Μπεκερὲλ ἔχουν ἴσα δικαιώματα ἐπὶ τῆς δόξης διὰ τὴν σπουδαίαν αὐτὴν ἀνακάλυψιν, πολὺ δικαίως δὲ τὸ βραβεῖον Νόμπελ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν τοῦ 1903 ἀπενεμήθη καὶ εἰς τοὺς τρεῖς μαζὶ διακεκριμένους ἐπιστήμονας.

Ἡ κυρία Κιουρὶ ἀνεκάλυψε βραδύτερον καὶ νέαν ραδιενεργὸν οὐσίαν, τὴν ὁποίαν ὠνόμασε «πολώνιον», πρὸς τιμὴν τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος της καὶ ἡ ὁποία ἔπαιξεν ὡσαύτως σπουδαιότατον ρόλον εἰς τὴν σύγχρονον ἐπιστήμην.

Ὁ σύζυγός της διωρίσθη τῷ 1903 καθηγητὴς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων καὶ ὅταν μετὰ τρία ἔτη ἐφονεύθη συνεπείᾳ αὐτοκινητικοῦ δυστυχήματος, τὸν διεδέχθη αὐτὴ εἰς τὴν ἕδραν τῆς Σορβόννης, διὰ νὰ συνεχίσῃ πλέον μόνη τὰς ἐρεύνας της. Πόσον πολὺ ἐξετιμήθη ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία καὶ ἡ συμβολὴ τῆς κυρίας Κιουρὶ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ραδίου, ἀποδεικνύει τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸ 1911 ἐτιμήθη διὰ δευτέραν φορὰν μὲ τὸ βραβεῖον Νόμπελ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ μεγάλου ἔργου της περὶ τῆς «ραδιενεργείας», τὸ ὁποῖον μετεφράσθη εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου καὶ τὸ ὁποῖον θεωρεῖται σήμερον κλασικὸν εἰς τὸ εἶδός του.

Ἡ κυρία Κιουρὶ κατέχει ἀπὸ τοῦ 1910 τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς Ἀγγλικῆς Βασιλικῆς Ἑταιρείας καὶ εἶνε μέλος ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν σωματείων, καθὼς καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς συνεργασίας. Ἐπίσης ὑπῆρξεν ἡ πρώτη γυναῖκα, ἡ ὁποία διωρίσθη τακτικὴ καθηγήτρια Πανεπιστημίου καὶ ἡ μόνη εἰς τὸ πεδίον τῆς ἐπιστήμης, ποῦ ἐτιμήθη μὲ τὸ βραβεῖον Νόμπελ.

Ἡ κυρία Κιουρί, ἡ ὁποία διῆλθε μίαν νεότητα πλήρη δοκιμασιῶν καὶ ἀπογοητεύσεων, πρέπει νὰ εἶνε ἀσφαλῶς ὑπερήφανη διὰ τὸ συντελεσθὲν ὑπ' αὐτῆς ἔργον, ἡ δὲ διεθνὴς ἐκτίμησις, μὲ τὴν ὁποίαν περιβάλλεται, εἶνε μία δικαία ἀναγνώρισις ὄχι μόνον τῆς ἀναμφισβητήτου ἐπιστημονικῆς ἀξίας της, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀκάμπτου θελήσεως μὲ τὴν ὁποίαν ἀντεμετώπισε πάντοτε ὅλα τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης. Βεβαίως ἦτο δι' αὐτὴν εὐτύχημα τὸ γεγονὸς ὅτι συνέδεσε τὴν ζωήν της μὲ ἕνα ἄνδρα, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον δὲν τὴν ἐφθόνει διὰ τὴν ἐπίδοσίν της εἰς τὴν κοινὴν ἐπιστήμην των, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐξησφάλισε προθύμως ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ ἀναδειχθῇ μαζί του καὶ ὑπεράνω αὐτοῦ τοῦ ἰδίου. Ἤδη ἡ μόλις εἰκοσαετὴς κόρη τῆς κυρίας Κιουρὶ ἀπέκτησε δίπλωμα φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον ἐπίβλεψιν τῆς μεγάλης μητρός της προετοιμάζεται νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῶν ἐνδόξων γονέων της.

Καὶ τώρα ἂς παρακολουθήσωμεν τὴν κυρίαν Κιουρὶ εἰς τὴν ἰδιωτικήν της ζωήν. Ὅποιος ἰδῇ τὴν μικροκαμωμένην καὶ συνεσταλμένην αὐτὴν γυναῖκα, εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑποθέσῃ ὅτι πρόκειται περὶ μιᾶς δόξης τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης. Εἶνε τόσον σεμνή, τόσον μετριόφρων, τόσον ὀλιγόλογος καὶ δὲν ζῇ παρὰ διὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν οἰκογένειάν της. Εἶνε ὑποδειγματικὸς τύπος μητέρας καὶ τὰς ὥρας ποῦ δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας της, ἀφιερώνεται εἰς τὰ νοικοκυριό της καὶ τὰ παιδιά της. Διδάσκει τὰς δύο κόρες της ὄχι μόνον χημείαν καὶ φυσικὰς ἐπιστήμας, ἀλλὰ καὶ..... ράψιμο καὶ μαγειρικήν.

Τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν πεῖναν ποῦ ἐγνώρισε κατὰ τὴν νεότητά της, δὲν τοὺς ἐλησμόνησε ποτέ. Ἀφηγεῖται ἡ ἰδία ὅτι ἡ μεγαλυτέρα ἐπιθυμία της μετὰ τὸ γαμήλιον ταξεῖδι της ἦτο, νὰ διαθέσῃ τετρακόσια φράγκα ἐκ τῶν πεντακοσίων ποῦ εἶχαν ἐν ὅλῳ μὲ τὸν σύζυγόν της, διὰ ν' ἀγοράσουν δύο ποδήλατα, μὲ τὰ ὁποῖα νὰ ἐπισκέπτωνται εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Παρισιοῦ ὅλους τοὺς φίλους των!

Ὅλαι αἱ τιμαὶ ποῦ τῆς ἀπεδόθησαν καὶ τῆς ἀποδίδονται, δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἀπομακρύνουν τὴν κυρίαν Κιουρὶ ἀπὸ τὸν κύριον σκοπὸν τῆς ζωῆς της. Ἱκανοποιεῖται πάντοτε μὲ τὸ νὰ «βοηθῇ», καθὼς λέγει, καὶ κάθε νέα ἀνακάλυψις τῆς θεραπευτικῆς ἰδιότητος τοῦ ραδίου, τοῦ πνευματικοῦ τέκνου της, τὴν καθιστᾷ εὐτυχῆ καὶ τὴν προσκολλᾷ περισσότερον πρὸς τὴν ἐπιστήμην, εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ὁποίας ἔφθασε κατόπιν ἀγώνων καὶ μόχθων καὶ ἐργασίας συντόνου καὶ ἀδιαλείπτου.

Ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τοῦ Φωσκόλου

Ζάκυνθος, λουλοῦδι τῆς Ἀνατολῆς

Τοῦ ἀπεσταλμένου συντάκτου τῆς «Πρωΐας»

ΖΑΚΥΝΘΟΣ, 27 Νοεμβρίου. — Μιὰ μέρα μονάχα εἶνε λίγη γιὰ νὰ γνωρίσῃς τὴν Ζάκυνθο, μὰ εἶνε ἀρκετό, γιατὶ σοῦ δίνεται μὲ μιᾶς, ἀπ' τὴν πρώτη στιγμή, ἀπ' τὴν πρώτη ματιά, κοκκέτα ἀνυπέρβλητη, μὰ καὶ καλόκαρδη, μὲ μαστοριές, μὰ καὶ μὲ προθυμία, ξέροντας πῶς εἶνε ὄμορφη καὶ δείχνοντας τὴν ὀμορφιά της. Σὰν τὴν πρωταντικρύσῃς μέσα ἀπὸ μακρυά,—καὶ τὴν πρωταντίκρυσα μέσα στὸ γλυκοχάραγμα μιᾶς ὡραιότατης φθινοπωρινῆς ἡμέρας—νοιώθεις ἀμέσως τὴν ἕλξι τοῦ ἐνστίκτου γιὰ κάτι ὡραῖο. Ὁ ἥλιος ἀκόμα δὲν εἶχε βγῆ, μὰ χρύσωνε κάτι ἀσπρόμαυρα σύννεφα πρὸς τὴν ἀνατολή, πέρα στὴ θάλασσα, ἀπομεινάρια κάποιας ἀπειλῆς κακοκαιρίας, μιᾶς φοβερᾶς ποῦ οὔτε ὁ οὐρανὸς τόλμησε νὰ κρατήσῃ στ' ἀλήθεια, γιὰ τὴν γῆ ποῦ γιόρταζε τὰ ἑκατόχρονα ἑνὸς μεγάλου της παιδιοῦ. Μπροστά μου ἦταν ἡ Ζάκυνθος, ἁπλώνοντας λὲς τὰ χέρια σ' ἕνα ἀγκάλιασμα καλοῦ δεξίματος, τὸν σκοτεινὸ Σκοπὸ ἀριστερά, μὲ τ' ἄσπρα σπιτάκια τοῦ Ἀργασιοῦ στὰ πόδια του, κι' ἕνα ἄσπρο μοναστήρι στὴν κορφή, καὶ τ' Ἀκρωτήρι ἀπὸ τὴν ἄλλη, κι' ἀνάμεσα ἡ πόλις μὲ τ' ἄσπρα της τὰ σπίτια, σὰν πρόσχαρο χαμόγελο μὲς στὴν Αὐγή. Ἀπάνω της, τὰ νεροφαγωμένα πλάγια τοῦ σταχτεροῦ λόφου τοῦ Κάστρου, ἔμοιαζαν στὰ πρῶτα ροδίσματα τῆς ἡμέρας, σὰν φλόγες γιγάντιες χαρούμενης φωτιᾶς. Κι' ἔξαφνα, ξέλαμψε ὅλος ὁ τόπος, ἀπ' τὸν ἥλιο ποῦ ξεπρόβαλε σὲ ἕναν γαλάζιο, γαλάζιον οὐρανό, κι' ἀρχίνησε τὸ πανηγύρι.

Ὁ Ἰταλὸς ὑφυπουργὸς κ. Μποντρέρο καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Νικολούδης

Μιὰ—μιὰ ἡ καμπάνες, ἀπὸ τὶς τόσες ἐκκλησιές, ποῦ ὑψώνουν τὰ ὡραῖα ἰδιόρρυθμα καμπαναριά τους πρὸς τὸν οὐρανό, ἀρχίνησαν τὶς χαρμόσυνες τρίλλιες τους, ὕστερα ἡ μουσικές, καλῶντας τὸν λαὸ στὸ πανηγύρι. Ἀσφαλῶς κάλεσμα, γιατὶ ἀμφιβάλλω ἂν πολλοὶ εἶχαν ἀπὸ βραδὺς κοιμηθῆ, κι' ἀπὸ νωρίς, κάτω ἀπ' τὰ χαρακτηριστικὰ «βόλτα» τῆς παραλίας ξεπροβάλλαν πυκνὰ κατὰ τὸν μῶλο, ποῦ τὰ καράβια φέρνουν τοὺς προσκυνητὰς τοῦ κοινοῦ προσκυνήματος μιᾶς καρδιᾶς ποῦ ἐπόνεσε, ἔπαλλε καὶ ἐπάλαισε μὲ ἴση στοργὴ καὶ γιὰ τὶς δυὸ πατρίδες. Καὶ τὸ προσκύνημα ἀρχινᾷ, πρὶν κἂν τὰ κανόνια τοῦ «Βενέτσια», ποῦ φέρνει τοὺς Ἰταλοὺς ἐπισήμους, χαιρετίσουν τὴν πατρίδα τοῦ «δικοῦ» τους Φωσκόλου. Ἡ Ἑλληνικὲς καρδιές, τὸ ἔχουν ἀρχίσει, χωρὶς κανονιές, εὐθὺς μὲ τ' ἀντίκρυσμα τῆς γῆς ποῦ τὸν ἐγέννησε, νοιώθοντας πῶς εἶνε «δικός» τους πειὸ πολύ, γιατὶ μέσα του δὲν ἦταν τὸ ἑλληνικὸ αἷμα τῆς μητέρας του ποῦ ἐκυκλοφοροῦσε μονάχα, ἀλλὰ ὅλοι οἱ χυμοὶ τῆς γῆς ποῦ τὸν ἐγέννησε καὶ τὸν μεγάλωσε, τῆς χαριτωμένης αὐτῆς ἑλληνικῆς γῆς, ποῦ νήπιο ἀκόμη ἄρχισε νὰ νοιώθῃ τὸν πόθο γιὰ τὴν Ἐλευθερία, τὴν Ἀλήθεια, τὴν Δικαιοσύνη, ὅλη ἡ εἰλικρίνεια τοῦ γαλάζιου οὐρανοῦ της, ὅλη ἡ ὀμορφιὰ τῆς φύσεώς της, ὅλη ἡ γλυκάδα τοῦ ἀγέρα της.

Νὰ τὸ Ἀργάσι, καὶ τ' Ἀκρωτήρι, ποῦ πόθησε νὰ καθήσῃ, ὅταν μέσα στὸ σκοτεινὸ καὶ συννεφιασμένο Λονδῖνον, δυστυχισμένος καὶ κουρασμένος, νοστάλγησε νὰ ξαναγυρίσῃ στὴν «πατρίδα» του, «σ' ἕνα μικρὸ ἐξοχικὸ σπιτάκι, ποῦ νὰ βλέπῃ τὴν θάλασσα, τοὺς λόφους, τὴν πόλι, νομίζοντας πῶς θὰ εἶνε στὸν παράδεισο...».

Κι' ὕστερα, ὅταν ἄρχισαν ἡ ἐπίσημες στιγμές, μὲ τὸ στεφάνωμα τῆς ὡραίας προτομῆς, κι' ἡ ἑλληνικὲς καρδιές, τὸν ἔννοιωθαν ὅλοι, ἕνα καὶ πειὸ δικό τους, νὰ τὸ μικρὸ σπιτάκι, τὸ ταπεινό, μὲ τὶς τρεῖς καμαροῦλες του, ἡ δυὸ μονάχα, ποῦ πέρασε τὰ πρῶτα του χρόνια καὶ τὶς πρῶτες του ἀνησυχίες, νὰ ἡ Ὁδηγήτρια, ποῦ μέσα στὴν σιγαλιὰ τῆς καλοκαιρινῆς νύχτας, ἐνῷ θ' ἀνέβαιναν ἀπ' τὸν Ζακυνθινὸ κάμπο ὅλα τ' ἀρώματα τῆς χαριτωμένης γῆς, διάβαζε μοναχός του.

Νὰ τὸ Γιέττο, ἡ Ἑβραιογειτονιά, ποῦ ξεκινῶντας μιὰ μέρα, στὸ ξύπνημα τῆς ἐλεύθερης ψυχῆς του, ἀρχηγὸς μικροσκοπικῶν ἐπαναστατῶν, καὶ ρίχνοντας τὶς πέτρες ἑνὸς ἀνελεύθερου τοίχου, μ' ἕνα σιδερένιο μπαλντᾶ διεκήρυσσε ἐκεῖνα ποῦ τόσον ἀργότερα θὰ ξεφώνιζε ν' ἀκουστῇ σ' ὅλον τὸν κόσμο:

— Δὲν εἶνε δίκηο νὰ εἶνε περιωρισμένοι οἱ Ἑβραῖοι. Εἶνε ἄνθρωποι, καὶ πρέπει νὰ εἶνε ἐλεύθεροι!

Ἦταν ἐννηὰ χρονῶν, κι' εἶχε προηγηθῆ τέσσερα χρόνια τῶν «Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου» ποῦ ἔσπειρε ὕστερα στὸν κόσμο ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις.

Τὸ Γέττο σήμερα δὲν ἔχει Ἑβραίους φυλακισμένους. Δὲν ἔχει κἂν πολλοὺς Ἑβραίους. Ὅμως καὶ χωρὶς τὴν ἐπιγραφὴ ποῦ οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ζακύνθου ἔβαλαν «γιὰ νὰ θυμοῦνται ὅτι ἐδῶ ὑπερήσπισε τὴν ἀνεξαρτησίαν, εἰς ἡλικίαν ἐννέα ἐτῶν», δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ξεχαστῇ τὸ ὑπέροχο δίδαγμα. Τὸ πνεῦμα τοῦ Φωσκόλου ἐξακολουθεῖ νὰ πλανᾶται παντοῦ, ἀπάνω ἀπὸ τὴν «γλυκειά του Ζάκυνθο», μ' ὅλους «τοὺς στοχασμούς του»! Γιατὶ ὁ Φώσκολος, ἀπάνω κι' ἀπ' τὴν ποίησι, ἀπάνω κι' ἀπ' τὴν τέχνη, ἦταν μιὰ μεγάλη—μεγάλη καὶ ξεχωριστὴ ἀνθρώπινη καρδιά.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

— Ὁ καιρὸς ηὐνόησεν ἐξαιρετικὰ τὸν «Ἱέρακα», τὸ πλοῖον τῶν ἑορτῶν καὶ τῶν πανηγύρεων, τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον καὶ οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Παιδείας μετὰ τῶν κυριῶν Μιχαλακοπούλου καὶ Νικολούδη.

Τοῦ «Ἱέρακος» ἐπέβαινον ἐπίσης ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πολίτου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μινώττου, ἡ κ. Εἰρήνη Δενδρινοῦ, ἡ κ. Ἐλ. Νεγροπόντη, ἡ κ. Κολυβᾶ, ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. Κ. Ζέγγελης, ὁ κ. Γ. Σωτηρίου, ὁ κ. Α. Ἀνδρεάδης, ὁ κ. Α. Μάτεσις, ὁ κ. Καλαποθάκης, ὁ κ. Α. Φιλαδελφεύς, ὁ κ. Π. Μαζαράκης, ὁ κ. Μπαμπάκος, ὁ κ. Ἀθανασιάδης—Νόβας, ὁ κ. Ι. Δαμβέργης, ὁ κ. Ι. Μασσόνι, ὁ κ. Βεργκάνι, ἀνταποκριτὴς τοῦ «Κορριέρε ντέλλα Σέρρα», ὁ κ. Μπαττίτι, οἱ ἀντιπρόσωποι ξένων ἐφημερίδων κ. κ. Μπρονναίρ, Μαυροκορδάτος, Φώφτ, Ρουλάν, ὁ κ. Κοσμέλλι, ἀντιπρόσωπος ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας, ἀντιπρόσωποι τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου κ. ἄ.

— Ἐν Ζακύνθῳ εἶχε προηγηθῆ τὸ ἰταλικὸν ἀντιτορπιλλικὸν «Λεόνε», τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον ὁ πρέσβυς τῆς Ἰταλίας μετὰ τῆς κυρίας καὶ δεσποινίδος Ἀρλόττα, κατὰ τὰς 8 δὲ ἔφθασεν εἰς Ζάκυνθον καὶ τὸ καταδρομικὸν «Βενέτσια», φέρον ἐξ Ἰταλίας τοὺς λοιποὺς Ἰταλοὺς ἐπισήμους, ἤτοι τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Μποντρέρο, τὸν πρόεδρον τῆς ἰταλικῆς Γερουσίας κ. Τσίππικο, τὸν ὑποναύαρχον Ἐνρίκο Κουτσούρι, τὸν γνωστὸν συγγραφέα καὶ διευθυντὴν τοῦ «Κορριέρε ντέλλα Σέρα» κ. Οὖγον Ὀγζιέττι, τὸν βουλευτὴν καὶ ἀρχαιολόγον κ. Μπιάτζιο Πάτσε κ. ἄ.

— Ὁ οὐρανός, ὁ ὁποῖος τὴν παραμονὴν εἶχεν ἀπελπίσει τοὺς Ζακυνθίους, τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἐφόρεσε τὰ καλά του, συμμετέχων κατὰ τὸν ἀξιολογώτερον τρόπον εἰς τὸν πανηγυρισμόν.

— Ἡ πόλις ἀπὸ πολὺ πρωῒ ἦτο ἀνάστατος, ὁ δὲ κόσμος λίαν ἐνωρὶς εἶχε συρρεύσει εἰς τὸν μῶλον καὶ τὴν ἀποβάθραν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἐπισήμων, τοὺς ὁποίους προϋπάντησαν ἐπὶ τοῦ «Ἱέρακος» ὁ νομάρχης κ. Μεταξᾶς καὶ ὁ δήμαρχος κ. Ἰθακήσιος, μετὰ τῶν ἐν Ζακύνθῳ μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἑορτῶν.

Ὁ κ. Ἰθακήσιος ἐνεφανίσθη πρὸς στιγμὴν μὲ ὕφος ἱππότου, φέρων ἀντὶ λοφίου τὰ ἄσπρα πέτσινα γάντια του ἐνσφηνωμένα εἰς τὸ μπὸρ τοῦ ὑψηλοῦ του καπέλλου.

— Οἱ Ἰταλοὶ ἀντιπρόσωποι ἀποβιβαζόμενοι κατέθεσαν στέφανον εἰς τὸν ἀνδριάντα τοῦ Σολωμοῦ καὶ τὸ Ἡρῷον τῶν κατὰ τοὺς πολέμους πεσόντων.

— Τὸν σημαιοστολισμὸν τῆς πόλεως καὶ τὴν ἐν γένει εὔθυμον καὶ ἑορτάσιμον ὄψιν αὐτῆς συνεπλήρωσαν γραφικώτατα τὰ ἄπειρα μπουκέττα τῶν λουλουδιῶν ποῦ περιέφεραν πρὸς πώλησιν οἱ πλανόδιοι πωληταὶ καὶ ὁ γυναικεῖος κόσμος ποῦ ἐθεᾶτο ἀπὸ τὰ παράθυρα τὴν διάβασιν τῶν ἐπισήμων.

Εἰς ἕνα παράθυρον, ὄχι ὀλιγώτερον συμπαθητικὴ τῶν κυριῶν της, μία κορδελλοστολισμένη γάτα παρηκολούθει καὶ αὐτὴ μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος.

— Εἰς τὴν νομαρχίαν, ὅπου ἐγένετο ἡ δεξίωσις τῶν ξένων, τὰ παιδάκια κάποιου νηπιαγωγείου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῆς διδασκαλίσσης, συμπαθοῦς τύπου διδασκαλίσσης ὑπερέτσης, ὑπεδέχοντο τοὺς ξένους μὲ ἰταλικὰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας.

Ἡ δεσποινὶς Ἀμπελορράδη προσέφερεν εἰς τὰς κυρίας τῶν ἐπισήμων ἀνθοδέσμας ἀπὸ ὡραῖα τριαντάφυλλα.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δεξιώσεως προσεφέρθησαν ὀρεκτικώτατα πατὲ καὶ θαυμάσια ζακυνθινὰ «βερντέα».

— Λόγῳ τῶν ἀποστάσεων τῶν διαφόρων τόπων τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος πολλὰς εὐγνωμόνως ἐγένετο δεκτὴ ἡ εὐγενὴς διάθεσις αὐτοκινήτων καὶ ἁμαξῶν διὰ τοὺς πανηγυριστάς.

— Τὸν ἐμπνευσμένον λόγον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τὸν ἐξ ἴσου ὡραῖον λόγον τοῦ Ἰταλοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Μποντρέρο ἐπηκολούθησεν ἡ κατάθεσις τῶν στεφάνων, χωρὶς ἄλλους λόγους εὐτυχῶς.

Ὁ στέφανος τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἀπλούστατος ἐκ δάφνης, φέρων ταινίας μὲ τὰ ἰταλικὰ χρώματα.

Ὁ στέφανος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἑορτασμοῦ ὡραιότατος ἀπὸ λευκὰ χρυσάνθεμα.

Πολὺ ὡραία ὑπῆρξεν ἡ ἰδέα τῆς καταθέσεως στεφάνων ἐκ μέρους τοῦ γυμνασίου καὶ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων Ζακύνθου διὰ μαθητῶν αὐτῶν.

— Τὴν στιγμὴν τῆς ἀποκαλύψεως τῆς προτομῆς τοῦ Φωσκόλου, ὑπὸ τοῦ κ. Νικολούδη, ἐκόπησαν τὰ σχοινιὰ τῶν σημαιῶν καὶ μετὰ ξώπλεξαν τὰ σχοινιὰ, μετὰ προσπάθειαν ἐγένετο ἡ ἀποκάλυψις, παρέμεινε δὲ ἐν τέλει τὸ ἓν σχοινὶ περὶ τὸν λαιμὸν τοῦ Φωσκόλου, ὑποστάντος οὕτω μεταθανάτιον ἀπαγχονισμόν.

— Εἰς τοὺς πανηγυριστὰς ἐνεποίησεν ποιάν τινα ἔκπληξιν, ὅτι κεντρικώτατος δρόμος τῆς Ζακύνθου ἐξακολουθεῖ καὶ ὀνομάζεται «Λεωφόρος Ἀναστασίου Ταβουλάρη».

Τὴν ὀνομασίαν αὐτὴν δικαιολογοῦν οἱ Ζακύνθιοι ἐκ τοῦ ὅτι ὁ οὕτω τιμώμενος κατεσκεύασε τοὺς ὁμολογουμένως ὡραίους ἐξ ἀσφάλτου δρόμους τῆς Ζακύνθου. Εὐγνωμοσύνη λίαν ἀμφισβητήσιμος καὶ μὴ τιμῶσα ἀπολύτως τὸν καλὸν αὐτὸν τόπον.

—Εἰς τὸ Γέττο, τὴν ἑβραϊκὴν συνοικίαν, ὅπου εἰς τὴν πρόσοψιν τῆς συναγωγῆς ἐνετοιχίσθη πλὰξ μὲ τὴν ἐπιγραφήν:

«Οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ζακύνθου θὰ ἐνθυμοῦνται ὅτι ἐδῶ ὑπερήσπισε τὴν ἀνεξαρτησίαν ὁ Οὖγος Φώσκολος εἰς ἡλικίαν 9 ἐτῶν.»

Τὰ σπίτια εἶχον στολισμένα τὰ παράθυρά των μὲ πολύχρωμα ἀτλαζωτὰ πανιά, προφανῶς ἀπὸ «τῆς πραμμάτειες» τῶν κατοίκων τῆς συνοικίας.

—Μία μικρὰ ἀνακούφισις εἰς τὸν ὁμολογούμενον φόρτον τῶν τελετῶν, ὑπῆρξεν ἡ μετάβασις εἰς τὴν Βίλλα Στράνι, εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔγραψεν ὁ Σολωμὸς τὸν ὕμνον πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν.

Κάτω ἕνα τμῆμα τοῦ ὡραίου ζακυνθινοῦ κάμπου, ἀντίκρυ ἡ θάλασσα μὲ τὰ βουνὰ τῆς Κεφαλληνίας καὶ τῆς Πελοποννήσου εἰς τὸ βάθος.

Ὑπὸ τὰ δένδρα, ὅπου ἐγράφη ὁ ὕμνος τῆς ἐλευθερίας, φωτογραφοῦνται οἱ συνελθόντες διὰ τὸν πανηγυρισμὸν ἑνὸς ἄλλου ὑμνητοῦ αὐτῆς, ἐπίσημοι.

Ἡ ἐπάνοδος συνετελέσθη ἀπὸ τὸ θαυμάσιο «Κρύο Νερό».

—Ὁ ὑφυπουργὸς κ. Μποντρέρο, χαρακτηριστικωτάτη καὶ εὐγενὴς μορφή, καθὼς καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας κ. Τσίππικο. Ἰδιαιτέρως συμπαθὴς καὶ προσηνέστατος ὁ κ. Οὖγκο Ὀγιέττι, ὁ γνωστὸς θεατρικὸς συγγραφεύς.

—Τὸ μεσημβρινὸν γεῦμα ἐδόθη εἰς τὴν λέσχην Λομβάρδου, ὅπου παρεκάθησαν ἑκατὸν εἴκοσι ἄτομα.

Ἡ λέσχη Λομβάρδου εἶνε ἡ λέσχη τῶν Λαϊκῶν, καὶ οἱ κ.κ. ὑπουργοὶ τῆς Δημοκρατίας καὶ οἱ κεκλημένοι των ἐγευμάτισαν ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν εἰκόνων τοῦ μακαρίτου Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῆς Βασιλίσσης Σοφίας!

—Τὸ γεῦμα, ὡς συνήθως, ἐκλεκτόν, καὶ ὡς συνήθως ἀκριβώτατον, στοιχίσαν ὡς λέγεται 115 χιλιάδας δραχμῶν.

Μετὰ τὰς προπόσεις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου καὶ τοῦ κ. Ἀρλόττα, πλήρεις πολιτικῶν ὑπονοουμένων, τὰ ὁποῖα ἐπεσφράγισαν αἱ πρὸς τοὺς δημοσιογράφους δηλώσεις τοῦ κ. Μποντρέρο, τελείως φιλολογικὴ ἡ πρόποσις τοῦ κ. Α. Μάτεσι.

—Τὸ ἀπόγευμα, μᾶλλον καλλιτεχνικόν, καταναλώθη εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Μουσείου Ἐκκλησιαστικῆς τέχνης καὶ τῶν ὡραίων ἐκκλησιῶν.

Θαύματα ἡ Φανερωμένη καὶ ἡ Κυρία τῶν Ἀγγέλων.

—Τὸ θέατρον καὶ ἡ λέσχη Ζάκυνθος συνεκέντρωσαν τὴν ἐκλεκτὴν ζακυνθινὴν κοινωνίαν.

Εἰς τὴν λέσχην «Ζάκυνθος» ἐπρόκειτο ἐπ' εὐκαιρίᾳ νὰ γίνῃ ἡ πρώτη χειμωνιάτικη συγκέντρωσις τῶν ἐντοπίων, ἐπωφελουμένων τῆς ὡραίας των ὀρχήστρας.

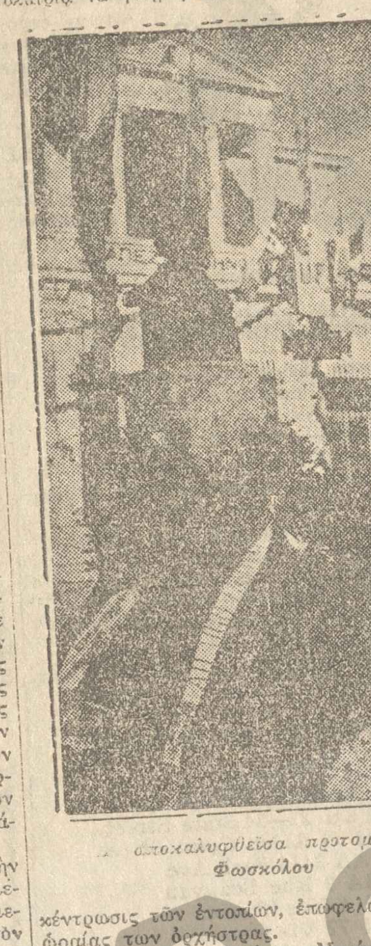

Ἀποκαλυφθεῖσα προτομὴ τοῦ Φωσκόλου

—Εἰς τὸν κ. καὶ τὴν κ. Μινώττου ἀξίζουν πάρα πολλὰ συγχαρητήρια διὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν δραστηριότητα ποῦ κατέβαλλον διὰ τὰς Φωσκολιανὰς ἑορτὰς καὶ τὸ μοναδικὸν καὶ καλλιτεχνικώτατον Φωσκολιανὸν Λεύκωμα τῆς «Ἰονίου Ἀνθολογίας».

—Οἱ ἐπισκέπται μετὰ τῶν ἄλλων θελγήτρων τῆς Ζακύνθου, δὲν παρέλειψαν δεόντως νὰ ἐκτιμήσουν τὸ μαντολάτο, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐπέστρεψαν ὅλοι φορτωμένοι εἰς τὸν «Ἱέρακα», ὁ ὁποῖος εἰς τὰς 7 1)2 ἐγκατέλειπε τὴν ὡραίαν Ζάκυνθον.

Γ. Α.

ΝΕΟΝ ΦΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

— Ο ΖΟΦΦΡ ΖΗΤΕΙ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΝ
— Ο ΓΚΡΕΫ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΚΑΙ ΕΛΠΙΖΕΙ
— ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ

Θ'.

(Εἰς τὴν χθεσινὴν συνέχειαν ὁ κ. Πουανκαρὲ ἀφηγεῖται τὴν δραματικὴν συνάντησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Βιβιανὶ καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας κ. Σέν, ὅστις ἠρώτησε τὸν πρῶτον τί θὰ ἔπραττεν ἡ Γαλλία ἐν περιπτώσει πολέμου μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Γερμανίας. Ὁ κ. Σὲν ἔταξε δωδεκάωρον προθεσμίαν διὰ τὴν ἀπάντησιν. Συγχρόνως δ' ἐζήτησε νὰ δοθοῦν εἰς αὐτὸν τὰ διαβατήριά του ἵνα ἀναχωρήσῃ ἐκ Παρισίων.)

Μετὰ τὴν ὀδυνηρὰν αὐτὴν συνάντησιν, ὁ πρεσβευτὴς ἀπέστειλεν εἰς Βερολῖνον τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον ἀπεκρυπτογραφήσαμεν βραδύτερον καὶ τὸ ὁποῖον εἶχεν ὡς ἑξῆς:

«Παρίσιοι, 31 Ἰουλίου. Ἀπάντησις εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 180. Τὸ ἐρώτημα ἐτέθη τὴν 7ην ὥραν. Ὁ πρωθυπουργός μοῦ εἶπεν, ὅτι οὐδεμίαν εἴδησιν εἶχε περὶ ρωσσικῆς γενικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἀλλὰ μόνον περὶ προφυλακτικῶν τινων μέτρων. Συνεπῶς θὰ ἐπεθύμει νὰ μὴ παραιτηθῇ ἐντελῶς τῆς ἐλπίδος, ὅπως ἴδῃ ἀποφευγόμενα τὰ ἔσχατα μέτρα. Ὑπόσχεται ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα περὶ οὐδετερότητος δι' αὔριον, Σάββατον, ὥραν 1 μ. μ. (Ὑπογρ.) ΣΕΝ.»

Ἡ ἐπιστράτευσις σημαίνει ἀφεύκτως πόλεμον

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ὁ βαρῶνος Σὲν δὲν τὰ εἶπεν ὅλα εἰς τὸν κ. Βιβιανί. Εἶχε θεωρήσει τόσον χυδαίαν τὴν ἀποστολήν, ἥτις τῷ ἀνετέθη ἐκ Βερολίνου, ὥστε δὲν τὴν ἐξεπλήρωσεν ὁλόκληρον καὶ δὲν ἀνέφερεν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν τὴν κεφαλαιώδη φράσιν τῶν ὁδηγιῶν, αἵτινες εἶχον ἀπευθυνθῆ πρὸς αὐτόν: «Ἡ ἐπιστράτευσις σημαίνει ἀφεύκτως τὸν πόλεμον». Τὸ ἐν λόγῳ τηλεγράφημα τῆς Βιλελμστράσσε, ἀποκρυπτογραφηθὲν ἐπίσης βραδύτερον, εἶχεν ὡς ἑξῆς:

«Τὸ ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν Βερολίνου πρὸς τὴν γερμανικὴν πρεσβείαν, Παρισίους. Βερολῖνον, 31 Ἰουλίου 1914, 4 ὥ. 10', ἀριθ. 180. Ἡ Ρωσσία, παρὰ τὴν συνεχιζομένην εἰσέτι μεσολαβητικὴν ἐνέργειάν μας καὶ μολονότι ἡμεῖς οὐδενὸς εἴδους μέτρον ἐπιστρατεύσεως ἐλάβομεν, ἀπεφάσισε τὴν κινητοποίησιν ὁλοκλήρου τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου της, στρεφομένην ἑπομένως ἐναντίον ἡμῶν. Κατόπιν τούτου ἐκηρύξαμεν τὴν «κατάστασιν ἐπικειμένου πολέμου», τὴν ὁποίαν θὰ ἐπακολουθήσῃ ἐπιστράτευσις ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Ρωσσία δὲν ἀναστείλῃ ἐντὸς δώδεκα ὡρῶν πᾶν πολεμικὸν μέτρον ἐναντίον ἡμῶν καὶ τῆς Αὐστρίας. Ἡ ἐπιστράτευσις σημαίνει ἀφεύκτως πόλεμον. Παρακαλοῦμεν ἐρωτήσατε τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν ἂν θέλῃ, ἐν περιπτώσει ρωσσογερμανικοῦ πολέμου, νὰ παραμείνῃ οὐδετέρα. Ἀπάντησις δέον νὰ δοθῇ ἐντὸς δεκαοκτὼ ὡρῶν. Τηλεγραφήσατε πάραυτα ὥραν θέσεως ἐρωτήματος. Μεγίστη σπουδὴ ἐπιβάλλεται.»

Τὰ λύτρα τῆς οὐδετερότητος

Ἡ συνέχεια εἶχε κρυπτογραφηθῆ εἰς κλεῖδα πολὺ πλέον περίπλοκον καὶ ἡ μετάφρασις, τὴν ὁποίαν ἔκαμε βραδύτερον ἡ κρυπτογραφικὴ ὑπηρεσία μας, παρέμεινεν ἀτελής, ἀλλὰ καὶ πάλιν εἶνε ἀναμφισβητήτου ἀκριβείας καὶ σήμερον ἐπικυροῦται:

«Ἀπόρρητον. Ἂν, ὅπως ὑπάρχουν λόγοι νὰ ὑποθέσωμεν, ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις δηλώσῃ ὅτι θὰ παραμείνῃ οὐδετέρα, παρακαλῶ τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα νὰ γνωρίσῃ εἰς αὐτήν, ὅτι θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἀξιώσωμεν ὡς ἐνέχυρον τῆς οὐδετερότητός της τὴν παράδοσιν τῶν φρουρίων Τοὺλ καὶ Βερντέν, τὰ ὁποῖα θὰ καταλάβωμεν καὶ θὰ ἀποδώσωμεν μετὰ τὸν τερματισμὸν τοῦ πολέμου ἐναντίον τῆς Ρωσσίας. Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο δέον νὰ ἔχῃ γνωσθῆ ἐνταῦθα αὔριον, 4ην ἀπογευματινήν.»

Αὐτὴ λοιπὸν θὰ ἦτο ἡ ἀμοιβὴ ἢ τὰ λύτρα τῆς οὐδετερότητός μας, ἂν συγκατετιθέμεθα νὰ ἐγκαταλείψωμεν τοὺς συμμάχους μας! Καί, βεβαίως, μετὰ τὴν ἀπαρχὴν αὐτήν, θὰ ὑφιστάμεθα καὶ ἄλλας ταπεινώσεις. Θὰ ὑπεχρεούμεθα νὰ ἀφήσωμεν τὴν Γερμανίαν νὰ καταλάβῃ τὰ δύο σπουδαιότερα ἀνατολικὰ φρούριά μας καί, ὅταν αὐτὴ θὰ κατέβαλλε τὴν Ρωσσίαν, θὰ μᾶς εἶχεν εὐκόλως εἰς τὴν διάθεσίν της. Ἀλλά, μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Σέν, ὁ κ. Βιβιανὶ δὲν ἠδύνατο νὰ μαντεύσῃ ὅσα ὁ πρεσβευτὴς δὲν εἶχε τολμήσει νὰ τοῦ εἴπῃ.

Συστάσεις κατόπιν ἑορτῆς

Ἄλλως τε, ἠρνεῖτο νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐν Ρωσσίᾳ εἶχε διαταχθῆ γενικὴ ἐπιστράτευσις καὶ ἡ ἔκπληξίς του ἦτο ἀκόμη τόσον μεγάλη, ὥστε εὐθὺς μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Σὲν ἔδιδεν ἐντολὴν πρὸς τὸν κ. ντὲ Μαζερὶ νὰ γράψῃ καὶ ἔσπευδε νὰ ὑπογράψῃ τὸ κάτωθι τηλεγράφημα, ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν κ. Παλεολόγκ:

«Ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις, ἰσχυριζομένη, ὅτι ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις διέταξε τὴν γενικὴν κινητοποίησιν τῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν δυνάμεών της, ἀπεφάσισε τὴν μεσημβρίαν νὰ λάβῃ ὅλα τὰ στρατιωτικὰ μέτρα, ἅτινα συνεπάγεται ἡ λεγομένη «κατάστασις ἐπικειμένου πολέμου». Ἀνακοινῶν μοι τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἀπόψε ὥραν 7ην ὁ βαρῶνος Σὲν προσέθεσεν ὅτι ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις θὰ ἠξίου συγχρόνως, ὅπως ἡ Ρωσσία ἀποστρατευθῇ. Ἂν ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις δὲν δώσῃ ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν ἐντὸς προθεσμίας δώδεκα ὡρῶν, ἡ Γερμανία θὰ διατάξῃ καὶ αὐτὴ ἐπιστράτευσιν. Ἀπήντησα πρὸς τὸν πρέσβυν τῆς Γερμανίας, ὅτι οὐδεμίαν εἶχον πληροφορίαν περὶ δῆθεν γενικῆς κινητοποιήσεως τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, τὴν ὁποίαν ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἐπεκαλεῖτο ὡς λόγον τῶν νέων στρατιωτικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἀπὸ τῆς σήμερον.

»Ὁ βαρῶνος Σὲν μὲ ἠρώτησε, καταλήγων, ἐξ ὀνόματος τῆς κυβερνήσεώς του, ὁποία θὰ ἦτο, ἐν περιπτώσει συρράξεως μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ρωσσίας, ἡ στάσις τῆς Γαλλίας· δὲν τοῦ ἀπήντησα. Μοῦ εἶπεν ὅτι θὰ ἤρχετο νὰ λάβῃ τὴν ἀπάντησίν μου αὔριον Σάββατον καὶ ὥραν 1 μ. μ. Δὲν προτίθεμαι νὰ τοῦ κάμω δήλωσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ θὰ περιορισθῶ νὰ τοῦ εἴπω, ὅτι ἡ Γαλλία θὰ ἐμπνευσθῇ ἐκ τῶν συμφερόντων της. Ἡ κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας, πράγματι, μόνον εἰς τὴν σύμμαχόν της ὀφείλει λόγον τῶν προθέσεών της.

»Σᾶς παρακαλῶ νὰ φέρετε ἀμέσως τὰ ἀνωτέρω εἰς γνῶσιν τοῦ κ. Σαζόνωφ καὶ νὰ μὲ πληροφορήσετε ἐπειγόντως περὶ τῆς πραγματικότητος τῆς δῆθεν γενικῆς κινητοποιήσεως ἐν Ρωσσίᾳ. Ὡς σᾶς ἐγνώρισα ἤδη, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις πρὸς τὸ ὑπέρτερον συμφέρον τῆς εἰρήνης, ἀποφεύγει, ὅσον ἀφορᾷ ἑαυτήν, πᾶν ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ τὴν κρίσιν. (Ὑπογρ.) Ρενὲ Βιβιανί.»

Ὅπως δεικνύει τὸ κείμενον, τὸ τηλεγράφημα συνετάγη καὶ ὑπεγράφη, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Σέν, καὶ πρὶν ἢ ὁ κ. Βιβιανὶ λάβῃ γνῶσιν τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ κ. Παλεολόγκ, ὅπερ ἀνήγγελλε τὴν γενικὴν ἐπιστράτευσιν τῆς Ρωσσίας.

Πράγματι τὸ τηλεγράφημα τοῦτο μᾶς ἐκομίσθη, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ἐνῷ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀρχίσει τὴν 9ην ἑσπερινήν, συνεδρίαζεν ἀκόμη. Ἄλλως τε, δὲν ἀπετέλει πλέον παρὰ ἐπιβεβαίωσιν τῶν ἐμμέσων εἰδήσεων, τὰς ὁποίας εἴχομεν λάβει.

Ὁ Ζόφφρ ζητεῖ ἐπιστράτευσιν

Συνεκροτήσαμεν, διαρκούσης τῆς ἡμέρας, ἀλλεπάλληλα συμβούλια. Ὅταν ἡ κυβέρνησις ἐπληροφορήθη τὴν κήρυξιν τῆς καταστάσεως ἐπικειμένου πολέμου ἐν Γερμανίᾳ, συνῆλθεν ἐκ νέου καὶ ἔλαβε γνῶσιν μιᾶς νότας τοῦ στρατηγοῦ Ζόφφρ, ὅστις ἔλεγεν ὅτι εὐθεωρεῖ ὡς ἐπείγουσαν τὴν πλήρη ἐπιστράτευσιν τῶν σωμάτων τῆς Ἀνατολικῆς Γαλλίας.

«Εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖον, ἐτόνιζεν ὁ ἀρχιστράτηγος, ὅπως ἡ κυβέρνησις μάθῃ ὅτι ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ταύτης πᾶσα εἰκοσιτετράωρος ἐπιβράδυνσις τῆς κλήσεως τῶν ἐφέδρων καὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ τηλεγραφήματος περὶ τῶν μέτρων καλύψεως θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν καθυστέρησιν τῆς συγκεντρώσεώς μας, δηλαδὴ τὴν πρωταρχικὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ ἐδάφους μας κατὰ δέκα πέντε ἢ εἴκοσι χιλιόμετρα ἑκάστην ἡμέραν ἐπιβραδύνσεως. Ὁ ἀρχιστράτηγος δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην ταύτην.»

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἔκρινεν, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ κωφεύσῃ εἰς τὴν ἔκκλησιν ταύτην. Ἀπεφάσισε περὶ τὴν 5ην ἀπογευματινήν, ὅτι θὰ ἐλαμβάνοντο «τὰ πλέον ἐκτεταμένα μέτρα» ὅσον ἀφορᾷ τὰ πέντε σώματα καλύψεως.

Γενικὴ ἐπιστράτευσις τῆς Αὐστρίας

Μετὰ πάροδον ὀλίγης ὥρας ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἡ Αὐστρία εἶχε πρὸ μικροῦ διατάξει γενικὴν ἐπιστράτευσιν:

«Βιέννη, 31 Ἰουλίου 1914, 5 μ. μ., ληφθὲν τῇ 19.30'. Ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Ὡς προέβλεπον εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 122 τηλεγράφημά μου, ἡ διαταγὴ γενικῆς κινητοποιήσεως ἐδόθη πρὸ ὀλίγου εἰς τὰς αὐστροουγγρικὰς στρατιάς. Καλοῦνται ὅλοι οἱ ἄρρενες ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἐννάτου μέχρι τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους. Ἔλαβον γνῶσιν τῆς διαταγῆς ταύτης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. Οὐδὲν ἠδυνήθην νὰ πληροφορηθῶ ἐν σχέσει μὲ τὰς προθέσεις τῆς Γερμανίας...»

Τὸ πρῶτον τοῦτο τηλεγράφημα, ληφθὲν μίαν ὥραν πρὸ τοῦ ἀναγγέλλοντος τὴν ρωσσικὴν γενικὴν ἐπιστράτευσιν, ἐπηκολούθησε δεύτερον, τὸ ὁποῖον ἐλήφθη τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς ὥραν μὲ τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. Παλεολόγκ:

«Βιέννη, 31 Ἰουλίου, 6 μ. μ., ληφθὲν τῇ 20.30'. Ἡ γενικὴ ἐπιστράτευσις, περιλαμβάνουσα ὅλους τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἐννάτου μέχρι τοῦ τεσσαρακοστοῦ δευτέρου ἔτους, διετάχθη ὑπὸ τῆς αὐστροουγγρικῆς κυβερνήσεως. Ὁ Ρῶσσος συνάδελφός μου φρονεῖ ἀκόμη ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ καθαρὰν ἀντίφασιν πρὸς τὰς δηλώσεις τοῦ κόμητος Μπέρχτολδ. Ὑποθέτει ὅτι δι' αὐτῆς τῆς παρενθέσεως τῶν στρατευμάτων εἰς τὰ σύνορά της, ἡ Αὐστρία ζητεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ἕναν ἀναγκαστικὸν ἐντοπισμὸν τῆς συρράξεως, ἀλλ' ἀναγνωρίζει ὅτι, διὰ τοῦ ἐξαναγκασμοῦ τούτου, ἡ κυβέρνησις τῆς Βιέννης κινδυνεύει νὰ προκαλέσῃ τὴν κρίσιν, τὴν ὁποίαν ἰσχυρίζεται ὅτι θέλει ν' ἀποφύγῃ. Ἡ ἐπικρατοῦσα ἐν Βιέννῃ γνώμη εἶνε ὅτι ἐπίκειται γενικὴ σύρραξις...»

Πολιτικὰ σχέδια τῶν Γερμανῶν στρατηγῶν

Οὔτε ὁ κ. Ντυμαίν (ὁ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας) μᾶς ὁμιλεῖ περὶ τῆς ρωσσικῆς ἐπιστρατεύσεως· πράγματι δὲ αὐτὴ δὲν ἔχει ἀναγγελθῆ εἰς τὴν Βιέννην, καθ' ἣν στιγμὴν ἀποφασίζεται ἡ αὐστριακὴ γενικὴ ἐπιστράτευσις. Ἤδη ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς 30 Ἰουλίου, πρὶν ἡ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ρωσσικῆς γενικῆς ἐπιστρατεύσεως, ὁ στρατηγὸς Μόλτκε εἶχεν ἐπιμείνει ἐκ Βερολίνου, ἐξ ὀνόματος τοῦ γερμανικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ὅπως ἡ Αὐστρία κινητοποιηθῇ ἀμέσως ἐναντίον τῆς Ρωσσίας, «Θὰ ἐπιστρατευθῇ καὶ ἡ Γερμανία», προσέθετε. Νὰ ἐξαναγκασθῇ ἡ Ἰταλία δι' ἀνταλλαγμάτων, ὅπως ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκόν της ὡς συμμάχου.»

Τὸ σχέδιον λοιπὸν τῶν Γερμανῶν στρατηγῶν ἦτο τόσον πολιτικόν, ὅσον καὶ στρατιωτικὸν καὶ ἀντετίθετο, ὁσάκις παρίστατο ἀνάγκη, εἰς τὴν διπλωματίαν τοῦ «πολιτικοῦ» Μπέτμαν — Χόλβεγκ.

Τὴν πρωΐαν τῆς 31 Ἰουλίου, ὁ Μπέρχτολδ συνεκάλεσε τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ εἶπε πρὸς τοὺς συναδέλφους του:

«Σᾶς ἐκάλεσα, διότι χθὲς εἶχον τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ Γερμανία ἐφυγομάχει, ἀλλὰ τώρα ἔχομεν ρητὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἀνωτάτης στρατιωτικῆς ἀρχῆς της.»

Καὶ προτείνει τὴν γενικὴν ἐπιστράτευσιν. Ἡ διαταγὴ ἀποστέλλεται ἐκ τῆς αὐτοκρατορικῆς καγκελλαρίας τὴν 11.30' π. μ. καὶ δημοσιεύεται τὴν μεσημβρίαν, χωρὶς οὐδεὶς ἐν Βιέννῃ νὰ γνωρίζῃ τι περὶ τῆς ρωσσικῆς ἐπιστρατεύσεως.

Ὁ Γκρεΰ προσπαθεῖ καὶ ἐλπίζει...

Παρ' ὅλας αὐτὰς τὰς πολεμικὰς προπαρασκευάς, ὁ σὲρ Ἔδ. Γκρεΰ καὶ ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις δὲν ἀπαυδοῦν ἀναζητοῦντες εἰρηνικοὺς διακανονισμούς.

Ὁ σὲρ Φράνσις Μπέρτι (ὁ ἐν Παρισίοις Ἄγγλος πρεσβευτὴς) ἐπιδίδει εἰς τὸ Κὲ ντ' Ὀρσαὶ διακοίνωσιν ἀναφέρουσαν, ὅτι ὁ Βρεττανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν συνεχάρη καὶ ηὐχαρίστησε τὸν κ. Σαζόνωφ διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν συζητήσεων μὲ τὴν Αὐστρίαν. Ὁ Γκρεΰ, ἀφ' ἑτέρου, ἐδήλωσε πρὸς τὸν πρίγκηπα Λιχνόβσκυ ὅτι, ἂν ἡ Αὐστρία δὲν περιώριζε τὴν προέλασίν της ἐντὸς τοῦ σερβικοῦ ἐδάφους, δὲν ἔβλεπε κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν ἀναστολὴ τῶν στρατιωτικῶν παρασκευῶν της.

Εἰς ἄλλην διακοίνωσιν, προσκομισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ σὲρ Φράνσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν 12.30', σημειοῦται ἕνα διάβημα, εἰς ὃ προέβη ὁ πρίγκηψ Λιχνόβσκυ παρὰ τῷ σὲρ Ἔδ. Γκρεΰ.

Ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι εἶνε πρόθυμος νὰ παρέμβῃ παρὰ τῇ αὐστροουγγρικῇ κυβερνήσει, ἀλλὰ μόνον μετὰ τὴν ἅλωσιν τοῦ Βελιγραδίου καὶ τὴν κατάληψιν τῶν παραμεθορίων περιοχῶν. Θὰ ζητήσῃ τότε ἀπὸ τὴν Βιέννην νὰ μὴ προχωρήσῃ περισσότερον ὁ Αὐστριακὸς στρατός. Ἀφ' ἑτέρου —προτείνει— αἱ Δυνάμεις θὰ προσεπάθουν νὰ ἐπιτύχουν ὅπως ἡ Σερβία παράσχῃ «ἐπαρκεῖς ἱκανοποιήσεις» εἰς τὴν Αὐστρίαν.

Τὸ κατειλημμένον ἔδαφος θὰ ἐξεκενοῦτο κατόπιν, ὅταν ἡ Αὐστρία θὰ ἐτύγχανεν αὐτῶν τῶν «ἐπαρκῶν ἱκανοποιήσεων».

Τί ἀκριβῶς σημαίνει αὐτὸς ὁ πλεονασμός; Καὶ διατί νὰ ἀφεθῇ, ἐν πρώτοις, ἡ Αὐστρία νὰ γεμίσῃ τὰ χέρια καὶ νὰ καταλάβῃ τμῆμα τῆς Σερβίας; Ἡ Γερμανία δὲν τὸ ἐξηγεῖ. Ἀλλὰ ὁ σὲρ Ἔδ. Γκρεΰ ἔχει δίκαιον νὰ μὴ ἐξανίσταται. Παίρνει τὰ πράγματα εἰς τὸ σημεῖον ποῦ εὑρίσκονται. Ἐλπίζει μάλιστα, ὡς λέγει, ὅτι, ἂν ἡ Αὐστρία σταματήσῃ τὴν προέλασίν της, ὁ κ. Σαζόνωφ θὰ συγκατατεθῇ νὰ τροποποιήσῃ τὸν «τύπον», τὸν ὁποῖον ἡ Ρωσσία ἐπρότεινεν ἐν σχέσει μὲ τὴν σερβικὴν κυριαρχίαν. Ἀμέσως ὁ κ. Βιβιανί, ἐκ συμφώνου μετ' ἐμοῦ, ἀσπάζεται τὴν νέαν ἰδέαν τοῦ σὲρ Ἔδ. Γκρεΰ καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Παλεολόγκ νὰ ἐπιμείνῃ παρὰ τῷ κ. Σαζόνωφ, ἵνα ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις προσχωρήσῃ χωρὶς ἀναβολὴν εἰς τὴν βρεττανικὴν πρότασιν. Τὸ τηλεγράφημα, ἀρκετὰ μακρόν, διὰ νὰ κρυπτογραφηθῇ ἀποστέλλεται ἐκ Παρισίων τὴν 17ην ὥραν μαζὶ μὲ τὸ κείμενον τῆς ἀγγλικῆς διακοινώσεως. Κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὁ κ. Βιβιανὶ δὲν ἔχει ἀκόμη λάβει ἐκ Πετρουπόλεως τὴν εἴδησιν περὶ τῆς γενικῆς ἐπιστρατεύσεως· εἶνε ὅμως ἀκριβὴς ἡ στιγμή, καθ' ἣν ὁ κ. Σὲν ἔρχεται νὰ τὸν ἐρωτήσῃ σχετικῶς μὲ τὴν οὐδετερότητά μας.

Νέα ἀκτὶς ἐλπίδος

Ὡσὰν διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὰς προσπαθείας μας καὶ τὰς προσπαθείας τοῦ σὲρ Ἔδ. Γκρεΰ, ἰδοὺ ὅτι, τὸ βράδυ, μία νέα ἀκτὶς ἐλπίδος λάμπει πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Πετρουπόλεως:

«Πετρούπολις, 31 Ἰουλίου 1914, 18.43'. Ληφθὲν τῇ 22.50'. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας ἐζήτησε πρὸ ὀλίγου ἀκρόασιν παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι. Ἀφῆκεν εἰς τὸν κ. Σαζόνωφ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ Αὐστρία θὰ ἠδύνατο ἀκόμη νὰ συγκατατεθῇ ὅπως ὑποβάλῃ εἰς τὰς Δυνάμεις τὴν διαφοράν της μὲ τὴν Σερβίαν. Ὁ Τσάρος ἐκάλεσεν ἀμέσως τὸν κόμητα Πουρταλὲς εἰς Πέτερχοφ. (Ὑπογρ.) ΠΑΛΕΟΛΟΓΚ.»

«Πετρούπολις, 31 Ἰουλίου 1914, 19.31'.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τῆς ἀξιοτίμου Πελατείας μας, ὅτι τὸ πασίγνωστον ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ἐργοστάσιον ὡρολογίων "MOVADO,, τῆς Ἑλβετίας, μᾶς παρεχώρησε τὴν Γενικὴν Ἀντιπροσωπείαν δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Μετὰ τιμῆς
Σ. ΜΑΡΚΟΥ & Α. ΤΣΑΜΠΟΥΛΑΣ
Ἀδαμαντοπῶλαι
Ἑρμοῦ 56

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΦΟΡΤΗΓΑ
"ΒΕΡΛΙΕ,,
ΣΧΕΔΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΗ
Πωλοῦνται «τσίφ» εἰς τιμὰς εὐκαιρίας.
Ἐπίσης ἀνταλλακτικὰ "ΒΕΡΛΙΕ,,
καὶ Ρεμόρκες καινουργῆ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ & ΚΟΜΝΗΝΟΣ
21 Καποδιστρίου 21

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΕΚΥΡΙΕΥΣΕ ΤΗΝ ΓΗΝ

Η ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΡΕΟΝΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Νοέμβριος. — Διερχόμεθα τὴν ἐποχὴν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Ἡ δύναμις αὐτὴ ἀντικαθιστῶσα βαθμιαίως τὰ παλαιότερα μέσα θερμάνσεως καὶ κινήσεως, ὑπεισέρχεται παντοῦ, φθάσασα καὶ μέχρι τοῦ μαγειρείου. Καὶ ἔχει τοῦτο τὸ ἐξαιρετικόν, ὅτι δύναται νὰ προέλθῃ ἀπὸ ἀνεκμεταλλεύτους μέχρι τοῦδε πηγὰς τῆς φύσεως, ὡς εἶνε λ. χ. αἱ πτώσεις τῶν ὑδάτων. Ὅσαι χῶραι ἔχουν τοιαύτας φυσικὰς πηγὰς καὶ ἐσκέφθησαν νὰ τὰς ἐκμεταλλευθοῦν, ἔχουν σήμερον μίαν πρώτης τάξεως ἀποθήκην δυνάμεως, ἡ ὁποία προσφέρει μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν βιομηχανίαν των καὶ τὴν ἐν γένει ζωήν των. Πρωτοστατοῦν εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἀμερική. Ἡ Ἀγγλία εἶχεν ὑστερήσει ὀλίγον καὶ μόλις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀντελήφθη τὴν μειονεκτικήν της θέσιν. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους λαμβάνει τοιαῦτα μέτρα, ὥστε μετ' οὐ πολὺ θὰ κατέχῃ τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ χρησιμοποιήσει τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ῥεόντων ὑδάτων

Εἴπομεν ὅτι ἡ διάδοσις τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐπεξετάθη μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς πτώσεως τῶν ὑδάτων.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν αἱ Ἄλπεις ἔχουν καταστῇ μία ἀπὸ τὰς δυναμικωτέρας ζώνας τοῦ κόσμου. Μέσα εἰς τὰς χαράδρας των ἔχουν ἐγκατασταθῇ ἠλεκτρικὰ ἐργοστάσια, τὰ ὁποῖα, ἐκμεταλλευόμενα τὴν πτῶσιν τῶν ὑδάτων, παράγουν ἠλεκτρισμόν, τὸν ὁποῖον μεταδίδουν εἰς ἐργοστάσια, ἀπέχοντα ἑκατοντάδας μιλίων γύρω. Ἐξ ἄλλου τὰ Πυρρηναῖα, τὰ Ἀπέννινα, τὰ Βόσγια καὶ τὰ ἄλλα ὄρη τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης εἶνε προικισμένα μὲ νέον βιομηχανικὸν πλοῦτον, ὁ ὁποῖος εἶνε κεκρυμμένος εἰς τοὺς παγετῶνάς των καὶ εἰς τοὺς ποταμούς των. Μεγάλαι δεξαμεναὶ κτίζονται καὶ συλλέγουν τὸ κατερχόμενον ὕδωρ, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ὕλην τῆς νέας ἐνεργείας. Ἀπὸ τὸν Ρῆνον, τὸν Ροδανὸν καὶ τὸν Δούναβιν ἀναμένονται πολλά. Ἐπὶ τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῶν ἔχουν καταρτισθῇ φιλόδοξα σχέδια, τὰ ὁποῖα θ' ἀπαιτήσουν καὶ χρόνον καὶ δαπάνας πολλὰς ὅπως ἀχθοῦν εἰς πέρας.

Αἱ πρῶται ἐνδείξεις τῆς μεγάλης μεταβολῆς, ἥτις ἐπῆλθεν ἐκ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς φυσικῆς αὐτῆς δυνάμεως, παρατηροῦνται εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἡ χώρα αὐτὴ ἵδρυσε νέας βιομηχανίας εἰς τὴν Λομβαρδίαν, τὴν Βενετίαν καὶ τὴν Λιγουρίαν, δυναμένας νὰ παραβληθοῦν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπόδοσιν, πρὸς τὰς ἐγκατεστημένας ἤδη ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ. Ἡ Ἰταλία ἤρχισε νὰ καθίσταται σοβαρὸς ἀνταγωνιστὴς εἰς πολλὰ προϊόντα, ὑφάσματα, χημικὰ εἴδη, μηχανήματα καὶ χάρτην, τὸν ὁποῖον ἄλλοτε εἰσῆγεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξ ὁλοκλήρου.

Ἐπίσης ἡ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις τῆς Γαλλίας ὑπέστη μεγίστην μεταβολήν, ἡ Ἑλβετία δὲ καὶ ἡ Αὐστρία καθὼς καὶ ἡ Ἱσπανία ἐνίσχυσαν μεγάλως τὴν οἰκονομικήν των θέσιν. Ὁ λευκὸς ἄνθραξ — ὅπως λέγουν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ῥεόντων ὑδάτων — ἐν Γερμανίᾳ πρὸ παντὸς ἀντιπροσωπεύει πρόσθετον πηγὴν δυνάμεως, τῆς ὁποίας δὲν εἶχε γίνει ἐπιστημονικὴ ἐκμετάλλευσις προηγουμένως.

Διὰ νὰ καταδειχθῇ ἡ ἐπιτευχθεῖσα πρόοδος, ἂς ἀναφέρωμεν μερικοὺς ἀριθμούς. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ βιομηχανία κατηνάλωσε τῷ 1925 6.700.000.000 μονάδας ἠλεκτρισμοῦ, ἡ Γερμανία 9.914.000.000 μονάδας· ἡ Γαλλία περὶ τὰς 7.500.000.000 μονάδας· ἡ Ἰταλία 5.800.000.000 μονάδας καὶ ἡ Ἑλβετία 2.700.000.000. Ἡ μεταξὺ Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας διαφορὰ δὲν εἶνε μεγάλη. Ἂν ὅμως ἡ Ἀγγλία ἀναπτύξῃ τὴν ἠλεκτροπαραγωγήν της ὅπως ἡ Γερμανία, θὰ δυνηθῇ νὰ φθάσῃ εἰς 9.350.000.000 μονάδας.

Οἱ μεγάλοι ἠλεκτρικοὶ σταθμοί

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Ἀγγλία, ἂν θελήσῃ νὰ ἐντείνῃ τὰς προσπαθείας της, δύναται καὶ τὸ ποσὸν αὐτὸ νὰ τὸ ὑπερβῇ εἰς τὸ τριπλάσιον. Ὅταν ἀποφασίσῃ νὰ ἠλεκτροποιήσῃ τοὺς σιδηροδρόμους καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν ἠλεκτρισμὸν εἰς τὴν γεωργίαν της θὰ δυνηθῇ νὰ φθάσῃ εἰς 30.000.000.000 μονάδας, δηλαδὴ εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ καταναλωθέντος εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἠλεκτρισμοῦ κατὰ τὸ 1926.

Ἡ ταχεῖα ἐπέκτασις τῆς παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς δυνάμεως εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Γαλλίαν ὀφείλεται εἰς τὴν ἰδέαν τῆς «Ὑπερδυνάμεως». Καὶ «ὑπερδύναμις» σημαίνει κατ' οὐσίαν συγκέντρωσις τοῦ παραγομένου ἠλεκτρισμοῦ εἰς μεγάλους σταθμοὺς δυνάμεως 150.000 ἕως 500.000 ἵππων.

Οἱ σταθμοὶ αὐτοὶ δύνανται νὰ λειτουργήσουν ἀποτελεσματικῶς ὅταν ὑπάρχῃ ἐπαρκὴς ζήτησις ῥεύματος. Δίκτυον κυρίων γραμμῶν, αἱ ὁποῖαι λειτουργοῦν μὲ πίεσιν 220.000 μέχρι 280.000 βόλτ, ἐπεκτείνεται ἐκ τοῦ κέντρου καὶ τροφοδοτεῖ ἄλλας δευτερευούσας γραμμὰς μὲ μικροτέραν πίεσιν, καὶ ἐκεῖθεν τὸ ῥεῦμα φθάνει εἰς τὸν καταναλωτήν. Ἡ μέθοδος αὐτὴ ἐφαρμόζεται εἰς κυριωτέρας βιομηχανικὰς ζώνας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, εἰς τὸ Ρούρ, εἰς τὴν Νότιον Γερμανίαν καὶ εἰς τὰς Ἄλπεις γενικῶς.

Προσθέτως οἱ μεγάλοι αὐτοὶ σταθμοὶ συνδέονται μὲ ἄλλους σταθμοὺς καὶ λαμβάνουν ἢ δίδουν ῥεῦμα καὶ οὕτω τὸ δίκτυον ἐπεκτείνεται εἰς ζώνην ἑκατοντάδος μιλίων. Ὁ ἠλεκτρικὸς σταθμός, ὁ ὁποῖος τροφοδοτεῖ μὲ ῥεῦμα τὴν βόρειον καὶ νότιον Καλιφορνίαν ἔχει συνδέσει πρὸς τὸ σύστημά του δύναμιν 1.642.000 ἵππων, αἱ δὲ γραμμαί του πρὸς μεταβίβασιν τοῦ ῥεύματος ἔχουν συνδυασμένον μῆκος 13.700 μιλίων.

Ἐν Εὐρώπῃ οἱ ἠλεκτρικοὶ σταθμοὶ τοῦ Ρούρ εἶνε συνδεδεμένοι μὲ τὴν Ὁλλανδίαν πρὸς βορρᾶν, μὲ τὸν Μέλανα Δρυμὸν καὶ τὴν Ἑλβετίαν πρὸς νότον, μὲ τὴν Βαυαρίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν, νοτιοανατολικῶς, ἠμποροῦν δὲ νὰ συνδεθοῦν καὶ μὲ τοὺς σταθμούς, οἱ ὁποῖοι ἐξυπηρετοῦν τὴν Λομβαρδίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν.

Οἱ μεγάλοι αὐτοὶ ἠλεκτρικοὶ σταθμοὶ κάμνουν καὶ ἐξαγωγὴν ῥεύματος. Εἰς τὸν Καναδᾶ, τὴν Ἑλβετίαν, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Νορβηγίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν ἡ ἐξαγωγὴ αὐτὴ ἔχει προσλάβει μεγάλας διαστάσεις καὶ συνεπείᾳ τούτου νέαι παραγωγικαὶ περιφέρειαι ἠνοίχθησαν εἰς τὴν βιομηχανίαν.

Τί γίνεται εἰς τὴν Ἀγγλίαν

Εἴπομεν ἀνωτέρω ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶχε καθυστερήσει εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Παρετηρήθη τοῦτο περὶ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καὶ κατὰ τὸ 1919 καὶ 1921 ἐγένετο σκέψις περὶ λήψεως νομοθετικῶν μέσων. Διὰ διαφόρους λόγους ἡ συζήτησις ἐσταμάτησε καὶ ἐπανήρχισε τῷ 1924, φθάσασα εἰς ἀποτέλεσμα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὁπότε ἡ ἀγγλικὴ βουλὴ ἐψήφισε τὸν περὶ χρήσεως ἠλεκτρισμοῦ περίφημον νόμον, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν χώραν αὐτὴν οὐ μόνον νὰ ἀνακτήσῃ ὅ,τι εἶχεν ἀπολέσει ἐκ τῆς βραδύτητος, ἀλλὰ καὶ νὰ καταλάβῃ τὴν πρώτην θέσιν ἐν Εὐρώπῃ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

Διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῆς χώρας μὲ ἠλεκτρισμὸν ἱδρύθη κεντρικὴ ὑπηρεσία, τὸ Cendral Electricity Board ἡ ὁποία καὶ ἤρχισεν ἤδη τὸ ἔργον της. Ἵδρυσεν εἰς τὴν Κεντρικὴν Σκωτίαν καὶ τὴν Νοτιοανατολικὴν Ἀγγλίαν δύο μεγάλους ἠλεκτρικοὺς σταθμούς, οἱ ὁποῖοι τροφοδοτοῦν μεγάλας βιομηχανικὰς ἐκτάσεις. Ἐντὸς ἓξ μηνῶν θὰ ἔχουν ἐγκατασταθῇ παρόμοιοι σταθμοὶ εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀγγλίαν, εἰς τὸ Λαγκασάϊρ καὶ τὸ Γιορκσάϊρ, εἰς τὴν Οὐαλλίαν καὶ εἰς τὴν Νοτιοδυτικὴν Ἀγγλίαν.

Ἡ ὅλη ἠλεκτρικὴ παραγωγὴ τῆς Ἀγγλίας, ὅταν πλήρως ἀναπτυχθῇ, θὰ συγκεντρωθῇ εἰς 60 μεγάλους σταθμούς, δυνάμεως 250.000 ἵππων περίπου. Οἱ σταθμοὶ αὐτοὶ θὰ συνδέωνται πρὸς ἀλλήλους μὲ κυρίας διαβιβαστικὰς γραμμὰς 132.000 βόλτ, καὶ οὕτως ἡ Ἀγγλία θὰ καταστῇ μία μεγάλη ζώνη ἠλεκτρικῆς δυνάμεως μὲ περίπλοκον σύστημα διαβιβάσεως καὶ διανομῆς τοῦ ῥεύματος.

Ὁ ἠλεκτρισμὸς θὰ παρέχεται εἰς προσιτὰς τιμάς, ὥστε νὰ καταστῇ ἡ ὀλιγοδάπανος ἠλεκτροκίνησις τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν σιδηροδρόμων. Ἡ ἀγγλικὴ βιομηχανία θὰ ἀνασυγκροτηθῇ καὶ θὰ δυνηθῇ ν' ἀνακτήσῃ τὴν πλεονεκτικήν της θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ. Ἡ γεωργία, ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἐν καταπτώσει, θὰ ἐνισχυθῇ διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ εἰς τὴν καλλιέργειαν. Ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς θὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰ ἀκρότατα σημεῖα καὶ οἱ καπνοὶ ἀπὸ τὰς πόλεις θὰ ἐκλείψουν.

Αἱ νέαι τάσεις ὀργανώσεως τῆς παραγωγῆς

Τὸ ἀγγλικὸν σχέδιον ἔχει τοῦτο τὸ μοναδικόν, ὅτι ἡ χώρα αὐτὴ ἀπεφάσισε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν ἠλεκτρισμὸν ἐφ' ὅλων τῶν πεδίων. Τὸ πρᾶγμα εἶνε μοναδικὸν ἐν τῇ οἰκονομικῇ ἱστορίᾳ καὶ καταδεικνύει τὰς νέας ἀντιλήψεις περὶ βιομηχανικῆς ὀργανώσεως καὶ παραγωγῆς ἐν γένει.

Εἰς προηγουμένας ἐποχὰς τὴν πρωτοβουλίαν εἶχον αἱ δυνάμεις τῆς ἐξελίξεως. Δὲν βλέπει τις λ. χ. καμμίαν προσπάθειαν πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἀτμοκινήτων μηχανῶν εἰς τὴν βιομηχανίαν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Αἱ μηχαναὶ εἰσῆλθον βαθμιαίως εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ δὲν ἐνισχύθησαν ἀπὸ τὸ κράτος ἢ ἀπὸ ἄλλην δημοσίαν ἐνέργειαν. Τώρα, μόλα ταῦτα, αἱ δυνάμεις τῆς ἐξελίξεως ἐτέθησαν κατὰ μέρος καὶ μία ὡρισμένη πολιτικὴ ἐπιβάλλεται εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀνάπτυξιν.

Ἡ νέα ἠλεκτρικὴ περίοδος ἐν Ἀγγλίᾳ ἀναμφιβόλως θὰ συνοδευθῇ ἀπὸ εὐρείας ἐκτάσεως κίνησιν εἰς τὸ βιομηχανικὸν καὶ οἰκονομικὸν πεδίον. Ἡ συνένωσις τῆς ὅλης χώρας εἰς μίαν ζώνην τεραστίας ἠλεκτρικῆς δυνάμεως ἴσως νὰ καταστῇ ἀφετηρία παρομοίων προσπαθειῶν πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν μεγάλων βιομηχανιῶν τῆς χώρας.

Τ. Α. Μ.

ληφθὲν τῇ 1 Αὐγούστου, 5.15' π. μ. Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐτηλεγράφησε σήμερον πρωΐαν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Νικόλαον διὰ νὰ ἐγγυηθῇ εἰς αὐτὸν περὶ τῶν διαλλακτικῶν διαθέσεων τῆς Αὐστρίας, ἂν ἡ Ρωσσία παύσῃ τὰς στρατιωτικὰς παρασκευάς της. Διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ δὲ τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας ἐζήτησεν ἀκρόασιν παρὰ τῷ Τσάρῳ. Ἀφοῦ ἤκουσε τὸν Πουρταλές, ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Γουλιέλμον διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ διὰ τὴν ἐπέμβασίν του, «ἥτις δημιουργεῖ τὴν δυνατότητα μιᾶς εἰρηνικῆς λύσεως». Προσέθεσεν ὅτι τεχνικῆς φύσεως λόγοι δὲν τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ σταματήσῃ τὴν κινητοποίησιν τοῦ ῥωσσικοῦ στρατοῦ· ὅτι, ἐξ ἄλλου, αὐτὴ ἡ κινητοποίησις προεκλήθη ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς προγενεστέρας κινητοποιήσεως τοῦ αὐστροουγγρικοῦ στρατοῦ καὶ οὐδεμίαν συνεπάγεται ἐπιθετικὴν πρόθεσιν ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας· καὶ κατέληξε δίδων τὸν λόγον του, ὅτι ὁ ῥωσσικὸς στρατὸς δὲν θὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τῆς Αὐστρίας, ἐφ' ὅσον δὲν διακόπτωνται αἱ συνομιλίαι μεταξὺ Πετρουπόλεως καὶ Βιέννης. ΠΑΛΕΟΛΟΓΚ.»

«Πετρούπολις, 31 Ἰουλίου, 19.30', ληφθὲν τῇ 1η Αὐγούστου, 4 π. μ. Συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν, τὴν ἐκφρασθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου συναδέλφου μου, ὁ κ. Σαζόνωφ δέχεται νὰ τροποποιήσῃ ὡς ἑξῆς τὸν τύπον» του: «Ἂν ἡ Αὐστρία συγκατατίθεται νὰ σταματήσῃ τὴν πορείαν τῶν στρατευμάτων της ἐντὸς τοῦ σερβικοῦ ἐδάφους καὶ ἄν, ἀναγνωρίζουσα ὅτι ἡ αὐστροσερβικὴ ῥῆξις προσέλαβε χαρακτῆρα ζητήματος εὐρωπαϊκοῦ ἐνδιαφέροντος, παραδέχεται ὅπως αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἐξετάσουν τὴν ἱκανοποίησιν, τὴν ὁποίαν ἡ Σερβία θὰ ἠδύνατο νὰ παράσχῃ εἰς τὴν Αὐστροουγγρικὴν κυβέρνησιν χωρὶς νὰ θιγοῦν τὰ δικαιώματά της, ὡς κυριάρχου κράτους καὶ ἡ ἀνεξαρτησία της, ἡ Ρωσσία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τηρήσῃ στάσιν ἀναμονῆς. (Ὑπογρ.) ΠΑΛΕΟΛΟΓΚ.

Γερμανικὸν τελεσίγραφον πρὸς τὴν Ρωσσίαν

Τοιουτοτρόπως, ἅπαξ ἔτι καὶ παρὰ τὴν γενικὴν ἐπιστράτευσιν, ἡ Ρωσσία δεικνύεται πρόθυμος νὰ προέλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις. Τὴν 2.55' ἀπογευματινήν, ὁ Τσάρος ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Γουλιέλμον τὸν 2ον:

«Ἐφ' ὅσον χρόνον συνεχισθοῦν αἱ συνεννοήσεις μετὰ τῆς Αὐστρίας διὰ τὸ ζήτημα τῆς Σερβίας, τὰ στρατεύματά μου εἰς οὐδεμίαν προκλητικὴν ἐνέργειαν θὰ προβοῦν. Σοῦ δίδω ἐπισήμως τὸν λόγον μου.»

Μετὰ διάστημα μικρότερον τῆς ὥρας, ὁ κ. Μπέτμαν Χόλβεγκ, χωρὶς ἄλλως τε νὰ ἔχῃ ἀκόμη λάβει γνῶσιν τῶν ὡς ἄνω διαβεβαιώσεων τοῦ Νικολάου τοῦ 2ου, τηλεγραφεῖ πρὸς τὸν Πουρταλές:

«Ἂν ἐντὸς δώδεκα ὡρῶν ἡ Ρωσσία δὲν σταματήσῃ πᾶν πολεμικὸν μέτρον ἐναντίον ἡμῶν καὶ ἐναντίον τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ δὲν προβῇ εἰς ῥητὴν δήλωσιν πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο, θὰ κηρυχθῇ ἡ γερμανικὴ ἐπιστράτευσις».

Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἀποστέλλεται τὴν 15.30'. Φθάνει εἰς Πετρούπολιν μετὰ τὴν 11ην ἑσπερινήν. Ὁ κόμης Πουρταλὲς σπεύδει νὰ ἐπιδώσῃ τὸ τελεσίγραφον αὐτὸ πρὸς τὸν κ. Σαζόνωφ, ἐνῷ σημαίνει μεσονύκτιον. Ἡ Ρωσσία λοιπὸν προειδοποιεῖται ὅτι, τὴν μεσημβρίαν τῆς 1ης Αὐγούστου, θὰ κηρυχθῇ ἡ γερμανικὴ ἐπιστράτευσις· ἀλλὰ μία ἐπιστράτευσις, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν, δὲν ἐνεργεῖται ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας καὶ ἡ Ρωσσία δύναται νὰ πιστεύῃ ἀκόμη ὅτι ἡ περίοδος τῶν διαπραγματεύσεων δὲν ἔληξε.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ προμελετημένη εἰσβολὴ τοῦ Βελγίου. — Τὸ Λουξεμβοῦργον ἀνησυχεῖ. — Ἡ δολοφονία τοῦ Ζωρές. — Φόβοι ταραχῶν. — Ἡ Ἀγγλία ἀκόμη ἀναποφάσιστος. — Νέα ἐπίσκεψις τοῦ Γερμανοῦ πρεσβευτοῦ. — Τελεσίγραφον πρὸς τὴν Γαλλίαν.

ΣΑΒΒΑΣ ΒΑΛΛΙΔΗΣ
Οὐρολόγος—Γυναικολόγος
Εἰδικῶς ὑπὲρ τριετίαν ἐν Παρισίοις καὶ Βερολίνῳ ἐργασθεὶς δέχεται ἐν τῇ μεγαλυτέρᾳ εἰς τὸ εἶδος της Κλινικῇ του.
Καποδιστρίου 17 (Πλατεῖα Κάνιγγος) (Τηλ. 5—67) 8—1 μ. μ. καὶ 4—8 μ.μ.
Ἐν αὐτῇ θεραπεύονται τὰ Οὐρολογικά, Γυναικολογικὰ καὶ Μεταδοτικὰ νοσήματα διὰ τῶν νεωτέρων ἐπιστημονικῶν μεθόδων καὶ τῶν συγχρόνων Εὐρωπαϊκῶν ἐγκαταστάσεων.
Ὑπεύθυνος ἐφαρμογὴ διὰ τῆς τελειοτέρας ἐν Ἑλλάδι ἐγκαταστάσεως τῆς Διαθερμίας (Diathermie) διὰ τὴν ῥιζικήν, ἀνώδυνον καὶ ταχεῖαν θεραπείαν τῆς Βλεννορροίας καὶ τῶν χρονιωτέρων καὶ δυσκολωτέρων ἐπιπλοκῶν αὐτῆς, ὅπου ἀστοχεῖ πᾶσα ἄλλη θεραπεία. Ἐκτρωτικῶς δὲ ἡ ταχυτέρα καὶ πραγματικὴ ἴασις μὲ ἀλάνθαστον ἔλεγχον τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ὑπόμνημα τῶν ἐργατῶν Σερρῶν

ΣΕΡΡΑΙ. — Ἐκ μέρους τῶν ἐργαζομένων τάξεων Σερρῶν ἀπεστάλη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς Μακεδόνας βουλευτάς, τὸ κάτωθι τηλεγράφημα, σχετικὸν πρὸς τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῆς πόλεως:

«Καταρτιζομένου τελειωτικῶς παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ὁρίου μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ τριακονταετοῦς νομίμου συμβάσεως ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως Σερρῶν, ἐπικαλούμεθα τὸ ὑμέτερον προσωπικὸν ἐνδιαφέρον πρὸς ἐμπεριστατωμένην προσοχὴν περὶ τὴν σύνταξιν αὐτῆς ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ εὐθηνοτέρου φωτισμοῦ τῆς πόλεως καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Δήμου, ἐφόσον μάλιστα συμπολίτης Νασιουτζὶκ τυγχάνει κάτοχος προνομίου ἐκμεταλλεύσεως ὑδραυλικῆς δυνάμεως, δημιουργούσης αὐτῷ πλεονεκτικὴν θέσιν ἔναντι συναγωνισμοῦ θερμικῆς δυνάμεως. Τελευταία προσχώρησις Νασιουτζὶκ εἰς τὸ κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων εὐλόγως προκαλέσασα ἀνησυχίαν τῆς κοινῆς γνώμης τῆς πόλεώς μας, θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι οὐδόλως θέλει ἐπηρεάσει τὰς δημοπρασίας τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ, καὶ ἀποδεχόμεθα τὴν ἐν αὐστηροτάτῳ πνεύματι ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων καὶ μόνον τῆς πόλεως ὁριστικὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος.

Διὰ τὴν Ὁμοσπονδίαν Ἐπαγγελματιῶν Σερρῶν πρόεδρος Γ. Σπυρόπουλος. Διὰ τὸ Κέντρον Λαϊκοῦ Κόμματος Νομοῦ Σερρῶν Λ. Βασιλείου. Διὰ τὴν Παμπροσφυγικὴν Ἕνωσιν Ν. Σερρῶν Γ. Γραμματεὺς Καβάζης. Διὰ τὸν Προσφυγικὸν Σύλλογον Ἀνατολῆς πρόεδρος Χατζηϊακώβου. Διὰ τὴν Πανεφεδρ. Ἕνωσιν Ν. Σερρῶν πρ. Λαζαρίδης. Διὰ τὸν Σύλλογον Καυκασίων πρόεδρος Δημητριάδης. Διὰ τὸν Σύλλογον Θρακῶν πρόεδρος Γάπασης. Ἐφημερὶς «Ἐλεύθερος Πολίτης» διευθυντὴς Μαυρίδης. Ἐφημερὶς «Κῆρυξ» διευθυντὴς Βουγιούκας.

NEW YORK-ATHENS EXPRESS C°
ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Αἱ διατυπώσεις διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς Ἀμερικὴν τῶν μὴ Ἀμερικανῶν Πολιτῶν ἐτροποποιήθησαν Ὅσοι ἤλθατε ἐξ Ἀμερικῆς ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ τοῦ Ὑπουργείου γράψατέ μας νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν πῶς θὰ δυνηθῆτε νὰ ταξειδεύσητε.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
1 «Ὄμβρια» Πειραιεὺς—Μασσαλία
1 «Μυκάλη» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
3 «Ἄνδρος» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
3 «Φρυζί» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
5 «Φρίντων» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
7 «Μπρεγκάρια» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
7 «Φράνς» Χάβρη—Νέα Ὑόρκη
9 «Πρόβιντανς» Πειραιᾶ — Ν. Ὑόρκην
9 «Λαγκάστρια» Χερβοῦργον—Μοντρεάλ
10 «Ἔδισσον» Πειραιεὺς—Νέα Ὑόρκη
10 «Ἀμαζών» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
10 «Πατρὶς ΙΙ» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
10 «Ροσαμβώ» Χάβρη —Νέα Ὑόρκη
12 «Κόντε Μπιακαμάνο» Νεάπολις-Ν. Ὑόρκη
14 «Καναδᾶς» Πειραιεὺς Νέα Ὑόρκη
CONTONIS BROTHERS
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ Ὁμόνοια—Σταδίου 66.
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 21—24 State Street.
ΒΟΣΤΩΝΗ 1 Alden Court Street.
ΜΟΝΤΡΕΑΛ 3414 Park Ave
ΜΑΣΣΑΛΙΑ 9 Rue Beauvau
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Rue Choron
ΒΡΙΝΤΕΖΙ 72 Via Garibaldi
ΠΑΤΡΑΙ Ἁγίου Ἀνδρέου Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Βενιζέλου 10.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ. Λεωφ. Μακρᾶς Στοᾶς 61.
Τηλέφ. Ἀθηνῶν 11—54, Πειραιῶς 1—41

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Ζήνωνος 3 Ὁμόνοια.

Ἡ ὁδικὴ συγκοινωνία

ΠΥΡΓΟΣ. (Ταχυδρομικὴ ἀνταπόκρισις). — Ἡ ὁδὸς Πύργου—Δίβρης ἀπὸ τοῦ σημείου Ἁγίου Ἰωάννου—Κάπελης καὶ ἐκεῖθεν εἰς ἱκανὴν ἔκτασιν, ἔχει ὑποστῇ σημαντικὰς βλάβας, αἵτινες παρεμποδίζουν τὴν κίνησιν τῶν ὀχημάτων. Σημειωτέον ὅτι τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς ὁδοῦ εἶχεν ἐπισκευασθῇ πέρυσιν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου.

Αἱ ἐνδιαφερόμεναι Κοινότητες ἀπέστειλαν ἀναφορὰς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας καὶ τοὺς βουλευτάς, ζητοῦσαι τὴν ταχίστην ἐπιδιόρθωσιν τῆς ὁδοῦ, καθ' ὅσον ἐπερχομένου τοῦ χειμῶνος, ἡ συγκοινωνία διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης θὰ διακοπῇ ἐντελῶς.

Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ σύστασις αὕτη θέλει εὕρει τὴν προσήκουσαν ἀπήχησιν παρὰ τοῖς ἁρμοδίοις, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἐξυπηρετήσεως τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ ἐν λόγῳ συγκοινωνιακὴ ὁδὸς διὰ τὸ μέγα τοῦτο τμῆμα τῆς ἐπαρχίας μας.

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ
"ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ,,
«ΖΑΚΥΝΘΟΣ» Τρίτην, 6 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Αἴγιον, Ναύπακτον, Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἠγουμενίτσαν, Κέρκυραν.
«ΙΕΡΑΞ» Τετάρτην, 6 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Χίον, Πειραιᾶ.
«ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ» Τετάρτην, 6 μ.μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά.
«ΖΕΦΥΡΟΣ» Τετάρτην, 6 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Ἅγιον Ὄρος, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς, Μυτιλήνην, Χίον, Πειραιᾶ.
«ΥΠΕΡΟΧΗ», Τετάρτην, 6 μ. μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν.
«ΙΩΑΝΝΙΝΑ», Τετάρτην, 8 μ. μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν, Θήραν, Ἀμοργόν, Αἰγιάλην, Ἅγιον Γεώργιον.
ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΝΤΟΝΗ
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας Τηλ. 11-54
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, 61 Μακρᾶς Στοᾶς Τηλ. 1-41
ΤΜΗΜΑ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑΣ
Ἐκδίδομεν εἰσιτήρια ὅλων τῶν Ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιρειῶν, καὶ δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος.
ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΓΡΑΜΜΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
Τὸ ἀτμόπλοιον
ROMANIA
ἀναχωρεῖ τὴν ΠΕΜΠΤΗΝ 1ην Δεκεμβρίου 4 μ. μ. κατευθεῖαν Ἀλεξάνδρειαν.
ΓΡΑΜΜΗ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΗΣ
Τὸ ἀτμόπλοιον
DACIA
ἀναχωρεῖ τὴν ΠΕΜΠΤΗΝ 1ην Δεκεμβρίου 1 μ. μ. διὰ Κωνσταντινούπολιν, Κωνστάντζαν.
Γενικοὶ Πράκτορες: W. F. Van Der Zee ὁδὸς Ρέπουλη, τηλ. 3—36.
ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΓΙΑΦΦΑΣ-ΒΥΡΗΤΤΟΥ
Τὸ ὑπερωκεάνειον
"ΕΔΙΣΩΝ,,
ἀναχωρεῖ τὴν 2αν Δεκεμβρίου ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 5 μ.μ. διὰ ΓΙΑΦΦΑΝ, ΒΗΡΥΤΤΟΝ. δεχόμενον ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα.
Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον: Ἐν Ἀθήναις Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44.
Ἐν Πειραιεῖ πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλέφ. 2—27 καὶ εἰς ὅλα τὰ Γραφεῖα Ταξειδίων.

ΦΘΗΝΙΑ
ΤΕΧΝΗ
ΓΟΥΣΤΟ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
BRISTOL

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος). Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

Χ. Ε. Ἐνταῦθα.— Ἀνωνύμους καταγγελίας δὲν δυνάμεθα νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν.

Κορίνθιον Κόρινθον.— Ἀναδρομικῶς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἐγγραφῆτε. Τὰς ἐξετάσεις πρέπει νὰ ὑποστῆτε τὸν Δ)βριον, κατόπιν πιστοποιητικοῦ δύο ἰατρῶν περὶ τῆς ἀσθενείας σας, βεβαιουμένης ἐνόρκως.

Τιπούκειτον Θεσ)νίκην.— Ἀπαλλάσσεσθε ὅλων τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων.

κ. Ἐμμ. Βογιατζῆν Μυτιλήνην.— Αἱ ἀποφάσεις τῶν δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν θὰ καταχωρηθοῦν εἰς ἰδιαίτερον μητρῷον καὶ ὄχι εἰς τὸ συμπληρωματικόν.

κ. κ. Ἄνναν καὶ Σοφίαν Τσαλκιτζῆ Βόλον.— Ὁ φάκελλός σας εἶνε ἀσυσχέτιστος, ἐλλείψει ὑπευθύνου δηλώσεως. Ἀποστείλατέ μας τὸ ταχύτερον τὰ εἰς χεῖράς σας ἀποκόμματα ὑπευθύνων δηλώσεων διὰ νὰ καταχωρηθῆτε.

κ. Βασ. Μάρκου Βαθὺ Σάμου.— Ὁ φάκελλός σας εἶνε πλήρης πρὸς καταχώρησιν εἰς τὸ συμπληρωματικόν.

κ. Θ. Παναγιωτίδην Δομοκόν.— Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικόν, καταρτισθέντος τοῦ μητρῴου τῆς κοινότητος Βιζύης. Ἐπιστρέφομεν τὴν ὑπεύθυνον δήλωσίν σας.

κ. Ἀναστ. Χ'' Δήμογλου Ἰωάννινα. Πρέπει νὰ ὑποβάλετε πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον ὀνομαστὶ τὰ τέκνα σας καὶ τὴν ἡλικίαν των διὰ νὰ τακτοποιηθῇ ἡ ὑπόθεσίς σας καὶ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσόν.

κ. Χ. Μ. Θῆβας.— Ἐλάβομεν καὶ πάλιν τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ἐκδοθοῦν κατ' αὐτάς.

κ. Δ. Προκοπέαν Ἐνταῦθα.— Ἡ σημειωθεῖσα καθυστέρησις ὀφείλεται εἰς καθαρῶς λογιστικοὺς λόγους. Πάντως ὅμως τὸ πρᾶγμα θὰ τακτοποιηθῇ ταχέως. Εἰς τὰ εὑρετήρια τῆς κοινότητος Ρεῖς Δερὲ δὲν εὑρέθη ἡ κ. Κυρ. Χατζηνικολῆ. Ἂς μᾶς στείλῃ τὴν εἰς χεῖράς της δήλωσιν ἐκκαθαρίσεως ἢ ἂς μᾶς καθορίσῃ τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπήν.

Σκαραμπαῖον Πειραιᾶ.— Μὰ πρὸς Θεοῦ, Γραμματικὴν θὰ διδάξωμεν; Ὁλοκλήρους βέβαια θέλει.

κ. Εὐθ. Κ. Σιδ. Κέρκυραν.— Ἡ ἐν λόγῳ δήλωσις ἐκκαθαρίσεως εἶνε ἐκπρόθεσμος καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν χρειάζεται ὑπεύθυνος δήλωσις ἐφ' ὅσον ἡ περιουσία εἶνε ἀνεκδίκαστος.

κ. Ν. Κάρπαν Ἐνταῦθα.— Ὁμοίως.

κ. Κ. Βύσνιαν Ἀγρίνιον.— Ἀποστέλλομεν τὰ δικαιολογητικά σας.

κ. Χρ. Δάγγουλαν Αἴγιον. Ὁμοίως.

κ. Μ. Καραογλανίδην Βαθὺ Σάμου.— Ἀποστέλλομεν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον πράξεως.

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

γνωστοποιεῖ ὅτι τὴν 10ην Δεκεμβρίου 1927, ἡμέραν Σάββατον, 17ην Δεκεμβρίου 1927, ἡμέραν Σάββατον καὶ 28ην Δεκεμβρίου 1927, ἡμέραν Τετάρτην, καὶ ὥραν 3ην μ.μ. ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις 542 ἐπιβατικῶν ἁμαξῶν τῆς κυριότητος τοῦ Ταμείου, διαφόρων τύπων, ἤτοι «Λαντώ, Κουπὲ καὶ Βικτώρια».

Ἡ πώλησις τούτων ἐπιτρέπεται μόνον εἰς ἰδιώτας ἢ νομικὰ πρόσωπα πρὸς ἰδιωτικὴν χρῆσιν, ἀπαγορευομένης τῆς χρησιμοποιήσεώς των ὡς ἀγοραίων.

Τῶν ὅρων τῆς προκηρύξεως τοῦ διαγωνισμοῦ δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι καθ' ἑκάστην 11—12 π. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ταμείου (Θεμιστοκλέους 4).

(Ἐκ τοῦ Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως)

Νέον εἶδος ἐπιστεγάσεως οἰκοδομῶν.—Χάλυψ ἐπενδεδυμένος κατὰ τὰς δύο ἐπιφανείας δι' ἀμερικανικῆς ἀσφάλτου διπλῆς, ἄμμου ὀρυκτῆς καὶ δι' ἑτέρου μυστικοῦ ὑλικοῦ ὅπερ μόνον ὁ οἶκος ACIERIT κατέχει.

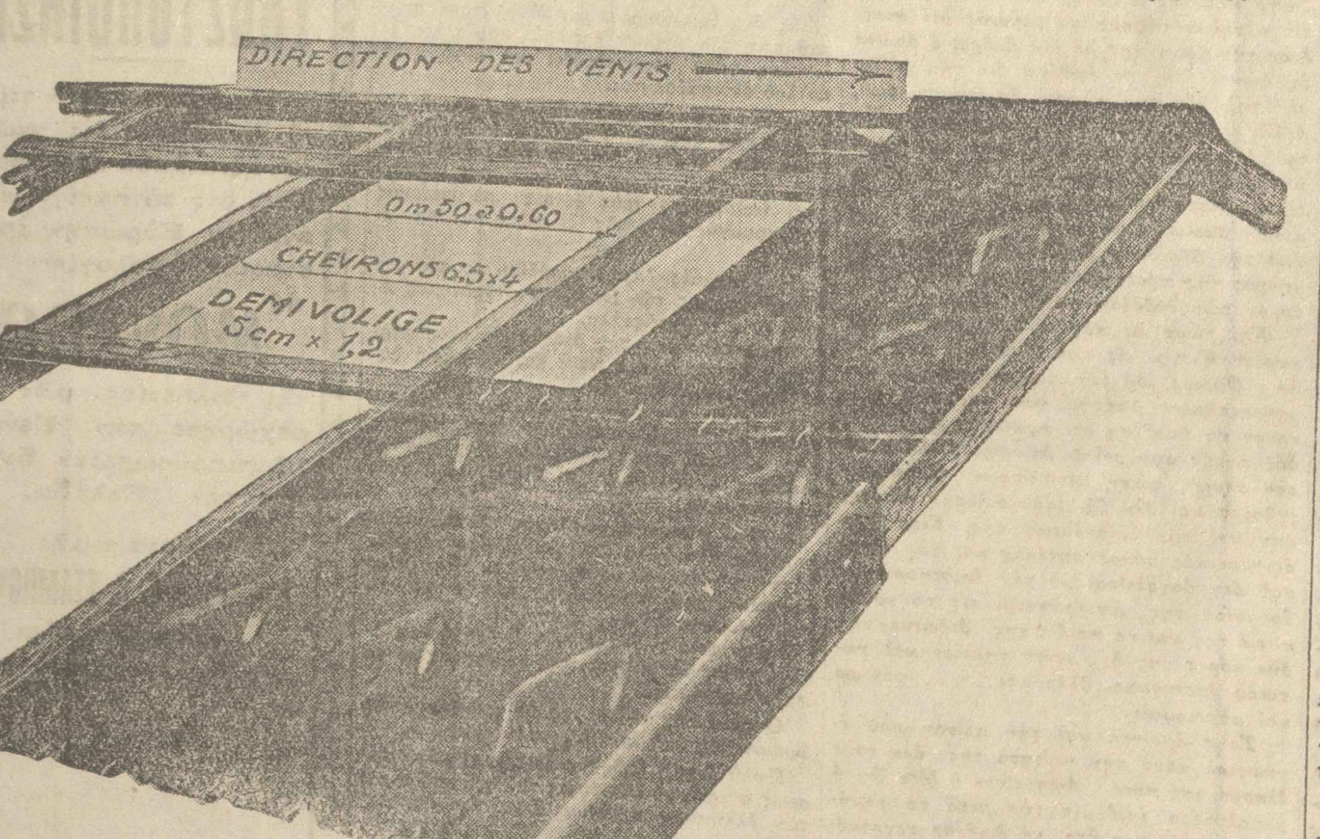

Εὐθηνία τιμῆς.—Οἰκονομία ξυλείας.—Ταχίστη τοποθέτησις.—Διάρκεια αἰώνιος.—Βάρος μόνον 6 κοιλὰ τὸ τ.μ.
Τὰ ὑπουργεῖα Στρατιωτικῶν—Ἐπιθεώρησις Μηχανικοῦ, Συγκοινωνίας—Διεύθυνσις Δημ. Ἔργων ἐδοκίμασαν αὐτό.
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα
Α. ΜΠΑΪΡΑΣ-Α. ΤΡΙΓΓΕΤΑΣ
12 ΔΙΠΛΑ 12—ΑΘΗΝΑΙ

Μακεδονικὰ γράμματα

Τὸ Γ' Καπνοπαραγωγικὸν Συνέδριον

— Συνέρχεται ἐφέτος ἐν Ξάνθῃ
— Ποῖα εἶνε τὰ θέματα καὶ οἱ εἰσηγηταὶ
— Ἡ συνεταιριστικὴ ὀργάνωσις

Ἀγροτικὴ πίστις καὶ καπνικὸν

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Νοέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὅταν λέγωμεν «καπνικὸν ζήτημα» δὲν ἐννοοῦμεν μόνον τὴν ὑφισταμένην διαφορὰν μεταξὺ ἐργάτου τοῦ καπνοῦ καὶ ἐργοδότου, οὔτε τὸν συστηματικὸν πόλεμον, τὸν ὁποῖον διεξάγει ἡ πολιτικὴ τοῦ κομμουνισμοῦ κατὰ τοῦ προϊόντος. Εἶνε τόσα ἄλλα ζητήματα, τὰ ὁποῖα ὅλα μαζὺ ἀποτελοῦν τὸ «καπνικὸν ζήτημα», ζητήματα ἀλληλένδετα, ἀλλ' ἀπολύτως ἀπαραίτητον νὰ εὑρίσκωνται πάντοτε ἐν ἀρίστῃ θέσει διὰ νὰ προοδεύῃ τὸ ὅλον ζήτημα.

Οἱ καπνοπαραγωγοί, ἀποτελοῦντες τὴν πρώτην ὕλην, τὸν πρῶτον σταθμόν, τὴν πρώτην μᾶζαν τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος, συνέρχονται κατ' ἔτος εἰς μίαν τῶν καπνοπαραγωγικῶν πόλεων τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἄλλων καπνικῶν κλάδων, προβαίνουν εἰς τὴν λῆψιν ἀποφάσεων καὶ μέτρων, τὰ ὁποῖα τείνουν εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ προϊόντος, τὴν καλυτέραν τοποθέτησιν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν καθόλου προαγωγὴν τοῦ ἀγρότου ἐν γένει καὶ τοῦ παραγωγοῦ τοῦ καπνοῦ ἰδιαιτέρως. Παρηκολούθησα τὰ προηγούμενα συνέδρια καὶ διεπίστωσα ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν ὑπὲρ τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν ἀγροτῶν νομοθετικῶν μέτρων ὀφείλονται κατὰ κυριώτατον λόγον εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν συνεδρίων.

Τὰ θέματα τοῦ Συνεδρίου

Τὸ τρίτον καπνοπαραγωγικὸν συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον τὴν Κυβέρνησιν θ' ἀντιπροσωπεύσῃ ὁ κ. Μπακάλμπασης καὶ οὗτινος αἱ ἐργασίαι ἀρχίζουν αὔριον, συνέρχεται ἐφέτος εἰς τὴν Ξάνθην κατ' ἀπόφασιν τοῦ συνελθόντος πέρυσιν ἐν Σέρραις τοιούτου. Τὰ θέματα τοῦ συνεδρίου τούτου εἶνε: 1) Ὀργάνωσις τῶν Συνεταιρισμῶν. 2) Ἀγροτικὴ ἀσφάλεια. 3) Ἀρδευτικά, ἀποξηραντικά, συγκοινωνιακά. 4) Ἀγροτικὴ πίστις. 5) Καπνικόν.

Ἐκ τούτων καταδεικνύεται ὅτι τὸ συνέδριον θ' ἀσχοληθῇ κυρίως μὲ ζητήματα ἐνδιαφέροντα τὴν ὁλότητα τῶν ἀγροτῶν, παρὰ ἰδιαιτέρως τοὺς καπνοπαραγωγούς, τῶν ὁποίων ἄλλως τε ἡ θέσις εἶνε καὶ πολὺ εὐχάριστος μετὰ τὴν ἐπὶ διετίαν παρατηρηθεῖσαν κρίσιν τοῦ καπνοῦ.

Ἡ ὀργάνωσις τῶν Συνεταιρισμῶν ἐτέθη ὡς πρῶτον θέμα τοῦ συνεδρίου διότι ἐνδιαφέρει τὸν ἀγροτικόν, ἀλλ' ἰδίᾳ τὸν καπνοπαραγωγικὸν κόσμον ὡς κεφαλαιῶδες καὶ ζωτικώτατον διὰ τὰ συμφέροντά του ζήτημα. Διότι διὰ τῶν Συνεταιρισμῶν καὶ μόνον κατορθώνουν οἱ γεωργοὶ ν' ἀντιδράσουν κατὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν τοκογλύφων καὶ αὐτῶν τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων, νὰ ἐξυψώσουν ἐμπορικῶς τὸ προϊόν των καὶ νὰ διευκολύνουν τὴν διάθεσίν του βελτιοῦντες καὶ τὴν ἀξίαν καὶ τοὺς ὅρους τῆς διαθέσεώς του. Εἶνε τόση ἡ σημασία, ἡ ὁποία ἀποδίδεται ἀλλαχοῦ εἰς τὴν συνεταιριστικὴν κίνησιν, ὥστε εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὴν διάρκειαν ἀκόμη τοῦ μεγάλου πολέμου τὰ μέλη τῶν Συνεταιρισμῶν ηὔξησαν κατὰ 32 ο)ο καὶ ἡ παραγωγὴ κατὰ 124 ο)ο. Καὶ παρ' ἡμῖν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ συνεταιριστικὴ ὀργάνωσις καθημερινῶς προοδεύει. Ἀλλὰ χρειάζονται νὰ γίνουν πολλὰ ἀκόμη διὰ νὰ φθάσωμεν ὁπωσδήποτε εἰς μίαν τελειότητα τῶν Συνεταιρισμῶν.

Τὸ δεύτερον θέμα, περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, ἀπησχόλησεν ὅλα τὰ κατὰ καιροὺς συνέδρια. Ὑπάρχει σχετικῶς ἓν διάταγμα τοῦ Παγκάλου καὶ ἕνας νόμος τοῦ Κονδύλη. Ἤδη ἡ Κυβέρνησις ἑτοιμάζει νέον νόμον, τὸν ὁποῖον ἐπιθυμοῦσα νὰ προσαρμόσῃ περισσότερον πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἀγροτῶν, ἐζήτησε τὴν ἐπ' αὐτοῦ γνώμην τῶν Δήμων, Κοινοτήτων καὶ Συνεταιρισμῶν. Τὰ προηγούμενα συνέδρια εἶχον ἀποκλίνει ὑπὲρ τοῦ ἰσχύοντος ἐν Βουλγαρίᾳ σχετικοῦ νόμου. Ὑποθέτω ὅτι καὶ τὸ τρίτον συνέδριον δὲν θὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς ἀπόψεως ταύτης.

Τὸ συνέδριον θ' ἀσχοληθῇ ἐπίσης καὶ μὲ τὰ ἀποξηραντικά, ἀρδευτικὰ καὶ συγκοινωνιακὰ ζητήματα. Εἶνε προφανὲς ὅτι χωρὶς νὰ ἐκτελεσθοῦν τὰ ἔργα ταῦτα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ καμμία σοβαρὰ ἐργασία διὰ τὴν προαγωγὴν οἱουδήποτε ἄλλου ζητήματος.

Ἡ ἀγροτικὴ πίστις καὶ τὸ καπνικὸν ζήτημα ἀποτελοῦν δύο ἐκ τῶν κυριωτέρων θεμάτων τοῦ συνεδρίου, εἶνε δὲ ἀπολύτως ἀλληλένδετα. Διότι μὲ τὴν ἐφαρμογὴν μιᾶς πραγματικῆς ἀγροτικῆς πίστεως, θὰ προοδεύσῃ ἀναντιρρήτως καὶ ἡ παραγωγὴ εἰς τὴν ὁποίαν καὶ μόνον δύναται νὰ στηριχθῇ βασίμως ἡ ἐπιζητουμένη ἀνόρθωσις τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν οἰκονομικῶν.

Οἱ εἰσηγηταί

Τὸ συνέδριον θ' ἀσχοληθῇ καὶ μὲ ἄλλα ζητήματα, καθαρῶς τοπικῆς σημασίας, καὶ μὲ τὴν ἐκλογὴν ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀποφάσεών του.

Εἰσηγηταὶ τῶν διαφόρων θεμάτων ὡρίσθησαν τοῦ πρώτου περὶ συνεταιριστικῆς κινήσεως ὁ κ. Τζωρτζάκης τοῦ αὐτονόμου σταφιδικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς κ. Βασιλικόπουλος καὶ Τριλίβας. Τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας εἰσηγηταὶ ὡρίσθησαν οἱ κ. κ. Στεφανίδης καὶ Χασηρτζόγλου, τῶν δὲ συγκοινωνιακῶν καὶ ὑδραυλικῶν ζητημάτων ὁ μηχανικὸς κ. Ποντικόπουλος καὶ ὁ πρόεδρος τῶν Γ. Συνεταιρισμῶν Σερρῶν κ. Φράγκου. Διὰ τὴν ἀγροτικὴν πίστιν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ διευθυντὴς τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης Μακεδονίας κ. Παπαδάκης καὶ ὁ πρόεδρος τῶν Γ. Συνεταιρισμῶν Δράμας κ. Παπαδόπουλος, ἐπὶ δὲ τοῦ καπνικοῦ θὰ ὁμιλήσουν οἱ περισσότεροι τῶν συνέδρων, ἀφοῦ ὅμως εἰσηγηθοῦν ἐπ' αὐτοῦ οἱ κ. κ. Κουμαλῆς διευθυντὴς Καπνοκοπτηρίου καὶ Σταυρόπουλος.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου θὰ διαρκέσουν ἐπὶ τετραήμερον, προβλέπεται δὲ ὅτι θὰ ἔχουν τὰ πλέον ἀγαθὰ ἀποτελέσματα.

Α. ΚΟΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ «ΠΡΩΪΑΣ»

ΟΙ ΧΩΡΙΑΤΕΣ

Τὴν ἡμέρα ποῦ ἐπιστοποιήθηκε πῶς ὁ μπάρμπα—Φρατζέσκος, δὲ μποροῦσε πιὰ νὰ δουλεύῃ, ἡ γυναίκα του, κατὰ πολὺ νεώτερή του, μὲ τὰ δυὸ μικρὰ λαμπερά της μάτια ὅπως τἄχουν οἱ φιλάργυροι, τοῦ εἶπε:

— Ἔτσι εἶνε, ἄντρα μου, γέρασες..... πρέπει νὰ τὸ πάρῃς ἀπόφαση... ὅλα παίρνουν τέλος σ' αὐτὸν τὸν κόσμο... εἶσαι κι' ὀγδόντα χρονῶν! Μακάρι κι' ἐγὼ στὰ χρόνια σου! Ὄχι κάθεσαι καὶ στενοχωριέσαι... Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ σκέπτεται γνωστικά... Δὲ μπορεῖς νὰ δουλεύῃς... ἔ, κ' ἔπειτα;.. Καιρός σου νὰ ξεκουραστῇς, στὸ κάτω — κάτω...

Καὶ τὸ ἴδιο βράδυ δὲν τοῦ ἔδωσε νὰ φάῃ.

Ὅταν ὁ μπάρμπα—Φρατζέσκος εἶδε πῶς ἔλειπε ἀπὸ τὸ τραπέζι τὸ ψωμὶ καὶ τὸ μπουκάλι μὲ τὸ κρασί, ἡ καρδιά του κρύωσε.

— Πεινῶ, γυναίκα... εἶπε. Ἤθελα νὰ φάω...

— Πεινᾷς... πεινᾷς... τὸ ξέρω... Τὸ ψωμὶ ὅμως τώρα ποῦ δὲ δουλεύεις θὰ λιγοστέψῃ... Θὰ τρῶμε τὸ λοιπὸν μὲ οἰκονομία... Τὸ βράδυ δὲν θἄχῃ ψωμί... νὰ τὸ ξέρῃς...

— Θἄθελα νὰ δουλεύω ἀκόμα, ὁ Θεὸς τὸ ξέρει... μὰ σὰν δὲν βαστοῦν τὰ πόδια καὶ τὰ χέρια τί νὰ γίνῃ;

— Καὶ ποιὸς λέει τίποτα πάνω σ' αὐτό; Ὅμως εἶνε δίκηο νὰ μὴν τὰ θὲς κι' ὅλα δικά σου... Νὰ ξέρῃς πῶς ἕνα στόμα περιττὸ δὲ μπορεῖ νὰ τρώῃ ὅλη τοῦ Θεοῦ τὴν ἡμέρα τὸ ψωμὶ ποῦ ἄλλοι μοχτοῦν νὰ βγάλουν... Αὐτὸ εἶνε.

— Σ' αὐτὸ ἀπάνω δίκηο ἔχεις... ἔτσι εἶνε... ὁ ἄνθρωπος ποῦ δὲ δουλεύει εἶνε ἄχρηστος σὰν τὴν πέτρα ποῦ κοίτεται στὸ δρόμο... σὰν τὸ γέρικο ἄλογο ποῦ δὲν τοῦ βγαίνει πειὰ παρὰ μιὰ σφαῖρα στὸ μελίγγι...

— Πολὺ σωστᾶ... ἔτσι εἶνε, καλὰ ποῦ τὸ λές...

Ἡ γυναίκα πηγαινοερχόταν στὴν φτωχικὴ ἀλλὰ καθαρὴ κάμαρα καὶ ταχτοποιοῦσε. Ἔπρεπε τώρα ἀπὸ βραδὺς νὰ συγυρνάῃ γιὰ νὰ πηγαίνῃ πρωΐ—πρωῒ στὴν δουλειά. Τώρα πειὰ τὰ χέρια δὲν ἦταν τέσσερα, ἀλλὰ δυό, τὰ δικά της... Καθὼς ἐργαζόταν ἔμπηγε καὶ μιὰ δαγκωνιὰ στὸ κομμάτι τὸ ψωμὶ ποῦ εἶχε στὴν τσέπη της. Ὁ γεροντάκος τὴν ἔβλεπε κι' ἀπὸ τὰ θολὰ μάτια του ἔτρεχε ἕνα δειλὸ λιγοστὸ δάκρυ... τὸ πρῶτο ἴσως ποῦ ἔχυνε σ' ὅλη τὴν τραχειὰ ζωή του. Ἔννοιωθε νὰ περνᾷ ἀπὸ τὰ γέρικα ἀγκυλωμένα του κόκκαλα μιὰ ἀπέραντη θλῖψη. Ἤξερε πῶς τίποτα δὲ θὰ μαλάκωνε τὴν σκληρὴ σὰν ἀτσάλι ψυχή της.

Ἤξερε ἐπίσης πῶς τὴν τρομερὴ καταδίκη ποῦ τοῦ ἔβαζε θὰ τὴν κρατοῦσε, ὅπως θὰ τὴν κρατοῦσε ἂν τὴν ἔβαζε στὸν ἑαυτό της, γιατὶ ἦταν αὐστηρή, ἁπλῆ καὶ τίμια. Ὡστόσο τόλμησε νὰ ψιθυρίσῃ:

— Ἔχομε ὅμως καὶ κάτι λεφτούλια....

Ἡ γυναίκα τὸν κύτταξε μὲ τὰ μικρὰ διαπεραστικά της μάτια:

— Τί λεφτούλια... Τρελλάθηκες; Ξεχνᾷς πῶς τὰ λεφτὰ αὐτὰ τὰ βάλαμε κατὰ μέρος γιὰ τὸ γυιό μας;

— Καλά.... εἶπε ὁ μπάρμπα — Φρατζίσκος.

Μποροῦσε νὰ πεινᾷ, ἀλλὰ εὕρισκε κιόλας δίκαιο τὸ φέρσιμο τῆς γυναίκας του. Ἡ τρομερὴ στιγμὴ εἶχε φτάσει καὶ γι' αὐτόν. Ὅπως εἶχε φτάσει ἄλλοτε γιὰ τὸν πατέρα καὶ γιὰ τὴ μάννα του. Μήπως κι' αὐτὸς ὅταν οἱ γονεῖς του ἔπαψαν νὰ δουλεύουν δὲν τοὺς στέρησε ὅσο μποροῦσε τὸ ὕστερνὸ ψωμὶ τῆς ζωῆς τους;

Ὅσο οἱ δυνάμεις τους ξέπεφταν, μίκραιναν καὶ οἱ μερίδες ἀπὸ τὰ φαγητά τους. Πρῶτα πρῶτα τοὺς ἔκοψε τὸ κρέας τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς Πέμπτης, ἔπειτα τοὺς ἔκοψε τὸ καθημερινὸ [illegible] ποῦ τὸ [illegible] τὸ ψωμὶ ποῦ τοὺς ἔδινε. Ἡ φτωχειὰ ὁρίζει ἔτσι τὰ πράματα, ὄχι ἡ καρδιά. Τέλος εἶχε ἔρθει ἡ σειρά του...

Τὸ ἴδιο βράδυ ὁ μπάρμπα—Φρατζέσκος ποῦ δὲν ὠνειρευόταν ποτέ, εἶδε ἕνα ὄνειρο. Ὠνειρεύτηκε τὴν τελευταία του κατσίκα. Ἦταν μιὰ γέρικη ἥμερη κάτασπρη κατσίκα, μὲ δυὸ μικρούλια κέρατα καὶ ἕνα γένι μακρύ. Κι' ἡ κατσίκα αὐτὴ ἀφοῦ ἀπὸ καιρὸ ἔδιδε στὴ φαμελιὰ ἕνα πλῆθος κατσικάκια κι' ἄπειρες ὀκάδες γάλα, ἡ κοιλιά της ἔγινε στεῖρα καὶ τὰ μαστάρια της στέγνωσαν. Ὅμως οὔτε καὶ κόστιζε ἡ συντήρησή της. Ὅλη μέρα δεμένη στὸ παλούκι, λίγα μέτρα παρέκει ἀπὸ τὸ σπίτι, ἔτρωγε τὶς ἄκρες ἀπὸ τὰ ἀγριόχορτα, τριγυρίζοντας στὸ διάστημα ποῦ τῆς ἄφινε τὸ σχοινί της, βελάζοντας χαρούμενα. Τί πείραζε λοιπὸν ἂν τὴν ἄφινε νὰ πεθάνῃ ἥσυχα ἐκεῖ στὸ δρόμο ποῦ ἦταν δεμένη; Κι' ὅμως ὄχι. Ἕνα πρωῒ τὴν ἔσφαξε, γιατὶ ὅ,τι πρᾶμα δὲν φέρνει ὄφελος, πρέπει νὰ πεθαίνῃ. Καὶ ξανάβλεπε τὸ μάτι τῆς γίδας, γιομάτο τρυφερὸ ξάφνισμα καὶ παράπονο, ὅταν καθὼς τὴν κρατοῦσε ἀνάμεσα στὰ πόδια του ἔψαχνε μὲ τὸ μαχαίρι του νὰ βρῇ τὸ μέρος ποῦ θὰ τὴν ἔσφαζε... Καὶ ὅταν ξύπνησε ὁ μπάρμπα—Φρατζέσκος μουρμούρισε:

— Ἔτσι εἶνε... κι' εἶνε δίκηο νὰ γίνεται ἔτσι. Τί ἄνθρωπος, τί γίδα. Ὅταν γίνῃ ἄχρηστο ἕνα πρᾶμα πρέπει νὰ ἀδειάζῃ τὴ γωνιά.

Κι' ὁ μπάρμπα—Φρατζέσκος δὲν ἔβγαλε πειὰ ἄχνα. Οὔτε καὶ σηκωνόταν ἀπὸ τὸ στρῶμά του. Πλαγιασμένος ἀνάσκελα, μὲ τὰ πόδια ξαπλωμένα καὶ τὰ χέρια κατὰ μῆκος τοῦ κορμιοῦ του, μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτὸ καὶ τὰ μάτια κλειστά, ἔμενε ἀκίνητος σὰν πεθαμένος. Σ' αὐτὴ τὴ θέση δὲν πονοῦσε πουθενά. Τὰ νεφρά του δὲν τὸν σούβλιζαν, κι' οὔτε συλλογιζόταν πειὰ τίποτα. Βυθισμένος στὴν ὑπνηλία ποῦ τὸν ἀπεμάκρυνε ὁλοένα ἀπὸ τὴ γῆ μέσα σ' ἕνα ἀσπρωπὸ σύννεφο, ποῦ τὸ διαπερνοῦσαν μικρὲς κόκκινες ἀστραπὲς καὶ ποῦ μυρμήκιαζαν μικροσκοπικὰ ἔντομα σὰ σπίθες.

Φεύγοντας ἡ γυναίκα γιὰ τὴ δουλειά της κάθε πρωῒ τὸν κλείδωνε. Κι' ὅταν γυρνοῦσε τὸ βράδυ δὲν τοῦ ἔλεγε λέξη, οὔτε τὸν κύταζε κἄν, καὶ πλάγιαζε στὸ στρῶμά της μ' ἕναν βαρὺ ὕπνο ποῦ κανένα ὄνειρο καὶ κανένα μετασάλεμα τοῦ κορμιοῦ δὲν διέκοπτε.

Τὴν Κυριακὴ ποῦ ἔφτασε τὴν χρησιμοποίησε εἰς τὸ νὰ μαζέψῃ τὰ κουρέλια τοῦ γέρου, νὰ τὰ μπαλώσῃ καὶ νὰ τὰ βάλῃ διπλωμένα σὲ μιὰ ἄκρη τοῦ σεντουκιοῦ. Ἔπειτα πρὸς τὸ βράδυ πῆγε καὶ φώναξε τὸν παπᾶ, γιατὶ καταλάβαινε πῶς πλησίαζε τὸ τέλος του.

— Τί ἔχει ὁ μπάρμπα—Φρατζέσκος; ρώτησε ὁ παπᾶς.

— Γεράματα... εἶπε ἡ γυναίκα... Ἦρθε καὶ ἡ σειρά του κι' αὐτουνοῦ...

Ὁ παπᾶς μύρωσε τὰ μέλη τοῦ γέροντα μὲ τ' ἅγιο μῦρο καὶ εἶπε κάμποσες προσευχές.

— Στεκόταν ὡστόσο καλά... εἶπε ὁ παπᾶς φεύγοντας.

— Ἀμ' γεράματα, παπᾶ μου... τί περιμένεις... ξανάπε ἡ γυναίκα.

Τὴν ἐπαύριο καθὼς μπῆκε στὴν κάμαρα, ἄκουσε κάτι σὰν ρουχάλισμα. Τὸν ἄγγιξε, ἦτανε κρύος.

— Πέθανε! εἶπε μὲ σεβασμὸ καὶ σοβαρότητα, καὶ τοῦ ἔκλεισε τὰ βλέφαρα ποῦ καθὼς ἦταν ἀνοιχτὰ ἔβλεπε κανεὶς τὸ μάτι του τὸ γυαλένιο, θαμπὸ καὶ νεκρὸ νὰ στηλώνεται ἀκίνητο.

Ἡ γυναίκα τὸν κύτταξε κάμποσο συλλογισμένη καὶ μονολόγησε:

— Ἦταν καλὸς ἄνθρωπος... οἰκονόμος, ἐργατικός... Ἂν ὁ γυιός μας τὸ θελήσῃ θὰ τοῦ ἀγοράσωμε κάποια θεσούλα στὸ νεκροταφεῖο... ν' ἀναπαυτῇ, χωρὶς κανεὶς νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ πειά.

OCTAVE MIRBEAU

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΥΠΟΥΣ Ἡ Βουλή, συνεχίζουσα, ὁπωσδήποτε, τὰς ἐργασίας της μέχρι τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου διὰ τὴν Γενεύην, θὰ ψηφίσῃ, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰ δύο προσωρινὰ δωδεκατημόρια τοῦ Νοεμβρίου καὶ τοῦ Δεκεμβρίου. Δεδομένου δέ, ὅτι τὸ οἰκονομικὸν ἔτος ἀρχεται τὸν Ἀπρίλιον, θὰ ἔχουν διανυθῇ τὰ τρία τέταρτα αὐτοῦ—9 μῆνες—μὲ δωδεκατημόρια προσωρινά, ἀσφαλῶς δὲ θὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ ψηφίσῃ ἡ Βουλὴ προσωρινὸν δωδεκατημόριον καὶ διὰ τὸν Ἰανουάριον, ἀφοῦ, μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, θὰ συμπέσουν αἱ ἑορταὶ τῶν Χριστουγέννων καὶ ἡ Βουλὴ θὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας της περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰανουαρίου διὰ νὰ ἀσχοληθῇ καὶ μὲ τὸν προϋπολογισμόν. Καὶ ἐρωτᾶται· ποίαν σημασίαν θὰ ἔχῃ πλέον ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὅταν δὲν θ' ἀπομένουν παρὰ δύο μόνον μῆνες πρὸς συμπλήρωσιν τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφορᾷ; Θὰ ἐπρόκειτο μᾶλλον περὶ συζητήσεως ἀπολογισμοῦ, ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχουν συγκεντρωθῇ τ' ἀπαιτούμενα στατιστικὰ δεδομένα. Ἴσως δὲ καὶ τοῦτο θὰ ἦτο ἀρκετὰ διδακτικόν, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ κατὰ πόσον αἱ προβλέψεις τοῦ κ. Καφαντάρη ἀνταπεκρίθησαν πρὸς τὰ πράγματα. Ἀλλ' ἡ συγκέντρωσις τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων διὰ τοιαύτην τινὰ συζήτησιν εἶνε ἀδύνατος. Καὶ ἡ Βουλὴ θὰ κληθῇ νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔτους ἐκπνεύσαντος καὶ νὰ τὸν ψηφίσῃ διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τύποις τοὐλάχιστον λειτουργεῖ τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα. Διότι ἐκεῖ ὅπου πράγματι λειτουργεῖ, πρῶτον ἔργον τῶν Βουλῶν θεωρεῖται ἡ ψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ ὁ κ. Καφαντάρης ἀνέλαβε τὸ χαρτοφυλάκιον τῶν Οἰκονομικῶν πολὺ ἐγκαίρως, διὰ νὰ καταρτίσῃ τὸν προϋπολογισμὸν —τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ φθίνοντος ἤδη οἰκονομικοῦ ἔτους.

ΚΑΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ Ἀπὸ τὴν τελευταίαν τριμηνιαίαν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων προκύπτει ὅτι ἐκ τῶν 487.747 ἐν ὅλῳ ἀστῶν προσφύγων—τόσους ἀπέδειξεν ἡ ἐσχάτως ἐνεργηθεῖσα ἀπογραφὴ τῶν — τὸ μέγιστον μέρος ἔχει συσσωρευθῇ εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴν Θεσσαλονίκην. Οὕτως εἰς τὰς δύο πόλεις τῆς Ἀττικῆς ἔχουν μείνει 202.794 ἀστοὶ πρόσφυγες, εἰς δὲ τὴν Θεσσαλονίκην ἑκατὸν χιλιάδες —μεῖον 63 ἀκριβῶς. Ἡ κατανομὴ αὐτὴ ἐγένετο τυχαίως καὶ μοιραίως, μὲ τὴν φυσικὴν ῥοπὴν τῶν ἀστῶν νὰ συνωστίζωνται εἰς τὰ μᾶλλον πολυάνθρωπα ἀστικὰ κέντρα. Καὶ εἶνε προφανές, ὅτι δὲν ἐλήφθη κατόπιν καμμία ἁρμοδία φροντὶς διὰ νὰ κατανεμηθοῦν οἱ πληθυσμοὶ αὐτοὶ λογικώτερον, εἰς ὅλα τὰ ἑλληνικὰ ἀστικὰ κέντρα. Διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο ἀπῃτεῖτο νὰ ὑπῆρχε μία στατιστικὴ ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ἐνεφαίνοντο καὶ τὰ ἐπαγγέλματα τῶν ἀστῶν τούτων προσφύγων — γνῶσις χρησιμωτάτη διὰ τὴν λελογισμένην κατανομήν των. Διὰ νὰ μὴ γίνῃ τοῦτο, παρατηρεῖται ἡ ἀσύμμετρος αὐτὴ συσσώρευσις ἀστικῶν συνοικισμῶν γύρω ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν—μία συσσώρευσις, ἡ ὁποία ἐπιτείνει τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ ὕδατος καὶ καθιστᾷ ἀναγκαίαν μίαν ἀνυπολόγιστον ἐπέκτασιν ἔργων ὁδοποιΐας, φωτισμοῦ, συγκοινωνίας καὶ διοχετεύσεως.

ΤΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ *Ἀπὸ τὴν τριμηνιαίαν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως πληροφορούμεθα ὅτι ἤρχισεν ἤδη ἀποφασιστικῶς ὁ καταρτισμὸς τοῦ κτηματολογίου εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὅπου ἐργάζονται πρὸς τοῦτο 64 ἐν ὅλῳ συνεργεῖα, ἐξ ὧν 10 κρατικὰ καὶ 4 στρατιωτικά. Εἰς τὴν ἔκθεσιν προστίθεται ὅτι ἡ ἐργασία προχωρεῖ ὁμαλώτατα καὶ ἀρκετὰ ταχέως, ὑπολείπεται δὲ ὁ συντονισμὸς τοῦ ἔργου ὅλων αὐτῶν τῶν συνεργείων. Κατόπιν τούτου προκύπτει τὸ ἐρώτημα: Τί ἦτο ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐκώλυε τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος νὰ προβῇ, ἐπὶ τόσα ἔτη, εἰς τὸν καταρτισμὸν κτηματολογίου, ἀφοῦ, ὅταν τὸν ἀπεφάσισεν ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως, βαρυνθεῖσα νὰ περιμένῃ τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἐργασία αὐτὴ ἦτο τόσον εὐχερὴς καὶ ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἔλλειψις εἰδικῶν διὰ τὰ ἀπαιτούμενα συνεργεῖα; Ἡ ἀπάντησις εἶνε πρόδηλος: Τὸ Κράτος, ἐχθρὸν πάσης ἀκριβείας, σαφηνείας καὶ τάξεως, θὰ ἦτο διατεθειμένον ν' ἀναβάλλῃ ἐπ' ἄπειρον τὴν ἔναρξιν τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἂν δὲν ἐβιάζετο ἀπὸ μίαν ἀπόφασιν ἀνεξάρτητον τῆς θελήσεώς του.*

Ο κ. ΒΙΝΤΙΛΑ ΒΡΑΤΙΑΝΟ Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων εἰς τὴν Ρουμανίαν, διὰ τῆς Ἐκτελεστικῆς του Ἐπιτροπῆς, ἀνέδειξε χθὲς ἀρχηγόν του τὸν κ. Βιντίλα Βρατιάνο, ἀδελφὸν τοῦ μεταστάντος, κατέχοντα ἤδη τὴν πρωθυπουργίαν. Ἡ ἐκλογὴ αὐτὴ θὰ κυρωθῇ βεβαιότατα ἀπὸ τὰς ἐπαρχιακὰς ὀργανώσεις τοῦ κόμματος καὶ οὕτω τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων θὰ παραμείνῃ χαρακτηριστικῶς Βρατιανικόν. Ἀλλ' ἡ διασαφήνισις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἀλλ' ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν Ἐθνικοαγροτικῶν ἔναντι αὐτῶν. Καὶ εἶνε βέβαιον, ὅτι ἡ ὁριστικὴ ἐκλογὴ τοῦ κ. Βιντίλα Βρατιάνο θὰ συντελέσῃ ὅπως ἐνισχύσῃ τοὺς Ἐθνικοαγροτικοὺς εἰς τὴν ἀδιαλλαξίαν των.

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ Συζητουμένου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὴν γαλλικὴν Βουλήν, ὁ εἰσηγητὴς αὐτοῦ κ. Μπουγιὸν—Λαφφόν, ἀνέφερεν ὅτι παρατηρεῖται, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη σημαντικὴ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀναλφαβήτων μεταξὺ τῶν κληρωτῶν. Εἰς τὴν Ἀμιένην, ἐπὶ παραδείγματι, οἱ ἀναλφάβητοι συνεποσοῦντο εἰς 10 τοῖς ἑκατὸν κατὰ τὸ 1926, ἐνῷ ἦσαν 4 ο)ο κατὰ τὸ 1912. Εἰς τὴν Ρέν, οἱ παρουσιασθέντες εἰς τοὺς στρατῶνας ἀγράμματοι κατὰ τὸ 1926 ἦσαν 7 ο)ο, ἔναντι 2 ο)ο τοῦ 1912. Ἡ αὐτὴ περίπου αὔξησις ἐσημειώθη εἰς τοὺς στρατῶνας τοῦ Βορδῶ, τοῦ Λὲ-Μὰν καὶ τῆς Ρουάν. Ἡ αὔξησις αὐτὴ τῆς ἀναλφαβητοσύνης εἰς τὴν Γαλλίαν ὀφείλεται, κατὰ τοὺς μελετητὰς τοῦ φαινομένου, εἰς τὴν ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν κατὰ τὴν πολεμικὴν πενταετίαν, διότι οἱ κληρωτοὶ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ τρέχοντος ἔτους εἶνε ἀκριβῶς τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα θὰ ἐφοίτων εἰς τὰ σχολεῖα ἀπὸ τοῦ 1914 μέχρι τοῦ 1918. Καὶ διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ἀγραμματοσύνης αὐτῆς συνίσταται ἡ διδασκαλία εἰς τοὺς στρατῶνα. Παρ' ὅλα ταῦτα, τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἀγραμματοσύνης εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν ὑπερέβη τὰ 10 ο)ο. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπερβαίνει—φεῦ! —τὰ 50 ο)ο.

ΚΟΥΡΕΙΣ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ Εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Κουρέων συνεζητήθη χθὲς ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιβολῆς δασμοῦ αἰσθητοῦ ἐπὶ τῶν ξυριστικῶν μηχανῶν. Ὁμοίως οἱ Παρισινοὶ σιδηρωταί, πρό τινος, ἐζήτησαν νὰ καταργηθοῦν διὰ νομοθεσίας τὰ μαλακὰ κολλάρα, ὡς ἐκ τῆς γενικεύσεως τῶν ὁποίων αἱ ἐργασίαι τῶν σιδηρωτηρίων εὑρίσκοντο εἰς παρακμήν. Αἱ ξυριστικαὶ μηχαναὶ ἔγιναν τόσον γενικῆς χρήσεως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ἐπιταχύνσεως τοῦ ῥυθμοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς βιοπάλης, εἶναι δὲ καὶ τόσον οἰκονομικαὶ διὰ τοὺς συνηθίσαντας νὰ ξυρίζωνται μόνοι, ὥστε οἱ μεταχειριζόμενοι αὐτὰς εἶνε ἀπειράκις πολλαπλάσιοι τοῦ συνόλου τῶν Ἑλλήνων κουρέων. Καὶ αἱ Κυβερνήσεις ὑφίστανται διὰ νὰ ὑπερασπίζουν τὰ συμφέροντα τῶν πολλῶν ἔναντι τῶν συμφερόντων τῶν ὀλιγωτέρων.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ.-ΤΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ.-ΟΙ ΑΣΤΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Ἐδημοσιεύθη χθὲς ἡ 16η τριμηνιαία ἔκθεσις τοῦ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων περὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως μέχρι τῆς 30ῆς τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου.

Κατὰ ταύτην, ὑπῆρχον τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου διαθέσιμα: 1.301.093 £, 7 σελλίνια καὶ 6 πέννες, εὑρίσκοντο εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ τίτλοι 94.330 £ καὶ ἀπέμενον πρὸς εἴσπραξιν προκαταβολαὶ 35 περίπου χιλιάδων λιρῶν.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ἀναφέρεται, ὅτι μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου 1926 ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν εἰσέπραττε τόκον ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς πρόσφυγας παρεχομένων προκαταβολῶν.

Κατὰ τὸ τρίμηνον Ἰουλίου—Σεπτεμβρίου 1927 προσετέθησαν ἔκτακτοι πιστώσεις δρχ. 42.100.897, ἐξ ὧν 10.695.154 διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀστικῶν κατοικιῶν εἰς διαφόρους πόλεις, 11 ἑκατομμύρια διὰ τὴν διανομὴν σπόρου εἰς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ πρόσφυγας, τῶν ὁποίων ἡ συγκομιδὴ κατεστράφη ἐκ τῆς ἀνομβρίας, καὶ 10 ἑκατομμύρια διὰ συμπληρωματικὴν ἀγορὰν σπόρου καὶ ἄλλων χρειωδῶν διὰ τοὺς συνοικισμοὺς Μακεδονίας.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν προστίθεται, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐν Γενεύῃ συζητήσεων— τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον—διὰ τὸ νέον προσφυγικὸν δάνειον, συνεφωνήθη, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐδέχετο, ἔναντι τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν προσφύγων, τοὺς τίτλους τοῦ δανείων τῶν 8 ο)ο τοῦ 1926 μέχρι ποσοῦ 150 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἠγγυᾶτο τὴν προτεραιότητα τῶν ἀποσβέσεών των.

ΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐξηγεῖται λεπτομερῶς ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις κατώρθωσε νὰ ῥευστοποιήσῃ τὴν κτηματικὴν περιουσίαν τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν παρὰ τῶν Μουσουλμάνων τῶν ἀνταλλαγέντων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ κεφάλαιον τοῦτο πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἀστῶν προσφύγων.

Μετὰ τοῦτο ἀναφέρεται ἡ ἐπελθοῦσα τὴν 7ην Νοεμβρίου ὁριστικὴ συμφωνία μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων. Τὸ ἀνώτατον ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης θὰ εἶνε £ 10.300.000 εἰς τὸ ὁποῖον ὑπελογίσθη ἡ ἀξία τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἀγροτικῶν κενῶν οἰκιῶν ἐκ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βουλγάρων, ἡ ἀξία τῶν παραχωρηθεισῶν ἢ παραχωρηθησομένων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν παρὰ τοῦ Κράτους γαιῶν, τὰ χρέη τῶν ἀγροτῶν προσφύγων εἰς τὸ Κράτος καὶ μέρος τῶν χρεῶν των πρὸς τὸν αὐτόνομον ὀργανισμὸν διὰ προκαταβολὰς τοῦ ὑλικοῦ.

Εἰς ἀντάλλαγμα, ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει νὰ καταβάλλῃ ἐτησίως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς 40 χιλιάδας £ ὡς ἔκτακτον χρεωλύσιον τοῦ πρώτου προσφυγικοῦ δανείου τοῦ 1924.

Ἡ συμφωνία αὐτὴ θὰ ὑποβληθῇ πρὸς κύρωσιν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν Βουλήν.

ΤΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς νὰ προβῇ εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ Κτηματολογίου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάγκη ἀπέβη ἔτι μᾶλλον αἰσθητὴ μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων.

Διὰ τὸ ἔργον τοῦτο ἀσχολοῦνται ἤδη εἰς τὴν Μακεδονίαν 54 συνεργεῖα, ἐξ ὧν τὰ 40 τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ 10 τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τὰ 4 τῆς χαρτογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατοῦ. Ἀπομένει ὁ μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας διακανονισμὸς τοῦ συντονισμοῦ ὅλων αὐτῶν τῶν ὑπηρεσιῶν.

Η ΑΣΤΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Οἱ ἀστοὶ πρόσφυγες, σύμφωνα πρὸς τὴν τελευταίαν ἀπογραφήν των, συμποσοῦνται εἰς 124.483 οἰκογενείας ἐκ 484.747 ἀτόμων. Ἐκ τούτων 202.794 ἄτομα εὑρίσκονται εἰς τὴν Ἀττικοβοιωτίαν καὶ 99.937 εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Τὸ Κράτος κατασκευάζει ἤδη 3476 κατοικίας ἀστικάς, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως 863 καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα 100. Ἀπομένουν, ὅμως, εἰσέτι 31.225 οἰκογένειαι, ἔχουσαι ἄμεσον ἀνάγκην κατοικίας, ἐκ τούτων δὲ αἱ 3.295 εἶναι ἀγροτικαί, συγκείμεναι ἐκ 14.314 ἀτόμων.

Ἀπὸ τοῦ Μαΐου μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν κατοικιῶν εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην, τὴν Στυλίδα, τὴν Λαμίαν, τὴν Κόρινθον, τὴν Λάρισσαν, τὰ Χανιά, τὸν Βόλον, τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν Κοκκινιὰν καὶ τὴν Νιγρίτα 64.413.153 δραχμαί.

Κατὰ τὸ λῆξαν τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου τρίμηνον, τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπιτροπῆς προέβησαν εἰς πολλὰς ἐπιθεωρήσεις τοῦ διεξαγομένου ἔργου. Ὁ ἀντικαταστήσας προσωρινῶς τὸν ἀπουσιάζοντα Πρόεδρον κ. Χὶλλ ἐπεσκέφθη τοὺς συνοικισμοὺς τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος· ὁ κ. Λάμπρος περιώδευσεν ἀνὰ τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Θράκην καὶ τὴν Κρήτην· ὁ κ. Πάλλης ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν.

ΟΙ ΑΣΤΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Εἰς τὴν ἔκθεσιν συνάπτεται πίναξ ἐμφαίνων τὴν κατὰ νομοὺς κατανομὴν τῶν ἀστῶν προσφύγων, οἱ ὁποῖοι ἐν συνόλῳ συμποσοῦνται ὡς ἐλέχθη ἤδη, εἰς 487.747. Εἰς τὴν Ἀττικοβοιωτίαν εὑρίσκονται οἱ ἡμίσεις περίπου —202.794. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην 99.937, εἰς τὴν Καβάλλαν 22.445, εἰς τὸν νομὸν Ροδόπης 20195, εἰς τὴν Μυτιλήνην 20023, εἰς τὴν Δράμαν 14374, εἰς τὴν Λάρισσαν 11.514, εἰς τὴν Χίον 9034 εἰς τὸν νομὸν Ἕβρου 8519, εἰς τὸν νομὸν Ἀχαΐοηλιδος 8568, εἰς τὸ Ἡράκλειον 8.535, εἰς τὴν Σάμον 5577, εἰς τὴν Ἀργολιδοκορινθίαν 5170, εἰς τὰς Σέρρας 7617, εἰς τὴν Εὔβοιαν 6812.

Οἱ ὀλιγώτεροι σχετικῶς εὑρίσκονται εἰς τὴν Ζάκυνθον (418), τὴν Κεφαλληνίαν (598) τὴν Ἄρταν (185), τὸ Λασσῆθι (152), τὴν Κοζάνην (752).

Εἰς τὴν Χαλκιδικὴν οὐδεὶς ἀπολύτως ὑπάρχει πρόσφυξ ἀστός.

—Ὄχι, Κύριε χαρτοπώλη, ἐγὼ δὲν θέλω ἀπομιμήσεις θέλω τὶς γνήσιες ἐγγλέζικες πέννες τοῦ
Γεω. Β. Χιοῦς
Αὐτὲς γράφουν ὡραιότερα καὶ στὸ τέλος μοῦ στοιχίζουν πιὸ φθηνά, ἐπειδὴ βαστοῦν τρεῖς τέσσερες φορὲς περισσότερο ἀπὸ τὶς ἄλλες. Ὅπως εἶδα τὸ ἀτσάλι τους εἶναι πιὸ στερεό. Πρόσεξε ὅτι ἐπάνω σὲ κάθε πέννα εἶναι γραμμένο τὸ ὄνομά του:
GEO. W. HUGHES
KRUX?

Η „SALLE WAGRAM"
Ἐπιφυλάσσει πραγματικὰς ἐκπλήξεις εἰς τοὺς θιασώτας τοῦ σπὸρ ποῦ κατέκτησε ὅλον τὸν κόσμον:
ΔΙΟΤΙ ἀπὸ τοῦ ῥίγκ της θὰ παρελαύνουν πάντοτε οἱ καλύτεροι Ἕλληνες πυγμάχοι, ὡς καὶ πολλοὶ ξένοι τοιοῦτοι, εἰδικῶς προσκαλούμενοι εἰς τὰς Ἀθήνας.
ΔΙΟΤΙ αἱ ὀργανώσεις της θὰ εἶναι ἐφάμιλλοι τῶν ὀργανώσεων τῆς ἐμωνύμου Παρισινῆς πυγμαχικῆς αἰθούσης.
ΔΙΟΤΙ ὅλα της τὰ μάτς θὰ γίνωνται σύμφωνα μὲ τοὺς διεθνεῖς κανονισμούς, μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας καὶ τυπικότητας.
ΔΙΟΤΙ θὰ ἔχῃ εἰς ὅλας τὰς μεγάλας συναντήσεις χάριν ἀμεροληψίας, πάντοτε ξένους μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἀμερικανὸν ΛΕΝΤ ΧΑΡΒΕΗ.
ΔΙΟΤΙ τέλος θὰ σημειώσῃ σταθμὸν εἰς τὰ ἀθλητικὰ χρονικὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Π. Γ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ
δέχεται καθ' ἑκάστην 9—11 καὶ 3—5 ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 28 καὶ ἐν ταῖς Κλινικαῖς ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ ὁδὸς Πατησίων, ἀπὸ 11—12 καὶ 5—6.

ΕΝΕΚΑ ἀνακαινίσεως τοῦ καταστήματος ἐκποιοῦνται τὰ πολυτελῆ ἔπιπλα Π. Λεχοῦ Νίκης 14. Ὠφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας.

ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
TITAN
Ἔχουν τὰ πρωτεῖα
στὴν ἐφαρμογὴν
στὴν στερεότητα
καὶ στὴν φτήνεια
ΑΘΗΝΑΙ ΑΙΟΛΟΥ 198
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 4

ΦΙΛΑΘΛΟΙ Πλησιάζει ἡ ἡμέρα διὰ νὰ ἀποκτήσετε τὸ περιοδικὸν ΑΘΛΗΤΑ ποῦ χρόνια τώρα ὠνειρο ολούσατε. Προσέξατε μόνον νὰ μὴ διαφύγῃ τὴν προσοχήν σας ἡ λέξις [illegible]

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΑ

Μετὰ πάσης ἐπιβλητικότητος ἐγένετο χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἡ κηδεία τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τῆς Ἐπιμελητείας Δημ. Παπαδήμα. Ἠκολούθησε δὲ τὴν ἐκφορὰν μέχρι τοῦ νεκροταφείου πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος. Κατετέθησαν εἰς τὸν νεκρὸν πλεῖστοι ὅσοι στέφανοι καὶ σταυροί, ἐν οἷς ἐκ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν διαχειρίσεως ὑπουργείου Στρατιωτικῶν, ἀξιωματικῶν διαχειρίσεως Ἐπιμελητείας Πειραιῶς, ἀξιωματικῶν Ἐπιμελητείας Ἀθηνῶν, Οἰκογενείας Θ. Δεριζιώτη, Δ. Παπαδημοπούλου διευθυντοῦ καπνεργοστασίου Ἀθηνῶν, Μ. Μαλαίνου δημοσιογράφου, στρατηγοῦ κ. Μακκᾶ, Νικ. Καρβέλα συμβολαιογράφου, Ἰω. Σταθοχρηστοπούλου ἐμπόρου. Τὸν νεκρὸν ἀπεχαιρέτησαν διὰ συγκινητικωτάτων λόγων ὁ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς κ. Ζαχαριάδης ἐκ μέρους τοῦ Στρατοῦ καὶ ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ στρατηγοῦ Μακκᾶ ἐκ μέρους τῆς Ἐπιμελητείας.

AUX AMBASSADEURS
JOUR FIXE
MERCREDI
30 Novembre 1927
GRAND SOIRÉE DE GALA
AVEC COTILLON
La salle sera richement decorée AUX CHRYSANTÈMES
Téléphone 20—62

ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ
Ἐπειδὴ ἐλέχθη ὅτι ὁ διχασμὸς τοῦ ἔργου «Μπὲν Χοὺρ» ἔγινε πρὸς ἐκμετάλλευσιν, ἐνῷ ἁπλῶς τὸ μῆκος τῶν 4.500 μέτρων ἦτο ἡ αἰτία τούτου
ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ
ὅπως ἀπὸ σήμερον προβάλλεται
ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ
ΤΟ
"ΜΠΕΝ-ΧΟΥΡ,,
ΣΤΟ
"ΑΤΤΙΚΟΝ,,
ΚΑΙ
"ΟΛΥΜΠΙΑ,,
Οὐδὲν διαρκὲς ἰσχύει

ΑΠΕΡΙΓΡΑΠΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣΥΡΡΟΗ
εἰς τὴν
ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΠΡΩΤΗΝ
ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ
"Ο ΜΑΥΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ,,
ΕΙΣ ΤΟ
ΙΝΤΕΑΛ
ΠΡΟΟΔΟΣ

Παρελήφθησαν
τὰ νέα Μοντέρνα Ἀγγλικὰ Κασμήρια δι' ἀνδρικὰς ἐνδυμασίας
KOSMOS
31 ΣΤΑΔΙΟΥ 31

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Η ΑΠΑΡΤΙΑ, Ο ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

ΑΝΕΒΛΗΘΗΣΑΝ ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τὴν 6 καὶ 10' ἄρχεται ἡ συνεδρίασις. Κυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς Πέμπτης καὶ ἀναγινώσκονται διάφοροι ἀναφοραί.

Ὁ κ. Π. ΤΣΙΤΣΕΚΛΗΣ πρόεδρος τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς Δικτατορίας, λαμβάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, καταθέτει τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως περὶ ἀποφυλακίσεως τῶν κ.κ. Κ. Σταμούλη, Π. Θανοπούλου καὶ Γ. Ἀναγνωστοπούλου καὶ λέγει ὅτι τὸ Ἀνώτατον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον εἶχεν ἐνεργήσει προφυλακίσεις τινάς, δηλαδὴ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κ. Σταμούλη καὶ δύο ἄλλων ὑπαλλήλων διὰ πράξεις ἀφορώσας ἀπάτας καὶ ἐκβιάσεις εἰς τὴν ἐνέργειαν ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων. Τὰ κατηγορούμενα ταῦτα πρόσωπα παραμένουσιν εἰς τὰς φυλακὰς πλέον τοῦ ἔτους. Κατὰ δὲ τὸν νόμον 3398 ἄρθρον 48 παράγρ. 3 ἡ ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσις τῶν ἤδη κρατουμένων δύναται νὰ διαταχθῇ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, μετὰ πρότασιν τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ κρίνουσα τὰς πράξεις ταύτας κατὰ τὴν Ποινικὴν Δικονομίαν, ὅπου παραπέμπει ὁ νόμος 3398, ἀποβλέπουσα δὲ εἰς τὸ μακρὸν χρονικὸν διάστημα τῆς προφυλακίσεως καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι καὶ ἄλλαι σοβαρώτεραι πράξεις καταχρήσεων ὁλοκλήρων ἑκατομμυρίων ἔλαβον χώραν, ἐθεώρησεν ἠθικὸν νὰ εἰσηγηθῇ τὴν ἀπόλυσιν τῶν κατηγορουμένων ἐπὶ ἐγγυήσει, διότι ἐὰν ἐδικάζοντο ὑπὸ ἄλλων δικαστηρίων θὰ ἐτύγχανον τῆς ἀποφυλακίσεως αὐτῆς. Τὸ ὅριον τῆς ἐγγυήσεως τὸ ὁποῖον λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ προτείνῃ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν Βουλὴν εἶνε 10000 δραχ. διὰ τὸν Σταμούλην, 7000 διὰ τὸν Θανόπουλον καὶ 6000 διὰ τὸν Ἀναγνωστόπουλον καὶ ὁρίζει ὡς τόπον διαμονῆς αὐτῶν τὰς Ἀθήνας. Συνεχίζων ἀναπτύσσει τὸ κατηγορητήριον. Λέγει ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἥτις ἐκτελεῖ τὸ ἔργον της μετὰ πολλῆς αὐστηρότητος δὲν ἔλαβε μόνον ὑπ' ὄψιν ὅλα τὸ στοιχεῖα ἅτινα προέκυψαν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως καὶ τὴν ἐπὶ ἓν ἤδη ἔτος προφυλάκισιν αὐτῶν ἵνα προτείνῃ τὴν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσίν των, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἀπασχολήσῃ προσεχῶς τὴν Βουλὴν διὰ καταχρήσεις ὑπουργῶν ἀνερχομένας εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια καὶ οἵτινες ὑπουργοὶ δὲν εἶνε προφυλακισμένοι.

Ὁ κ. Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ λέγει ὅτι ἀνεξαρτήτως τῶν κατηγοριῶν εἶνε δίκαιον νὰ διαταχθῇ ἡ ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσις αὐτῶν.

Ὁ κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ παρατηρεῖ ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ θέμα τοῦτο δὲν εἶνε ἀναγεγραμμένον εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν δὲν δύναται νὰ διεξαχθῇ τὴν ἑσπέραν ταύτην συζήτησις καὶ νὰ ληφθῇ ἀπόφασις.

Μεθ' ὃ ὁ κ. Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἥτις δέχεται ὅπως τὸ θέμα τοῦτο ἀναγραφῇ εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς αὔριον.

ΑΝΑΦΟΡΑΙ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. Α. ΜΕΡΟΣ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τῶν ἐπαγγελματιῶν Λαρίσσης καὶ τονίζει τὸ δίκαιον τῶν αἰτημάτων αὐτῶν ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην τροποποίησιν τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον, διότι ἰδίως αἱ ἐπαρχιακαὶ πόλεις μὲ τὸ ἐν ἰσχύϊ ἐνοικιοστάσιον εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἁρπακτικῶν διαθέσεων τῶν ἰδιοκτητῶν.

Θεωρεῖ ἐν συνεχείᾳ ὡς δίκαιον ἕτερον αἴτημα τῶν ἐπαγγελματιῶν τὴν διαρρύθμισιν δηλαδὴ τῶν φορολογιῶν, διότι αἱ φορολογίαι εἶνε βαρεῖαι καὶ διότι αἱ φορολογικαὶ κατατάξεις ἔγιναν αὐστηραὶ καὶ διότι διερχόμεθα ὀξεῖαν οἰκονομικὴν κρίσιν. Ὅλα ταῦτα τὰ ζητήματα, ἐπιλέγει, χρήζουν ἀμέσου προσοχῆς ὁλοκλήρου τῆς Βουλῆς καὶ δέον τάχιστα οἱ ἁρμόδιοι ὑπουργοὶ νὰ ἐπιληφθῶσιν αὐτῶν.

Ὁ κ. Α. ΑΡΓΥΡΟΣ παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχήν της ἐπὶ τῶν αἰτημάτων τῶν πολεμοπαθῶν τῶν νέων χωρῶν καὶ ἰδίως τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας. Τὸ ζήτημα, λέγει, εἶνε ἐξαιρετικῶς σοβαρὸν καὶ ἐπεῖγον καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ ῥυθμισθῇ ταχέως διότι πληθυσμοὶ μεγάλοι καὶ παθόντες ἐκ τῶν πολέμων μένουν ἄνευ ἀποζημιώσεως.

Ὁ κ. Τ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς ἀναπήρων πολέμου συνιστᾷ ὡσαύτως νὰ ληφθῇ πρόνοια ὑπὲρ παντὸς ἀναπήρου θύματος πολέμου, διότι δὲν βλέπει ποία διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ ἀναπήρων Νέας Ἑλλάδος καὶ ἀναπήρων τῆς Παλαιᾶς. Ὅλοι παρέσχον ἴσας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πατρίδα, ἡ ὁποία δὲν πρέπει νὰ περιάγῃ κατ' οὐδένα λόγον τὰς γλίσχρους συντάξεις των, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλέον νὰ τοὺς ἀνακουφίσῃ λαμβάνουσα ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἔλαβον ὅλα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη.

Ὁ κ. Α. ΜΑΡΚΟΥ ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Πύργου, παρακαλεῖ ν' ἀπελευθερώσῃ τὸ Κράτος τὴν πόλιν αὐτὴν ἀπὸ τὴν Ἠλεκτρικὴν Ἑταιρείαν, ἡ ὁποία τὴν καταδυναστεύει.

Ὁ κ. Τ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ λέγει ὅτι ὁ ἀγὼν τῶν κατοίκων Πύργου ἔχει ἐκτραχυνθῇ, ἀπειλεῖ δὲ τὴν δημοσίαν τάξιν. Τοῦτο διότι τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας ὑποστηρίζει σκανδαλωδῶς τὴν Ἑταιρείαν παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν γνώμην εἰδικοῦ ἠλεκτρολόγου εἰπόντος ὅτι τὰ μηχανήματα τοῦ ἐργοστασίου εἶνε ἄθροισμα ἀχρήστων σιδηρικῶν. Τονίζει ἐν τέλει τὴν ἀνάγκην τῆς λήψεως συντόνων μέτρων πρὸς ἀποτροπὴν ἐνδεχομένου κινδύνου ἐξεγέρσεως τῶν πολιτῶν.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ (ὑπ. Συγκ.). Ἀφοῦ μετεστράφη ἡ ἐρώτησις εἰς ἐπερώτησιν, ἔχω νὰ δηλώσω ὅτι πρὸ ὀλίγου ἐδημοσιεύθη νόμος κανονίζων τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἀποδίδων εἰς τοὺς δήμους ὅλα των τὰ δικαιώματα. Συνεπῶς ὁ δῆμος δύναται νὰ κηρύξῃ ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν ἔκπτωτον τὴν Ἑταιρείαν. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας δὲν ἔχει πλέον οὐδὲν δικαίωμα ἀναμίξεως εἰς τὰς μεταξὺ δήμων καὶ ἠλεκτρικῶν ἑταιρειῶν ὑποθέσεις.

Τ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ὁ νόμος ἔχει μακρὰς προθεσμίας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ συντομευθοῦν.

ΟΙ ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Ὁ κ. Π. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τοῦ σημαιοφόρου Π. Νικολέτη, ὅστις παθὼν ἐκ φυματιώσεως ἐγκατελείφθη εἰς τὴν τύχην του, καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ καυτηριάζει τὴν ἔλλειψιν προνοίας ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ τὰ θύματα πολέμου.

Ὁ κ. ΜΕΡΛΟΠΟΥΛΟΣ δηλοῖ ὅτι κρατεῖ σημείωσιν.

ΤΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΝ

Ὁ κ. ΜΟΣΧΟΥΛΑΣ παρακαλεῖ τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Παιδείας νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν τί ἀπέγεινε μὲ τὸ ζήτημα τῶν φοιτητῶν.

Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ λέγει ὅτι ἡ Σύγκλητος ἔκαμε μειώσεις τινάς, συνεχίζονται δὲ συνεννοήσεις διὰ νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῇ ἱκανοποιητικωτέρα λύσις.

Ὁ κ. ΜΟΣΧΟΥΛΑΣ τονίζει ὅτι τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς Συγκλήτου δὲν ἱκανοποιεῖ τὰ φοιτητικὰ αἰτήματα καὶ πρέπει τὸ ὑπουργεῖον νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ λέγει ὅτι κατὰ τὸν νόμον περὶ Διεθνοῦς Ἐλέγχου, ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται νὰ εἰσπράττῃ 900.000 φράγκα ἐτησίως πρὸς ἀπόδοσιν παλαιῶν δανείων ἀναλογικῶς ὑπὲρ τῶν τριῶν Δυνάμεων. Ἀπὸ δεκαετίας ὅμως ἡ Ρωσσία κατέχει ὅλας τὰς ἑλληνικὰς περιουσίας καὶ τὸ Δομπόλειον κληροδότημα. Ἐν τούτοις τὸ μερίδιον αὐτῆς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ποσῶν κατατίθεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς γαλλικὰς Τραπέζας ἀτόκως. Ἐπανειλημμένως, λέγει, ἔγραψα περὶ τούτου, ἀλλὰ αὐταὶ ἐξακολουθοῦν νὰ κατατίθενται εἰς Παρισίους διὰ νὰ δοθοῦν εἰς τὴν μέλλουσαν ῥωσσικὴν κυβέρνησιν. Ἐκφράζει ἐπὶ τούτῳ τὴν ἀπορίαν του διατὶ ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου δὲν ζητεῖ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπόδοσιν τῶν ποσῶν τούτων, δι' ἃ δικαιοῦται ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διατάξῃ νὰ παρακρατηθῶσιν ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὰ κατατεθέντα ἀνερχόμενα εἰς 45.000.000 δραχμῶν καὶ τὰ μέλλοντα νὰ κατατεθῶσι καὶ νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἀντὶ τῶν καθυστερουμένων παρὰ τῆς Ρωσσίας προσόδων αὐτοῦ.

Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ λέγει ὅτι εἶνε ἐν γνώσει τοῦ ζητήματος καὶ ἐπελήφθη αὐτοῦ, εἶνε δὲ τοῦτο καὶ διπλωματικῆς καὶ οἰκονομικῆς φύσεως καὶ μελετῶμεν κατὰ ποῖον καλύτερον τρόπον θὰ κατορθωθῇ νὰ ῥυθμισθῇ εὐμενῶς.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Εἰσέρχεται εἶτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας. Συζητεῖται ἡ πρώτη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἀναγεγραμμένη πρότασις περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς λέγει, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει ὅπως εἰς ἑκάστην κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν μένῃ μία θέσις κενὴ διὰ νὰ δύναται ὁ Πρόεδρος νὰ διορίζῃ καὶ ἀνεξαρτήτους βουλευτάς. Ἐπίσης ὅπως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἐπιτροπὴν μετέχουν ἀντὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ εἶνε μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, βουλευταὶ ὑπ' αὐτῶν ὁριζόμενοι. Εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας προτείνεται ν' ἀναγράφωνται καθ' ἑκάστην τὸ πολὺ 10 νομοσχέδια, ἵν' ἀποφεύγηται ἡ αἰφνιδιαστικὴ ἐπιψήφισις νομοσχεδίων εἰς τὸ τέλος τῆς διατάξεως ἐγγεγραμμένων. Ἐν τέλει λέγει ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει διαρρυθμίσεις τινὰ εἰς τὸν τρόπον τῆς συζητήσεως, ἐρωτήσεων καὶ ἐπερωτήσεων. Διὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς προτείνει ἡμέραν συζητήσεως τὴν Παρασκευήν, ἐφ' ὅσον ὁρίσθη μία ἡμέρα κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου καθ' ἑβδομάδα.

Ὁ κ. ΜΟΣΧΟΥΛΑΣ φρονεῖ ὅτι δὲν ἀρκεῖ μία ἡμέρα διὰ κοινοβουλευτικὸν ἔλεγχον.

Ὁ κ. ΚΑΝΤΙΑΝΗΣ ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν κανονισμοῦ λέγει, ὅτι καταργεῖται ὁ ὅρος περὶ ἀπαρτίας τῆς Βουλῆς.

ΦΩΝΑΙ: Αὐτὸ τὸ καθορίζει τὸ Σύνταγμα. Μόνον διὰ τὰς ἀποφάσεις χρειάζεται ἀπαρτία.

ΚΑΝΤΙΑΝΗΣ. Δὲν μοῦ διαφεύγει αὐτό. Τὸ Σύνταγμα λέγει περὶ ἀπαρτίας δι' ἀποφάσεις, δὲν ἀπαγορεύει τὴν ἀπαρτίαν διὰ συνεδριάσεις.

Συνεχίζων ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ μὴ περιορισμοῦ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου εἰς μίαν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος.

Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Ψηφίζεται τὸ ἄρθρον 1. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 καθορίζεται ὅτι ὁ εἷς τῶν ἀντιπροέδρων πρέπει νὰ λέγεται πρῶτος. Ὁ κ. ΒΟΖΙΚΗΣ λέγει ὅτι πρέπει νὰ διαγραφῇ διότι οἱ ἄλλοι θὰ ὑφίστανται οὕτω μείωσιν.

Ἡ τροποποίησις ἐν τέλει ἀπαλείφεται. Γίνονται δεκτὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7, καθορίζοντος ὅτι μένει μία θέσις κενὴ εἰς τὰς ἐπιτροπὰς διὰ νὰ συμπληρωθῇ δι' ἑνὸς ἀνεξαρτήτου ὁμιλεῖ ὁ κ. Παπαναστασίου συνηγορῶν διὰ τὴν ἐπιψήφισίν του.

Ὁ κ. ΚΑΝΤΙΑΝΗΣ ζητεῖ αἱ θέσεις νὰ γίνουν δύο.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ παρέχει τὴν ἐξήγησιν ὅτι ἡ διάταξις αὐτὴ ἀφορᾷ προσωπικότητας, ἀναφέρει δὲ εἰδικῶς ὅτι οἱ κ.κ. Δεμερτζῆς, Ράλλης καὶ Εὐταξίας δὲν εἶνε ἀναγεγραμμένοι εἰς κανὲν δελτίον ἐπιτροπῶν.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Συζητεῖται εἶτα τὸ ἄρθρον 12 καθ' ὃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἐπιτροπὴν τὴν ὁποίαν προβλέπει τὸ Σύνταγμα δὲν δύνανται νὰ μετάσχουν κόμματα μὴ συγκεντροῦντα ἀριθμὸν 15 βουλευτῶν.

Ὁ κ. ΒΟΖΙΚΗΣ εὑρίσκει τὴν τροπολογίαν ὀρθήν, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐννοήσῃ τί σημαίνει τὸ «συγκεκροτημένων κομμάτων».

Ὁ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ (κομμουνιστής) ζητεῖ νὰ διαγραφῇ τὸ ὅριον τῶν 15 μελῶν, λέγει δὲ ὅτι ἐτέθη διὰ νὰ ἐξαιρεθῇ τῆς ἐπιτροπῆς τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα.

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (ὑπ. Ἐξ.). Εἶναι πρόδηλον ὅτι πρόκειται, ὅπως ἀκριβῶς παρετηρήσατε καὶ σεῖς κ. Πρόεδρε, περὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καθιερουμένης. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐδήλωσα πρὸ ἡμερῶν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατατίθεται ὁλόκληρος ὁ φάκελλος διπλωματικῶν ἐγγράφων, ὁσάκις οὗτοι ζητοῦνται. Εἶτα προσέθεσα ὅτι ἐὰν ὑπάρχουν ἀνακοινώσεις αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, προέβλεψε τὸ Σύνταγμα περὶ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ἡ ὁποία κατὰ τεκμήριον παρέχει ἐγγυήσεις ἀσφαλεστέρας περὶ τῆς τηρήσεως τῆς ἀπαιτουμένης μυστικότητος ἐπὶ τῶν πράξεων, διὰ τὰς ὁποίας ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς δημοσίας ἀνακοινώσεις. Ἐὰν δὲ ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἤθελε μείνῃ ἱκανοποιημένη εἴτε ἐκ τοῦ ποσοῦ εἴτε ἐκ τοῦ ποιοῦ τῶν ἀνακοινώσεων τὰς ὁποίας ἤθελε κάμῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς αὐτήν, τότε τὸ ζήτημα θὰ περιήρχετο εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως γίνεται καὶ εἰς ἄλλα κοινοβουλευτικὰ Κράτη, ὅπου ὁ ὑπουργὸς εὑρισκόμενος πρὸ μιᾶς ἀντιθέσεως πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, θὰ εἶχεν ἀνάγκην ὁλοκλήρου τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς διὰ νὰ σταθῇ εἰς τὴν θέσιν του, ἡ δὲ ἐμπιστοσύνη θὰ περιείχετο κατόπιν ὡριμωτέρας σκέψεως ἐφόσον τὰ ἐπίλεκτα μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιτροπῆς ἤθελον ἔλθει εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὸν ὑπουργὸν καὶ τοιουτοτρόπως ἤθελον προκαλέσει σύντονον τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων. Ἐξαρτῶνται δὲ προδήλως αἱ ἀνακοινώσεις ἑνὸς ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐκ τοῦ χρόνου κατὰ τὸν ὁποῖον ζητοῦνται. Ἐκ τῆς ἀφορμῆς δὲ ταύτης ἐπιθυμῶ νὰ κάμω πρὸς τοὺς κ.κ. ἀρχηγοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὴν ἑξῆς δήλωσιν καὶ νὰ ὑποβάλω συναφῆ παράκλησιν. Εἶπον πρό τινων ἡμερῶν, ὅτι θὰ προέβαινον, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς οἰκονομικῆς συζητήσεως, εἰς δηλώσεις ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Θὰ παρεκάλουν αὐτοὺς νὰ στέρξωσιν εἰς τὴν ἀναβολὴν τῶν δηλώσεων δι' εὐθετώτερον χρόνον, διότι νομίζω ὅτι ἡ παροῦσα στιγμὴ δὲν εἶναι κατάλληλος δι' ἀνακίνησιν συζητήσεως ἐπὶ τῶν διεθνῶν πραγμάτων.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Εἰς τὴν δήλωσιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν περὶ ἀναβολῆς τῶν ἀνακοινώσεων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἔχει οὐδένα λόγον νὰ ἀντείπῃ, διότι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἶναι κατάλληλος νὰ κρίνῃ πότε πρέπει νὰ γίνωσιν αἱ δηλώσεις.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. (ὑπ. Γεωργ). Ἤθελον ν' ἀπαντήσω εἰς ὅσα ἐλέχθησαν παρὰ τοῦ κ. βουλευτοῦ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα. Εἶμαι ἐκ τῶν εἰσηγητῶν τῆς διατάξεως τοῦ Συντάγματος, ἄρθρον 35, διὰ τῆς ὁποίας καθιερώθη ἰδιαιτέρα ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ἐντελῶς ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἡ ὁποία ἐπεξεργάζεται τὰ νομοσχέδια. Ἡ διάταξις αὐτὴ ἔχει σκοπὸν νὰ ἐγκαινιάσῃ διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ἕνα θεσμὸν ὁ ὁποῖος εἰς ἄλλα κράτη ἰσχύει, ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, νὰ μετάσχουν δηλαδὴ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅλα τὰ κόμματα τὰ ἔχοντα ἕνα ὡρισμένον ἀριθμὸν βουλευτῶν καὶ ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους κανονίζεται μετὰ συζήτησιν μεταξὺ τῶν μεγαλυτέρων μερίδων τῶν βουλευτῶν. Τοῦτο ἄλλωστε εἶχε καθιερωθῇ τελευταίως καὶ ἄνευ τοῦ Κανονισμοῦ, ἐκρίθη δὲ σκοπιμώτερον νὰ καθιερωθῇ ἤδη καὶ διὰ τοῦ Συντάγματος, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνωνται ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων. Δι' αὐτὸ τὸ Σύνταγμα ἐξήρεσε καὶ ἔκαμεν ἐξαιρετικὴν σύνθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα, καὶ ἐὰν ἦτο μεγαλύτερος ὁ ἀριθμός του, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μετάσχῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν κόμμα τοῦ ὁποίου ἡ πολιτικὴ εἶναι ἄντικρυς ἀντίθετος πρὸς τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἠκολούθησε καὶ ἀκολουθεῖ ἡ μεγαλυτέρα πλειοψηφία, ἡ παμψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καταλήγων ὡς πρὸς τὴν διατύπωσιν τῆς διατάξεως προτείνει νὰ συμπληρωθῇ διὰ τῆς παροχῆς δικαιώματος ἐκτὸς τῶν προσώπων ἅτινα ἀναφέρει τὸ ἄρθρον καὶ ἐκ δύο τριῶν βουλευτῶν τοὺς ὁποίους ἤθελε προτείνει εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης Συνόδου ἡ Βουλή.

Μεθ' ὃ ψηφίζεται δι' ἀναστάσεως ὁ εἰδικὸς συμπληρωματικὸς προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς χρήσεως 1927—28 καὶ ὥραν 9 καὶ 15' λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ σήμερον τὴν 5ην μ.μ.

ΤΑ ΔΩΔΕΚΑΤΗΜΟΡΙΑ

Διαρκούσης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ὁ κ. ΜΕΡΛΟΥΠΟΥΛΟΣ καταθέτει τὸ νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως εἰσέτι δύο δωδεκατημορίων λόγῳ τῆς μὴ ἐπιψηφίσεως εἰσέτι τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ παρακαλεῖ ὅπως τηρηθῇ δι' αὐτὸ ἡ ἀρχὴ τῶν ἐπειγόντων νομοσχεδίων, παρακληθῇ δηλαδὴ ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσίν της ἐντὸς 24 ὡρῶν.

ΝΑ ΠΑΥΣΗ ΑΝΑΜΙΓΝΥΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῆς Ἐθνικῆς Ἀναδημιουργίας κ. Σκουρτσῆς ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ἐπιστολὴν συνιστῶν εἰς αὐτὸν νὰ παύσῃ ἀναμιγνυόμενος εἰς τὴν πολιτικήν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Τὴν πρώτην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 6ην μ. μ. ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐνεργεῖται δημοπρασία διὰ τὴν κατασκευὴν χειμερινῶν στολῶν κλητήρων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Πληροφορίαι χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ τμήματος Διεκπεραιώσεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου.

Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν)

CAPRICE
ΤΡΙΤΗΝ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ὥρα 9 1)2 μ.μ.
Τὸ τακτικὸν
DINER DANSANT
MENU ἐκλεκτὸν
Κρατήσατε ἐγκαίρως τὸ τραπέζι σας
Τηλ. 24—58

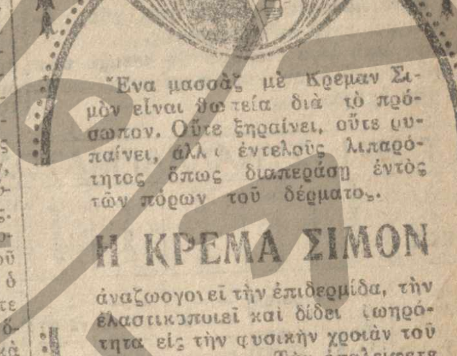

Ἕνα μασσὰζ μὲ Κρεμὰν Σιμὸν εἶναι θαυμασία διὰ τὸ πρόσωπον. Οὔτε ξηραίνει, οὔτε γυαλίζει, ἀλλ' ἐντελοῦς λιπαρότητος ὅπως διαπεράσῃ ἐντὸς τῶν πόρων τοῦ δέρματος.
Η ΚΡΕΜΑ ΣΙΜΟΝ
ἀναζωογονεῖ τὴν ἐπιδερμίδα, τὴν ἐλαστικοποιεῖ καὶ δίδει ὡραιότητα εἰς τὴν φυσικὴν χροιάν τοῦ προσώπου σας. Τὴν ἐπαλείφετε ἐπὶ τοῦ δέρματος ὑγροῦ ὄντος.
ΠΟΥΔΡΑ & ΣΑΠΩΝ
ΣΙΜΟΝ
PARIS

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5Η

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΠΡΟΣ ΕΞΟΜΑΛΥΝΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Ο ΒΡΑΤΙΑΝΟ ΠΡΟΕΒΗ ΕΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΑΓΡΟΤΙΚΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Σήμερον συνῆλθεν ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἥτις ἀνεκήρυξε τὸν κ. Βιντίλα Βρατιάνο ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ του.

Μετὰ τὴν ἐκλογήν, ὁ κ. Βιντίλα Βρατιάνο ἐδήλωσεν ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὸ πρόγραμμα, τὸ ἐγκαινιασθὲν ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ του καὶ ἀποβλέπον εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θὰ συνέλθουν αἱ ἐπαρχιακαὶ ὀργανώσεις τοῦ κόμματος, αἵτινες θὰ ἐπικυρώσουν τὴν ἐκλογὴν ταύτην.

Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐδέχθη τὴν πρότασιν περὶ ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος τοῦ Ἰονὲλ Βρατιάνο.

Ο ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἥτις εἶχεν ὁρισθῇ διὰ τὴν 2 Δεκεμβρίου, ἀνεβλήθη διὰ τὴν 7ην Δεκεμβρίου.

Μεταξὺ τῶν κυβερνητικῶν κύκλων λέγεται ὅτι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ Κυβέρνησις θὰ ἀνασχηματισθῇ ἐξασφαλιζομένης τῆς συνεργασίας τοῦ κόμματος τοῦ κ. Ἀβερέσκο.

Σήμερον ἔλαβε χώραν μακρὰ συνάντησις τῶν κ.κ. Μανίου καὶ Τιτουλέσκο. Ἡ συνάντησις αὕτη ἐπροκάλεσε φήμας περὶ ἐπικειμένου σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Τιτουλέσκο καὶ μὲ πρόγραμμα τὴν ἐπίτευξιν συνδιαλλαγῆς μετὰ τῶν ἄλλων κομμάτων.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ κ. ΒΡΑΤΙΑΝΟ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 28. (Πρακτορεῖον Ράντερ). — Ὁ νέος ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ Πρωθυπουργὸς κ. Βιντίλα Βρατιάνο προέβη σήμερον εἰς συγκεκριμένας προτάσεις συνεργασίας πρὸς τὸ Ἐθνικοαγροτικὸν κόμμα.

Καθ' ἃ γράφουν σήμερον αἱ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐμπνεόμεναι ἐφημερίδες ὁ κ. Βιντίλα Βρατιάνο ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιτύχῃ χαλάρωσιν εἰς τὴν ὀξύτητα ἣν προσέλαβεν ὁ ἀγὼν μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἐν Ρουμανίᾳ καὶ εἶναι ἕτοιμος πρὸς τοῦτο νὰ προβῇ εἰς ὅλας τὰς ἀναγκαίας θυσίας τὰς συμβιβαζομένας πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους. Ἐδήλωσεν ἐπίσης ὅτι δὲν θὰ ἐδέχετο εἰς τὴν προσπάθειάν του ταύτην ἔρους δυναμένους νὰ ἐπιφέρουν νέας ἀνωμαλίας καὶ νέαν περίοδον ταραχῶν.

Προφανῶς διὰ τῆς δηλώσεώς του ταύτης ὁ Πρωθυπουργὸς ὑπηνίχθη τὴν ἀξίωσιν τοῦ ἐθνικοαγροτικοῦ κόμματος περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ διενεργείας νέων ἐκλογῶν.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΚΟΝΔΥΛΗ

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΓΕΥΜΑ ΕΙΣ ΤΟ "ΠΤΙ ΠΑΛΑΙ,,

Ἐπανῆλθε χθὲς ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν περιοδείας του, ὁ κ. Κονδύλης.

Ὁ κ. Κονδύλης ἔσπευσεν ἅμα τῇ ἀφίξει του νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ συναντηθῇ μετ' αὐτοῦ. Ὁ κ. Βενιζέλος τὸν ἐκάλεσεν εἰς δεῖπνον. Πράγματι, ὁ κ. Κονδύλης μεταβὰς χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ «Πτὶ Παλαὶ» συνεδείπνησε μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἐπηκολούθησε δὲ ἰδιαίτερα συνομιλία διαρκέσασα ἐπὶ δίωρον. Ἡ συνομιλία περιεστράφη εἰς τὴν ἐν γένει πολιτικὴν κατάστασιν καὶ ἰδίᾳ τὴν θέσιν τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως.

Καθ' ἃ προκύπτει ἐξ ἐμπιστευτικῶν ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Κονδύλη πρὸς φίλους του, ὁ κ. Βενιζέλος τῷ συνέστησεν ἰδιαιτέρως νὰ ἀμβλύνῃ τὴν κατὰ τῆς κυβερνήσεως πολεμικήν του, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας ἐνεφάνισεν ὡς ἀσύμφορα κατὰ πρῶτον λόγον δι' αὐτὸν τὸν κ. Κονδύλην, ἐφ' ὅσον τῷ ἐδήλωσεν ὅτι τὸν θεωρεῖ ὡς ἕνα τῶν ἐνδεδειγμένων ἀρχηγῶν τῆς φιλελευθέρας παρατάξεως, ὅστις ἀκριβῶς ἔχει κάθε συμφέρον νὰ προετοιμάσῃ ἀσφαλεστέραν τὴν αὐριανὴν ἐπικράτησίν του. Τὴν δὲ ἐπικράτησιν ταύτην παρέστησεν ὁ κ. Βενιζέλος ὡς ἐξυπηρετουμένην πολὺ καλύτερον διὰ τῆς βαθμιαίας καὶ φυσιολογικῆς φθορᾶς τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως συνασπισμοῦ ἢ διὰ τῆς ὀξείας κατ' αὐτῆς ἀντιδράσεως, αἱ συνέπειαι τῆς ὁποίας εἶνε δυνατὸν νὰ διαφύγουν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ κ. Κονδύλη εἰς δεδομένην στιγμήν.

Κατὰ γνωσθείσας πληροφορίας, ὁ κ. Κονδύλης ὑπεσχέθη ὅτι θὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς συστάσεις ταύτας. Τοῦτο προκύπτει ὡς βέβαιον καὶ ἐκ νυκτερινῶν ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Κονδύλη περὶ τῶν ἐκ τῆς περιοδείας ἐντυπώσεών του, αἱ ὁποῖαι εἶνε διατυπωμέναι εἰς τόνον ἐξαιρετικῶς ἤπιον καθ' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κυβέρνησιν.

Η ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΝΤΑΥΘΑ

Κατὰ πληροφορίας τῶν περὶ αὐτὸν κύκλων, ὁ κ. Βενιζέλος ἀναμένει ἐνταῦθα τὸν υἱόν του. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον θεωρεῖται ἀπίθανος ἡ πραγματοποίησις τῆς διατυπωθείσης ἐπιθυμίας του ὅπως ἀναχωρήσῃ ἀμέσως ἐξ Ἀθηνῶν. Ἀντιθέτως, ἐρχομένου καὶ τοῦ υἱοῦ του, εἶνε πιθανὸν ὅτι θὰ παραμείνῃ — κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν περὶ αὐτὸν — καὶ διὰ τὰ Χριστούγεννα.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΟΔΟΠΟΙΙΑΣ

Ὁ βουλευτὴς Θεσσαλονίκης κ. Δαρβέρης κατέθεσε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς ἐπερώτησιν ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας περὶ τῶν λόγων, δι' οὓς ἀπεκλείσθησαν τοῦ ὁριστικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὰ ἔργα τῆς ὁδοποιίας οἱ δύο ἐκ τῶν τεσσάρων μετασχόντων εἰς τὸν προκαταρκτικὸν διαγωνισμὸν οἶκοι.

Ὑπὸ ἀρκετῶν βουλευτῶν πρόκειται νὰ ζητηθῇ ἡ συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς.

Ἐν τῷ μεταξὺ διενεμήθη χθὲς εἰς τοὺς βουλευτὰς ἔντυπον ὑπόμνημα τῶν ἀποκλεισθέντων ἐκ τοῦ διαγωνισμοῦ οἴκων, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναφέρεται ἀναλυτικῶς ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς αὐτῶν θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιβάλῃ τοὺς ὅρους του μόνον ὁ κ. Μακρῆς, ὁ καὶ εἰσηγητὴς τῆς σχετικῆς συμβάσεως, πρὸς ζημίαν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου. Προστίθεται χαρακτηριστικῶς ὅτι ἡ ἀρχικὴ προσφορὰ ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ὁδοποιίας ὑπὸ τοῦ κ. Μακρῆ ἐβελτιώθη ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατὰ 28 ο)ο, ἐπὶ ἔλαττον, ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου δημοσίων ἔργων, ἤτοι ἐκερδήθησαν 1.680.000 λιρῶν. Ἐὰν δὲ εἰς τὴν τελικὴν δημοπρασίαν γίνουν δεκτοὶ καὶ οἱ ἀποκλεισθέντες, θὰ γίνῃ ἀσφαλῶς καὶ νέα ἔκπτωσις, δυναμένη νὰ φθάσῃ εἰς 500.000.000 δρ. ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΩΝ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Τὸ συνέδριον τῶν Μακεδονομάχων συνεζήτησε τὸ κομμουνιστικὸν καὶ κομιτατζηδικὸν ζήτημα. Κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκακίσθη ἡ χλιαρὰ στάσις τῆς Κυβερνήσεως, ἀπεφασίσθη δὲ ν' ἀξιωθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ λῆψις μέτρων κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ. Μερικὰ τούτων εἶνε νὰ τεθοῦν οἱ κομμουνισταὶ ἐκτὸς νόμου καὶ ν' ἀπολυθοῦν οἱ κομμουνίζοντες ἐπιθεωρηταὶ καὶ οἱ διδάσκαλοι.

Διὰ τοὺς κομιτατζῆδες θὰ ζητηθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἡ λῆψις ριζικῶν μέτρων. Ὁ μακεδονικὸς λαὸς — θὰ δηλωθῇ εἰς τὸ ψήφισμα τὸ ὁποῖον θὰ καταρτισθῇ — ἀδυνατεῖ νὰ δεχθῇ τὴν περαιτέρω διατάραξιν τῆς εἰρήνης.

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν συνῆλθον χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς νέαν κοινὴν συνεδρίασιν τὰ μέλη τῆς γερμανικῆς καὶ ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας συνεχίσαντα τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ κειμένου τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως.

Θεωρεῖται ἀμφίβολον ἐὰν ὁ καταρτισμὸς τῆς συμβάσεως καὶ τῶν παραρτημάτων της θὰ συμπληρωθῇ μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς Πέμπτης ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ὑπογραφή των ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ἀναχωροῦντος, ὡς γνωστόν, τὴν Παρασκευήν.

Τὴν σύμβασιν, ἀπουσίᾳ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου θὰ ὑπογράψῃ ὁ κ. Ζαΐμης, ὁ ὁποῖος θ' ἀναπληρώσῃ αὐτὸν καὶ πάλιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΙΤΑΛΟΑΛΒΑΝΙΚΗ ΚΑΙ Η ΓΑΛΛΟΣΕΡΒΙΚΗ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΖΩΗΡΑΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΕΝ ΡΩΜΗ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Η ΣΕΡΒΙΑ ΘΑ ΦΕΡΗ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΡΩΜΗ. 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὸ ἡμιεπίσημον «Πόπολο ντ' Ἰτάλια» δημοσιεύει νέον ἄρθρον εἰς ἀπάντησιν τῶν σερβικῶν καὶ τῶν γαλλικῶν κατηγοριῶν κατὰ τῆς ἰταλοαλβανικῆς συνθήκης. Ὁ ἀρθρογράφος παρατηρεῖ, ὅτι τὰ Κράτη, ἅτινα δὲν ἐμπνέονται ὑπὸ ἐπιθετικῶν σκοπῶν, οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχουν ἀφορμὴν ἐπικρίσεως, ἡ δυσπιστίας ἔναντι τῆς ἰταλοαλβανικῆς συνθήκης, ἥτις ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ νεαροῦ ἀλβανικοῦ Κράτους.

Περαιτέρω, ἡ φασιστικὴ ἐφημερὶς συμβουλεύει τὴν Νοτιοσλαυΐαν νὰ μὴν ἐπιχειρήσῃ νὰ ἀνακινήσῃ τὸ ζήτημα τῆς νομιμότητος τῆς ἰταλοαλβανικῆς συνθήκης ἐνώπιον τῆς Κ.Τ.Ε., διότι τὸ μόνον πιθανὸν ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἐνεργείας της θὰ εἶνε ἡ ἄνευ λόγου πρόκλησις νέων περιπλοκῶν.

Η ΣΕΡΒΙΑ ΘΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ Κ. Τ. Ε.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι ἐκ Βελιγραδίου βεβαιοῦν, ὅτι ἡ νοτιοσλαυϊκὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ διαμαρτυρηθῇ πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν διὰ τὴν ἰταλοαλβανικὴν ἀμυντικὴν συνθήκην, ἣν θὰ κατηγορήσῃ ὡς ἀντικειμένην πρὸς τὸ Σύμφωνον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΟΣΕΡΒΙΚΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Αἱ ἐφημερίδες ὁμοφώνως ἐξαίρουν τὸν οὐσιωδῶς φιλειρηνικὸν χαρακτῆρα τῆς χθὲς δημοσιευθείσης γαλλοσερβικῆς συνθήκης.

Ὁ «Χρόνος», ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, δικαιολογεῖ τὴν δημοσίευσιν τῆς συνθήκης πρὸ τῆς καταχωρήσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τονίζων ὅτι ἡ δημοσίευσις τοῦ πλήρους κειμένου της θὰ διαλύσῃ ἀσφαλῶς τὰς ἐπιμόνως ἐκφρασθείσας ἀμφιβολίας περὶ τοῦ συμβιβαστοῦ τῶν ὅρων τῆς συνθήκης μετὰ τοῦ Συμφώνου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ δημοσίευσις ἐγένετο ἐπίσης — συνεχίζει — διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἡ διαφορὰ τῆς συνθήκης ἀπὸ τῆς ἰταλοαλβανικῆς τοιαύτης, ἥτις εἶνε καθαρῶς στρατιωτικὴ καὶ ἀποκλείει πᾶσαν συσχέτισιν αὐτῆς μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» δημοσιεύει ἄρθρον τοῦ κ. Γκωβαίν, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἰταλία ἀναλαμβάνει τὸν ρόλον τῆς προπολεμικῆς Αὐστρίας εἰς τὰ Βαλκάνια. Εὐτυχῶς ὑπάρχει ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, ὑπάρχουν δ' ἐπίσης καὶ πολυάριθμοι δυνάμεις ἀποφασισμέναι νὰ ἀποτρέψουν πᾶσαν στρατιωτικὴν πρωτοβουλίαν, μέλλουσαν νὰ προκαλέσῃ πόλεμον.»

«Ἁπλῆ ἀνάγνωσις τῆς γαλλοσερβικῆς συνθήκης, γράφει ὁ Περτινὰξ εἰς τὴν «Ἠχὼ τῶν Παρισίων», ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Γαλλία ἀνεμέτρησεν αὐστηρῶς τὰς ὑποσχέσεις της μὴ ὑπερβαινούσας μίαν ἁπλῆν συνεργασίαν.»

Αἱ ἐφημερίδες ἐπίσης παρατηροῦν, ὅτι ἡ συνθήκη αὕτη δὲν δύναται νὰ προκαλέσῃ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀνησυχίαν, διότι κατηρτίσθη κατὰ τὸν τύπον τῶν μεταπολεμικῶν συνθηκῶν τῶν ἐπεκτεινουσῶν τὴν ἅλυσιν, τῆς ὁποίας ἡ κατασκευὴ ἤρχισεν εἰς τὸ Λοκάρνο.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΥΖΗΤΕΙΤΑΙ Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΓΚΑΛΟΥ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΔΙΑ Ν' ΑΠΟΛΟΓΗΘΗ

Εἰς τὴν γραμματείαν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ὑπεβλήθη χθὲς ὑπὸ τοῦ κ. Π. Ἀραβαντινοῦ ἡ κάτωθι δήλωσις καὶ αἴτησις:

«Δήλωσις καὶ αἴτησις Θεοδώρου Παγκάλου, Προέδρου Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, κρατουμένου ἐν ταῖς φυλακαῖς Καλαμίου Κρήτης.

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς

Διὰ τοῦ γραμματέως τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1927

Κύριε Πρόεδρε

Κατόπιν τῆς δημοσιευθείσης δηλώσεως ὑμῶν, ὅτι ἡ ὑφ' ὑμᾶς Ἐπιτροπὴ μόνον ἐπίσημον αἴτησίν μου θὰ ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν προκειμένου νὰ ἐκτελέσῃ τὴν στοιχειώδη ἐκ τῶν καθηκόντων ὑποχρέωσιν ὅπως ἀκούσῃ τὴν ἀπολογίαν μου ἐπὶ τῶν ἀπαγγελθησομένων μοι καταγγελιῶν,

Ποιοῦμαι τὴν δήλωσιν ὅτι μόνον ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τῆς ὑφ' ὑμᾶς ἐπιτροπῆς θεωρῶ προσῆκον καὶ ἐπιτετραμμένον εἰς ἐμὲ ν' ἀπολογηθῶ. Καὶ τοῦτο διὰ λόγους οἵτινες δὲν δύνανται νὰ διαφεύγουν τὴν ἐπιτροπὴν ὡς σῶμα πολιτικόν, ἐκπροσωποῦν τὴν Βουλὴν ἐν τῇ ἀσκήσει δικαστικῆς λειτουργίας ἐπὶ κατηγοριῶν φύσεως πολιτικῆς, ἐφ' ᾧ καὶ ἐξαιτοῦμαι ἵνα διατάξητε τὴν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς προσαγωγήν μου πρὸς ἀκρόασιν τῶν κατ' ἐμοῦ κατηγοριῶν καὶ λῆψιν τῆς ἐπ' αὐτῶν ἀπολογίας μου.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος

Π. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ»

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΓΚΑΛΟΥ ΕΝΤΑΥΘΑ

Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα χθὲς ἐν ὁλομελείᾳ συνεζήτησεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ τρόπου τῆς λήψεως τῶν ἀπολογιῶν τοῦ τέως δικτάτορος ἐπὶ τῶν κατηγοριῶν αἱ ὁποῖαι τὸν βαρύνουν. Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς κ. Καμπάνης ὑπεστήριξε μόνος ὅτι ὁ κ. Πάγκαλος πρέπει νὰ μεταφερθῇ ἐνταῦθα καὶ ν' ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τῆς ἐπιτροπῆς. Τὰ ἄλλα μέλη ἀπεδέχθησαν γνώμην καθ' ἣν τὸ ζήτημα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς μόνον ταύτης, διότι εἶνε ζήτημα τάξεως καὶ ὡς τοιοῦτον θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ συνεδρίασις διεκόπη εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ σήμερον, ἀνέλαβον δὲ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Τσιτσεκλῆς καὶ οἱ ἐκ τῶν μελῶν κ.κ. Καμπάνης, Νικολίτσας καὶ Στρατηγόπουλος νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως. Πράγματι οἱ ὡς ἄνω συνηντήθησαν εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ αἴθουσαν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ τῶν κ.κ. Παπαναστασίου καὶ Τουρκοβασίλη, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀνεκοίνωσαν τὰς σκέψεις των. Οἱ κ.κ. ὑπουργοὶ συνεφώνησαν μὲ τὴν γνώμην τοῦ κ. Καμπάνη καὶ εἶπον ὅτι τίποτε δὲν κωλύει νὰ μεταφερθῇ ἐδῶ καὶ ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τῆς ἐπιτροπῆς ὁ τέως δικτάτωρ. Ὁ κ. Τσιτσεκλῆς συνωμίλησε βραδύτερον καὶ μετὰ τοῦ κ. Α. Ζαΐμη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος.

Πάντως ἀπόφασις θὰ ληφθῇ σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐνεργούσης κατὰ σχετικὰς ἀνακοινώσεις ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας. Ἡ ἀνωτέρω αἴτησις τοῦ κ. Π. Ἀραβαντινοῦ δὲν πρόκειται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν διότι ὑποβάλλεται ὡς αἴτησις «τοῦ Θ. Παγκάλου Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας».

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΑΣ ΥΠΕΡΒΑΣΙΑΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπέβαλε χθὲς τὴν ἔκθεσίν του σχετικῶς πρὸς τὸν ἐνεργηθέντα ἔλεγχον τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Καπνεργατικῆς Ὁμοσπονδίας ὁ τμηματάρχης τῆς Ἐργασίας κ. Κορκοφίγκας.

Ὁ ἐνεργήσας τὸν ἔλεγχον ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

Ὁ διαχειριστικὸς ἔλεγχος περιέλαβε τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1924 μέχρι 20 Αὐγούστου 1927, ἤτοι τριῶν ἐτῶν. Καίτοι καὶ παρὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Διατάγματος τῆς 15ης Μαΐου 1920 «περὶ Ἐπαγγελματικῶν Σωματείων» ὁ ἰσολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς κλείεται κατ' Αὔγουστον ἑκάστου ἔτους, ἐνῷ τὸ νόμιμον διαχειριστικὸν ἔτος τῶν Σωματείων ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ κλείει τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ὑποβολὴ εἰς τὴν Ἐποπτικὴν Ἀρχὴν μέχρι 31 Μαρτίου τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ καθοριζομένων διαχειριστικῶν στοιχείων.

Ἐξυπακούεται ὡσαύτως ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης, ὅτι ἡ γενικὴ συνέλευσις πρέπει νὰ συνέρχεται ἐντὸς τῆς α' τριμηνίας ἑκάστου ἔτους. Δὲν φαίνεται ὅτι πνεῦμα φειδοῦς ἐπεκράτησεν εἰς τὴν ὅλην διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῆς Ὁμοσπονδίας. Τὰ διάφορα κονδύλια γενικῶν καὶ ἐκτάκτων ἐξόδων καὶ περιοδειῶν εἶνε ὑπερβολικῶς ἐξωγκωμένα. Ἡ διοίκησις ἔδωσε σχετικῶς τὴν πληροφορίαν, ὅτι κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη προέβη εἰς τὴν ἐκτύπωσιν ὀγδοήκοντα χιλιάδων βιβλιαρίων καπνεργατῶν, τὰ ὁποῖα ἐστοίχισαν 200 χιλιάδας περίπου δραχμάς.

Τὸ γεγονὸς ὅμως ὅτι ἐγένετο ἡ δαπάνη ἑνὸς τοσούτου μεγάλου ποσοῦ ἄνευ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν βιβλιαρίων εἶναι λίαν ἐπιβλαβὲς διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ὁμοσπονδίας.

Καίτοι καὶ παρανόμως ἡ διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας προέβη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἑξῆς ποσῶν κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ Σωματείων:

Ὑπὲρ τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος δρ. 17.477.75, διὰ βοηθήματα εἰς διαφόρους ἐξορίστους καὶ φυλακισμένους δρ. 49.586.65 καὶ ὑπὲρ τοῦ Σωματείου «Ἐργατικὴ Βοήθεια» δρ. 13.165.50.

Ἡ διάθεσις τῶν ὡς ἄνω ποσῶν ἀντίκειται πρὸς τὰς διατάξεις τῶν νόμων «περὶ Σωματείων» καὶ ἀποτελεῖ λόγον ἐκπτώσεως τῆς διοικήσεως συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 32 καὶ 33 τοῦ Νόμου 281 καὶ ποινικῆς διώξεως αὐτῆς, πρὸς δὲ καὶ διαλύσεως τῆς Ὁμοσπονδίας συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 31 ἐδάφ. β' καὶ γ' τοῦ νόμου περὶ Σωματείων, καθόσον ἡ περιουσία τοῦ Σωματείου χρησιμοποιεῖται πρὸς σκοπὸν διάφορον ἐκείνου διὰ τὸν ὁποῖον συνέστη καὶ συγχρόνως ἡ Ὁμοσπονδία ἀποδεικνύεται ἐκτραπεῖσα τῶν σκοπῶν διὰ τοὺς ὁποίους ἀνεγνωρίσθη.

Πρὸς τούτοις ἡ Διοίκησις εὐθύνεται ἀστικῶς πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς Ὁμοσπονδίας διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ.

ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

Η ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Πειραιῶς κ. Ι. Σπετσιώτου κατετέθη χθὲς εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς ἡ ἀκόλουθος ἐπερώτησις:

«Ἐπερωτᾶται ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἂν θὰ ἦτο διατεθειμένος νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας τὸ ὑπ' ἀρ. 2059 τηλεγράφημα τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος κ. Κακλαμάνου δι' οὗ, ἐπιπροσθέτως πρὸς τὸ παρ' ἐμοῦ ἀναγνωσθὲν ἐν τῇ Βουλῇ ἀπὸ 9 Αὐγούστου ἐνεστῶτος ἔτους τηλεγράφημα τοῦ ἐν Βέρνῃ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος κ. Δενδραμῆ, ἀποδεικνύεται ἡ προκαταβολικὴ καὶ πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ τριμεροῦς δανείου ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως τῆς Κ.Τ.Ε. ἐκχώρησις αὐτοῦ εἰς τὸν χρηματιστικὸν ὅμιλον Χάμπρο τοῦ Λονδίνου, ὁ ὁποῖος, πρὸς ἐπωφελεστέραν διὰ τὰ συμφέροντα του διάθεσιν καὶ μέρους τῶν χρεωγράφων τοῦ νέου δανείου εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἐξώθει τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν πρὸς διακανονισμὸν καὶ τῶν πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας χρεῶν».

Η ΑΝΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΑ ΠΟΙΟΝ ΛΟΓΟΝ ΕΓΕΝΕΤΟ

Εἰς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς κύκλους ἐσχολιάζετο χθὲς τὴν ἑσπέραν ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ζητηθεῖσα ἀναβολὴ τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ.

Σημειωτέον ὅτι ἡ συζήτησις θὰ διεξήγετο κατόπιν τῆς γνωστῆς δηλώσεως τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ὅτι θὰ προέβαινεν εἰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων.

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας ὑπὸ τῶν περὶ τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, ἡ ἀναβολὴ τῶν ἀνακοινώσεων τούτων ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου διότι κατὰ τὴν ἐντύπωσίν του ἦτο ἐνδεχόμενον ἐξ αὐτῶν καὶ τῆς συζητήσεως ἡ ὁποία θὰ ἐπηκολούθει νὰ ἐδυσχεραίνετο ἡ περαιτέρω διαχείρισις ὡρισμένων ζητημάτων.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος εἰς συνομιλίαν του μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου δὲν ἀπέκλεισε ὡς ἐνδεχόμενον κατόπιν τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων, νὰ προβῇ εἰς ἀνακοινώσεις ἐπ' αὐτῶν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν.

Η ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ

ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς θὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις περὶ τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς. Ἐπίσης θὰ γίνῃ συζήτησις περὶ χορηγήσεως δύο δωδεκατημοριῶν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἀναγράφεται καὶ ἡ πρότασις περὶ ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς διὰ τὴν παροχὴν νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν. Διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς προτάσεως ἔγιναν χθὲς ἰδιαίτεραι συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν προσφύγων βουλευτῶν καὶ τῶν Ἐλευθεροφρόνων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὑποστηρίξεως τῶν δευτέρων, ἔναντι τῆς ἀπὸ μέρους τῶν προσφύγων ἐγκρίσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων.

Τὰ ὡς ἄνω νομοσχέδια εἶνε ἀναγεγραμμένα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν εὐθὺς μετὰ τὸ σχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Πρὸ τῆς σχετικῆς συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ τὰ νομοσχέδια θὰ ἐξετασθοῦν ὑπὸ τῆς νέας ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, τὰ μέλη τῆς ὁποίας ἐκλήθησαν εἰς συνεδρίασιν διὰ τὴν 4 μ. μ. σήμερον. Εἰς τὴν συνεδρίασιν θὰ προσέλθῃ ὅπως εἰσηγηθῇ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας.

Ὁ κ. Νικολούδης, ὁμιλῶν σχετικῶς χθὲς τὴν ἑσπέραν, ἐδήλωσεν ὅτι ἐφόσον τὰ νομοσχέδια ἐκηρύχθησαν κατεπείγοντα εἶναι δυνατὸν νὰ ταχθῇ 24ωρος προθεσμία εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν διὰ ν' ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῶν. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐλπίζει ὅτι τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια θὰ ψηφισθοῦν ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Περὶ τούτου ὅμως, ἐκφράζονται σοβαραὶ ἀμφιβολίαι, λόγῳ τῆς κατ' αὐτῶν ἐκδηλουμένης ἀντιδράσεως πολλῶν βουλευτῶν.

ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Κατὰ νυκτερινὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, τὸ ἀστυνομικὸν ζήτημα δὲν πρόκειται ν' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον εἰδικῆς συζητήσεως ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, πρὸ τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Καφαντάρη ἐξ Εὐρώπης, δεδομένου ὅτι ἡ λύσις αὐτοῦ ἔχει ἐκτὸς τοῦ διοικητικοῦ καὶ οἰκονομικὸν χαρακτῆρα.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην Ρέντην καὶ πρὸ τοῦ ἐργοστασίου Περγάμαλη, ηὐτοκτόνησε διὰ περιστρόφου, βληθεὶς εἰς τὸν δεξιὸν κρόταφον, ὁ β' θαλαμηπόλος τοῦ ὑπερωκεανείου «Ἔδισσων» Δημ. Σκαβάντζος, ἐτῶν 50, διότι ἔπασχεν ἐξ ἀνιάτου νοσήματος. Ὁ αὐτόχειρ κατήγετο ἐκ Κων)πόλεως, ὅπου καὶ διαμένει ἡ οἰκογένειά του, ἦτο δὲ πολίτης Ἕλλην καὶ ἔχει υἱὸν ὑπηρετοῦντα ἐν τῷ στρατῷ.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΝΕΩΝ ΝΟΜΑΡΧΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπεγράφη πρακτικὸν διὰ τοῦ ὁποίου διορίζεται νομάρχης Αἰτωλοακαρνανίας, ὁ κ. Ι. Παπαλουκᾶς, ἀντὶ τοῦ κ. Π. Σαλβαρᾶ, ἀπαλλασσομένου. Ἐπίσης διορίζεται νομάρχης Κυκλάδων ὁ κ. Γ. Μαραγκόπουλος, μετατιθέμενος ἐκ Λασσηθίου, ἀντὶ τοῦ κ. Κ. Στασινοπούλου μετατιθεμένου εἰς Εὔβοιαν, ἀντὶ τοῦ κ. Κ. Παπαδοπούλου, ἀπαλλασσομένου.

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΚ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Κατέπλευσαν χθὲς τὸ πρωὶ ἐκ Ζακύνθου εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς τὰ ἰταλικὰ πολεμικὰ «Βενετία» καὶ «Λεόνε», τῶν ὁποίων ἐπέβαινον ὁ Ἰταλὸς ὑφυπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Μποδρέρο, ὁ ναύαρχος Κουτοῦρι, ὁ πρόεδρος τῆς ἰταλικῆς Γερουσίας κ. Τσίπικο, ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κόμης Ἀρλόττα, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ φασιστικοῦ κόμματος κ. Φρέντι καὶ ἄλλοι. Διὰ τοῦ «Ἱέρακος» δὲ ἐπανῆλθον ἐκ Ζακύνθου οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Μιχαλακόπουλος καὶ Νικολούδης.

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ Ἰταλὸς ὑφυπουργὸς κ. Μποντρέρο συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀντιπροσώπων τῶν μετεχόντων εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ Φωσκόλου ἐπεσκέφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κ. Μιχαλακόπουλον καὶ τὸν ηὐχαρίστησε διὰ τὴν γενομένην ἐν Ζακύνθῳ ὑποδοχὴν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους.

Ὁ ὑφυπουργὸς μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἀντιπροσωπείας ἐπεσκέφθησαν ἀκολούθως τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Νικολούδην καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλην. Σήμερον θὰ ἐπισκεφθοῦν ἵνα χαιρετήσουν τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

Τὴν ἑσπέραν ἡ Κυβέρνησις παραθέτει ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν Ἰταλῶν ξένων εἰς τὸ «Πτὶ Παλαί».

2Α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΕΗ

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ ἐν Γενεύῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Μικροῦ Παρισινοῦ», ἐξαίρων τὴν ἔκτακτον δραστηριότητα τὴν ὁποίαν θὰ ἀναπτύξουν αἱ διάφοροι ἐπιτροπαὶ τῆς Κ.Τ.Ε. κατὰ τὴν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀρχομένην σύνοδον, παρατηρεῖ ὅτι εἷς τῶν κυριωτέρων ὅρων τῆς Κοινωνίας θὰ εἶνε καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν πιθανοτήτων τοῦ δανείου σταθεροποιήσεως, τὸ ὁποῖον ζητοῦν αἱ κυβερνήσεις Ἀθηνῶν καὶ Σόφιας».

Ἀναφερόμενος ἰδιαιτέρως εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου ὁ Γάλλος ἀνταποκριτὴς τονίζει ὅτι «ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἀπόφασις θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς πορείας τῶν γαλλοελληνικῶν διαπραγματεύσεων σχετικῶς πρὸς τὰ παλαιὰ ἑλληνικὰ χρέη πρὸς τὴν Γαλλίαν.»

ΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΣΥΝΕΛΑΒΟΝ ΙΤΑΛΟΝ ΠΛΟΙΑΡΧΟΝ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὸν λιμένα τῆς Μερσίνης τὸ ἰταλικὸν ἀτμόπλοιον «Ἀβεντίνο» ἐβύθισε τουρκικὴν λέμβον, εἷς τῶν ἐπιβαινόντων τῆς ὁποίας ἐπνίγη.

Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ συνέλαβον τὸν πλοίαρχον τοῦ ἀτμοπλοίου.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν, εὑρισκόμεθα πρὸ ἐπεισοδίου ὁμοίου πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ «Λωτοῦ». Οἱ ἐνταῦθα κύκλοι ἀναμένουν μὲ περιέργειαν νὰ ἴδουν ὁποίαν στάσιν θὰ τηρήσῃ νῦν ἡ Ἰταλία, ἥτις ἐδικαιολόγησε τὴν στάσιν τῆς Τουρκίας εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ «Λωτοῦ».

ΕΝ ΘΥΜΑ ΤΩΝ ΣΚΗΝΩΝ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ

Εἰς τὸν «Εὐαγγελισμὸν» ἐξέπνευσεν ὑποκύψασα εἰς τὰ τραύματά της ἡ Αἰκατερίνη σύζυγος Κ. Ρόντη, ἡ ὁποία εἶχε τραυματισθῇ κατὰ τὰς σκηνὰς τῆς Μάνδρας ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἡμερολογίου ἐκ κτυπήματα τῶν χωροφυλάκων δι' ὑποκοπάνων.

ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 28 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ἡ ἁμαξοστοιχία Ἀλεξανδρουπόλεως παρέσυρε τὸν Βούλγαρον Πέτκο Γιάννωφ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, μεταβαίνοντα ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Σόφιαν, τοῦ ὁποίου ἀπεκόπησαν οἱ πόδες. Ἡ κατάστασίς του εἶνε κρίσιμος.

ΑΝΕΥ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΥΛΕΛΙ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐρωτηθεὶς χθὲς ἐπὶ τοῦ προκληθέντος θορύβου τοῦ τουρκικοῦ Τύπου διὰ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Κουλελὶ ἐδήλωσεν ὅτι τὸ θεωρεῖ ἄμοιρον σημασίας.

ΤΟ ΚΑΠΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Τὸ συνέδριον τῶν Σερρῶν παρόντος τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Μπακάλμπαση, συνεζήτησε τὸ καπνικὸν ζήτημα. Ἀξιώσει τῶν συνέδρων ἐπροτάθη ἡ ὀργάνωσις τῶν συνεταιρισμῶν εἰς οἰκονομικοὺς ὀργανισμοὺς εὐρυτέρας ἀκτῖνος πρὸς προστασίαν τοῦ καπνοῦ καὶ τὴν τεχνικὴν καὶ δασμολογικὴν ἐπιβολὴν τῆς μάρκας τῶν περιφερειῶν τοῦ καπνοῦ καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς τρίτης ποιότητος σιγαρέττων.

Η ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΙΣ ΤΑΣ Ν. ΧΩΡΑΣ

Συνῆλθον χθὲς εἰς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Σοφούλη οἱ βουλευταὶ τῶν Ν. Χωρῶν, ἀνεξαρτήτως κομματικῆς ἀποχρώσεως, καὶ ἀνέθεσαν εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ.κ. Ἀργυροῦ, Βαρβούτη, Μόδη καὶ Κυβετοῦ ὅπως ἐνεργήσῃ παρὰ τῇ κυβερνήσει διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης εἰς τὰς Νέας Χώρας.

ΚΛΟΠΗ ΕΙΣ ΟΙΚΙΑΝ

Ὑπὸ ὀργάνων τῆς Καταδιώξεως συνελήφθησαν οἱ λωποδύται Παν. Κρητικὸς καὶ Δ. Ψάρρης διότι εἰσελθόντες εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πιττακοῦ οἰκίαν τοῦ Στ. Βροντίση, διευθυντοῦ τοῦ ἑστιατορίου «Πρυτανεῖον» ἀφήρεσαν χρυσαφικὰ ἀξίας 10.000 δραχμῶν καὶ 2300 δρχ. εἰς μετρητά. Εἰς χεῖρας των εὑρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν ἡμικατεστραμμένα τὰ περισσότερα χρυσαφικά. Τὰ μετρητὰ τὰ εἶχον σπαταλήσει ἐν τῷ μεταξὺ μέχρις ὀβολοῦ. Ὁ Κρητικὸς μόλις εἶχεν ἀπολυθῆ ἐκ τῶν φυλακῶν Αἰγίνης, εἰς τὰς ὁποίας ἐξέτισε βαρεῖαν ποινὴν δι' ἄλλας κλοπάς.

ΚΛΟΠΗ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

Ὑπὸ ὀργάνων τοῦ Γενικοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας συνελήφθησαν οἱ δεκανεῖς Δ. Ρομβόκος, Κυρ. Κυριακόπουλος καὶ ὁ στρατιώτης Μ. Μουντάκης διότι ἀφήρεσαν κατὰ καιροὺς ἐκ τῆς παρὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τοῦ Ρέντη κεντρικῆς ὑγειονομικῆς ἀποθήκης τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρέτουν περὶ τὰ 500 θερμόμετρα ἀξίας ἄνω τῶν 5000 δραχμῶν. Τῇ ὑποδείξει των ἐγένοντο ἔρευναι εἰς τὰ φαρμακεῖα Ι. Κούρτη, Ἀθ. Παναγοπούλου, Ε. Τριανταφύλλου καὶ Δ. Βαβάνη, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνευρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν περὶ τὰ 300 κλοπιμαῖα θερμόμετρα, ἀποδοθέντα εἰς τὴν ἀποθήκην. Οἱ ἀνωτέρω φαρμακοποιοὶ συνελήφθησαν ὡς κλεπταποδόχοι, ὅλοι δὲ μαζὶ οἱ συλληφθέντες ἀπεστάλησαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν καὶ παρεπέμφθησαν εἰς τακτικὴν ἀνάκρισιν.

Κύριος αὐτουργὸς τῆς καταχρήσεως ταύτης εἶνε ὁ δεκανεὺς Ρομβόκος. Τὰ θερμόμετρα ὑπεξήρει οὗτος ἐν γνώσει τῶν Κυριακοπούλου καὶ Μουντάκη καθ' ἣν στιγμὴν ὁ διευθυντὴς τῆς ἀποθήκης καὶ ὁ διαχειριστὴς αὐτῆς ἐνεπιστεύοντο εἰς αὐτὸν τὴν διανομὴν ὑγειονομικῶν εἰδῶν εἰς τὰς λοιπὰς ὑγειονομικὰς ἀποθήκας τοῦ στρατοῦ καὶ τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα. Ὑπάρχουν ὑπόνοιαι ὅτι ἔχουν ἀφαιρέσει καὶ ἄλλα ὑγειονομικὰ εἴδη.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων ἦτο χθὲς μᾶλλον ἀνώμαλος, καθ' ὅσον ἄλλαι μὲν ἀξίαι ἐζητήθησαν ζωηρῶς, ἄλλαι δὲ ὑπέκυψαν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ὑποτιμητῶν. Ἐκ τῶν βιομηχανικῶν, ἐβελτιώθησαν αἰσθητῶς, τοῦ Πυριτιδοποιείου, Λιπασμάτων καὶ Χρωμάτων. Τοῦ Μακρῆ καὶ τῆς Ἐριουργίας ὑπετιμήθησαν ζωηρότερον, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Αἱ λοιπαὶ παρέμειναν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων τοῦ κλεισίματος τοῦ Σαββάτου.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ συναλλαγματικὴ ἀγορὰ ἦτο χθὲς ἄπρακτος καὶ ἄνευ ἐνδιαφέροντος.

Ἡ ἀγγλικὴ λίρα διεκυμάνθη μεταξὺ τῶν 368 καὶ 368.25 ὅπου καὶ παρέμεινε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων ἐγένοντο πράξεις ἐπὶ προθεσμίᾳ μεταξὺ τῶν 661—663.50 καὶ 663 μονάδων.

ΤΟ ΜΕΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ Σ.Π.Α.Π.

Ἀνεκοινώθη χθὲς εἰς τὸ Χρηματιστήριον ὅτι αἱ ὁμολογίαι τοῦ δανείου τῆς Ἑταιρείας Σ.Π.Α.Π. 1898 εἶνε ἄνευ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57 τοκομεριδίου.

ΠΡΑΞΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐπίσημον συνεδρίασιν ἐγένετο πρᾶξις τοῖς μετρητοῖς ἐπὶ 10 ὁμολογιῶν τοῦ δανείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης 1907 πρὸς δραχ. 1260.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἄμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή.	—.—	368.25	—.—	—.—	—.—	0.334	0.242	0.445	0.745	—.—	—.—	260
Στερλίνα.	368.25		4.879	25.27	12.071	124.03	89.57	164.55	277	38.10	792—	936
Δολλάριον.	75.85	4.879	—.—	—.—	—.—	25.453	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.57	25.27	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὁλλαν. φρ.	30.50	12.071	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	2.97	124.03	2.042	20.617	—.—	—.—	0.624	1.31	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα.	4.11	89.57	7.021	28.755	—.—	1.375	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.24	164.50	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον.	1.34	277.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.11	35.017	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λέϊ.	0.47	792.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	307	—.—
Λιρ. Τουρκ.	39.30	936.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 28 Νοεμβρίου 1927

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 ο)ο	1881	4010	ἄτοκον	1885	2.—
5 ο)ο	1884	4010	5 ο)ο	1898	72.—
4 ο)ο	1887	3400	5 ο)ο	1900	67.—
4 ο)ο	1889	3170	1 ο)ο	1906	44.—
5 ο)ο	1890	3970	6 ο)ο	1917	68.—
5 ο)ο	1893	3970	6 ο)ο	1918	68.—
2 1)2 ο)ο	1898	29600	8 ο)ο ΑΒ	1919	68.—
4 ο)ο	1902	3950	» Γ.ΣΤ.	1925	66.50
5 ο)ο	1907	1220	5 ο)ο	1920)π.	184.—
4 ο)ο	1910	3860		)μ.	18.6—
5 ο)ο	1914	4870	6 1)2 ο)ο	1922	86.—
7 ο)ο	1924	6940	6 ο)ο	1926	77.50
8 ο)ο	1925	73000	8 ο)ο	1926	84.25

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1800	1525	2.50 ο)ο 1912	64.—
2.50 ο)ο 1904	69.50	8.— ο)ο 1926	663.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ		ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ		ΟΙΝΟΠΟΙΙΤΙΚΑΙ		ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Ἐθνικῆς	49550	Ἑρμῆς	219	Οἰνοποιίας	930	Ἡρακλῆς	890
Ἀθηνῶν	847	Καπνοῦ	159	Οἴνων	1410	Τιτὰν	1450
Ἀνατολῆς	1016	Ἀπόλλων	220	Καμπᾶ	337	Σέκερης	200
Λαϊκῆς	5300	Βασιλειάδη	100	Ἠσαΐα	205	Τέκτων	270
Ἐμπορικῆς	655	Πυριτιδοπ.	2255	Ἕνωσις	306	Ἄτλας	215
Πειραιῶς	400	Λιπασμάτ.	1565	Γεωρ. Βιομ.	306	Ἔργων	400
Βιομηχαν.	647	Χρωμάτ.	395	....		Κέκρωψ	165
Οἰκονομίας	195	Ἄγκυρα	47	ΔΙΑΦΟΡΟΙ		Κύκλωψ	208
Γενικῆς	1850	ΒΙΟ	270	Ἠλεκτρικ.	300	Ἐργοληπτ.	231
Κεντρικῆς	396	Παλλὰς	360	Ἑνιαίας	460	Ὄλυμπος	200
Κοσμ)πουλ.	700	Ἀβεζὰπ	65	Τίτλ. Ἱδρυτ.	60	ΑΚΤΕ	224
Θεσσαλίας	153	Κιλινδρομ.	145	Ὑπεγγύων	3600	....	
Χίου	702	Ἥλιος	44	Κορίνθου	900	ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ	
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	235	Ψυγεῖα Θεσ.	190	Γεν. Ἀποθηκ.	445	Πειρ. Ἐπιχ.	306
Ἀγγλοαμ.	74.50	Ἀθηνᾶ	210	....		Ἐριουργίας	684
Καραβασίλ.	3800	Παγ. Πατησ.	85	ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.		Βερμίου	391
....		Σάντιας	84	Ἀλιβερίου	134	Ἔρια	224
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ		Βέλος	68	Ἀνθρακωρ.	31	Ἑλλ. Ταπητ.	350
Κάππαρη	22	Ἀλεξόπουλ.	305	Ἐπ.)Κοιναὶ	119	Χρυσαλλὶς	145
Ἀχαϊκῆς	128	Κονσέρβαι	370	)Προν.	152	Ὑφαντουργ.	140
Ἐθνικῆς	610	Ψυγ. Πειρ.	260	Λαυρίου	50	....	
Παληοῦ	10.—	Ἀνατολὴ	220	Ὠρωποῦ	219	ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ	
Μιχαληνοῦ	590	Χημ. Βιομηχ.	113	Κασσάνδρα	800	Θεσσαλίας	875
Χιακῆς	338	Μακρῆ	1155	....		ΣΠΑΠ	640
Γιαννουλάτ.	240	Ἅλατος	215			....	
Κροκόδειλ.	325	....					

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνεται ὁλόκληρος ἡ κίνησις τῶν κυριωτέρων χρεωγράφων κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν, ὡς καὶ ἡ διαφορὰ τῶν τιμῶν μεταξὺ κλεισίματος αὐτῆς καὶ τῆς προηγουμένης ἡμέρας.

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 28)11	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 26)11
Ἐθνικῆς	50.000	49 550	49.550	50.000
Ἀθηνῶν	855	840	847	850
Τραπ. Θεσσ.	155	152	153	154
Βιομηχανίας	647	641	647	643
Σ.Π.Α.Π.	650	640	640	640
Ἐθ. Ἀτμοπ.	612	606	610	607
Ἀνατολῆς	1020	1002	1016	1006
Οἴνων	1412	1330	1410	1420
Καμπᾶ	340	337	337	337
Χρώματα	395	392	395	388
Πυριτιδοπ.	2265	2250	2255	2240
Λιπασμάτων	1575	1520	1565	1515
Ἐμπορικῆς	656	643	655	652
Ἔρια	226	224	224	223
Οἰνοπνευματ.	930	920	930	925
Ἐριουργίας	694	682	684	697
Ἠσαΐα	206	205	205	205
Τέκτων	275	270	270	275
Μακρῆ	1195	1135	1155	1170
Σιδ. Θεσσαλ.	875	865	875	855
Ἐργοληπτ.	233	231	231	231
Βιὸ	272	270	270	269
Καπνοῦ	165	158	159	154
Ἔργον	402	370	400	390
Ἀνταλλάξιμα	663.50	661.—	653.—	653.—

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Σταφίδες ἄπρακτοι. Δελτία ἕτοιμα 3610 Δεκέμβριος, 3620 Ἰανουάριος 3645.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων, περιεστράφησαν εἰς τὰ κάτωθι ἐπίπεδα.

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 1 δολλ. 7 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ φόρτωσις ἄμεσος. Νο 2 δολλ. 6,60 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ φόρτωσις ἄμεσος. Νο 3 δολλ. 6,12 κατὰ ο)ο τσὶφ ἕτοιμος. Χάρντ Βίντερ Νο 1 δολλ. 6,05 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἕτοιμος. Νο 2 δολλ. 6 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἕτοιμος.

Ἀραβόσιτος Βουλγαρίας εἰδ. βαρ. 80 χιλ. ξέναι ὗλαι 2 ο)ο σελλ. κατὰ τόννον τσὶφ ἄμεσος φόρτωσις.

Κριθὴ ἐγχωρία, δρ. 5,70 κατ' ὀκᾶν, ἐλευθέρα ἑτοίμη.

Φασόλια Βουλγαρίας κοσκινισμένα £ 14 κατὰ τόννον τσὶφ ἄμεσος φόρτωσις μικτοβ. Μολδαυΐας ξέναι ὗλαι 7 ο)ο £ 13.10.0 κατὰ τόννον τσὶφ ἄμεσος φόρτωσις μικτοβ. Μολδαυΐας κοσκινισμένα £ 14 κατὰ τόννον τσὶφ ἄμεσος φόρτωσις μικτοβ. Οὑγγαρίας κοσκινισμένα £ 16 κατὰ τόννον τσὶφ ἄμεσος φόρτωσις μικτοβ. Παζαρτζὶκ κοσκινισμένα £ 14 κατὰ τόννον τσὶφ ἄμεσος φόρτωσις μικτοβ.

Καφφὲς Βίλλε Νο 5 £ 0,71 κατ' ἀγγλικὸν στατῆρα τσὶφ ἄμεσος φόρτωσις. Πίντο γκρὴν £ 66)9 κατ' ἀγγλικὸν στατῆρα τσὶφ ἄμεσος φόρτωσις Ὀρνστάϊν Νο 2 £ 66)3 κατ' ἀγγλικὸν στατῆρα τσὶφ ἄμεσος φόρτ.